

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

55. aastakäik

30. märts 2012

Sisukord

I Seadusandlikud aktid

MÄÄRUSED

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 258/2012, 14. märts 2012, millega rakendatakse rahvusvahelise organiseeritud kuritegevuse vastu võitlemise Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni konventsiooni täiendava tulirelvade, nende osade ja laskemoona ebaseaduslikku valmistamist ja nendega ebaseaduslikku kauplemist tõkestava ÜRO protokoll (ÜRO tulirelvade protokoll) artiklit 10 ning kehtestatakse tulirelvade, nende osade ja laskemoona ekspordilubade andmise menetlus ning importi ja transiiti käsitlevad meetmed 1
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 259/2012, 14. märts 2012, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 648/2004 selles osas, mis käsitleb fosfaatide ja muude fosforiühendite kasutamist kodumajapidamises kasutatavates pesupesemisvahendites ja kodumajapidamises kasutatavates nõudepesumasinate pesuvahendites ⁽¹⁾ 16
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 260/2012, 14. märts 2012, millega kehtestatakse eurodes tehtavatele krediid- ja otsekorraldustele tehnilised ja ärilised nõuded ning muudetakse määrust (EÜ) nr 924/2009 ⁽¹⁾ 22
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 261/2012, 14. märts 2012, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1234/2007 seoses lepinguliste suhetega piima- ja piimatootesektoris 38

Hind: 3 EUR

(¹) EMPs kohaldatav tekst

ET

Aktid, mille pealkiri on trükitud harilikus trükikirjas, käsitlevad põllumajandusküsimuste igapäevast korraldust ning nende kehtivusaeg on üldjuhul piiratud.

Kõigi ülejäänud aktide pealkirjad on trükitud poolpaksus kirjas ja nende ette on märgitud tärn.

I

(Seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 258/2012,

14. märts 2012,

millega rakendatakse rahvusvahelise organiseeritud kuritegevuse vastu võitlemise Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni konventsiooni täiendava tulirelvade, nende osade ja laskemoona ebaseaduslikku valmistamist ja nendega ebaseaduslikku kauplemist tõkestava ÜRO protokoll (ÜRO tulirelvade protokoll) artiklit 10 ning kehtestatakse tulirelvade, nende osade ja laskemoona ekspordilubade andmise menetlus ning impordi ja transiiti käsitlevad meetmed

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

ära hoida tulirelvade, nende osade ja laskemoona ebaseaduslikku valmistamist ja nendega kauplemist, jõustus 3. juulil 2005.

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 207,

- (3) Tulirelvade liikumise jälgimise hõlbustamiseks ja tõhusaks võitluseks tulirelvade, nende osade, oluliste osade ja laskemoonaga ebaseadusliku kauplemise vastu on vaja parandada teabevahetust liikmesriikide vahel, eelkõige olemasolevate sidekanalite tõhusama kasutamise abil.

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

- (4) Isikuandmeid tuleb töödelda kooskõlas eeskirjadega, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivis 95/46/EÜ (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta)⁽³⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määruses (EÜ) nr 45/2001 (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta)⁽⁴⁾.

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Vastavalt nõukogu 16. oktoobri 2001. aasta otsusele 2001/748/EÜ, mis käsitleb rahvusvahelise organiseeritud kuritegevuse vastu võitlemise konventsioonile lisatud tulirelvade, nende osade, lisaseadiste ja laskemoona ebaseadusliku valmistamise ja nendega kauplemise vastu võitlemise ÜRO protokolliga allakirjutamist Euroopa Ühenduse nimel,⁽²⁾ kirjutas komisjon kõnealusele protokollile (edaspidi „ÜRO tulirelvade protokoll“) ühenduse nimel alla 16. jaanuaril 2002.

- (5) Oma 18. juuli 2005. aasta teatise meetmetest lõhkeainete, detonaatorite, pommide valmistamiseks vajalike seadmete ja tulirelvade julgeoleku tõhustamiseks⁽⁵⁾ teatas komisjon kavatsusest rakendada ÜRO tulirelvade protokoll artiklit 10 osana meetmetest, mis tuleb võtta selleks, et liidul oleks võimalik kõnealune protokoll sõlmida.
- (6) ÜRO tulirelvade protokolliga nõutakse protokolliosalistelt haldusmenetluste või -süsteemide kehtestamist või parandamist tulirelvade valmistamise, märgistamise, impordi ja ekspordi tõhusaks kontrollimiseks.

- (2) ÜRO tulirelvade protokoll, mille eesmärk on edendada, hõlbustada ja tugevdada protokolliosaliste koostööd, et

⁽³⁾ EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.

⁽⁴⁾ EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1.

⁽⁵⁾ KOM(2005) 329. Teatise teatati ka ettepanekust direktiivi 91/477/EMÜ tehniliseks muutmiseks, et lisada sellesse ÜRO tulirelvade protokollis esitatud asjaomased nõuded, mis on seotud direktiivis käsitletavate relvade veoga ühenduse piires; viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2008/51/EÜ (ELT L 179, 8.7.2008, lk 5).

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 13. oktoobri 2011. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 8. märtsi 2012. aasta otsus.

⁽²⁾ EÜT L 280, 24.10.2001, lk 5.

- (7) ÜRO tulirelvade protokolli järgimine nõuab ka tulirelvade, nende osade, oluliste osade ja laskemoona ebaseadusliku valmistamise või nendega ebaseadusliku kauplemise kriminaliseerimist ning meetmete võtmist, mille alusel on võimalik konfiskeerida esemeid, mis on ebaseaduslikult valmistatud või millega kaubeldi ebaseaduslikult.
- (8) Käesolevat määrust ei kohaldata spetsiaalselt sõjaliseks otstarbeks mõeldud tulirelvade, nende osade, oluliste osade ja laskemoona suhtes. ÜRO tulirelvade protokolli artikli 10 nõuete täitmiseks võetud meetmeid tuleks kohandada, et näha ette tsiviilkasutuseks mõeldud tulirelvade suhtes kohaldatav lihtsustatud menetlus. Seetõttu tuleks tagada kaupade saatmiseks mitmekordse loa andmise, transiiti käsitlevate meetmete ja seaduslikel eesmärkidel toimuva ajutise ekspordi teatav lihtsustamine.
- (9) Käesolev määrus ei mõjuta liikmesriikide olulisi julgeolekuhuve käsitleva Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 346 kohaldamist, samuti ei ole käesoleval määruel mingit mõju Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. mai 2009. aasta direktiivile 2009/43/EÜ (kaitseotstarbeliste toodete ühendusesisese veo tingimuste lihtsustamise kohta) ⁽¹⁾ ega nõukogu 18. juuni 1991. aasta direktiivile 91/477/EMÜ (relvade omandamise ja valduse kontrolli kohta) ⁽²⁾. Lisaks ei kohaldata ÜRO tulirelvade protokolli ja sellest tulenevalt ka käesolevat määrust riikidevaheliste tehingute ega riiklike vedude suhtes juhtudel, mil protokoll kohaldamine rikuks osalisriigi õigust võtta kooskõlas ÜRO hartaga meetmeid riikliku julgeoleku huvides.
- (10) Direktiivis 91/477/EMÜ käsitletakse tsiviilkasutuseks mõeldud tulirelvade vedu liidu territooriumil, samas kui käesolevas määruel keskendutakse meetmetele, mis käsitlevad tulirelvade ekspordi liidu tolliterritooriumilt kolmandatesse riikidesse või nende territooriumi kaudu.
- (11) Kolmandatest riikidest imporditud tulirelvade, nende osade, oluliste osade ja laskemoona suhtes kehtib liidu õigus, eelkõige direktiivi 91/477/EMÜ nõuded.
- (12) Tuleks tagada kooskõla liidu õigusaktide alusel kehtivate andmete säilitamist käsitlevate sätetega.
- (13) Käesoleva määruel nõuetekohase kohaldamise tagamiseks peaks liikmesriigid võtma meetmeid, mis annavad pädevatele asutustele asjakohased volitused.
- (14) Selleks et hallata nimekirja tulirelvadest, nende osadest, olulistest osadest ja laskemoonast, milleks käesoleva määruel alusel on nõutav luba, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte, et viia käesoleva määruel I lisa vastavusse nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruel (EMÜ) nr 2658/87 (tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta) ⁽³⁾ I lisaga ja direktiivi 91/477/EMÜ I lisaga. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (15) Liit on vastu võtnud tollieeskirjad, mis on sätestatud nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruel (EMÜ) nr 2913/92 (millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik) ⁽⁴⁾ ja selle rakendussätetes, mis on kehtestatud komisjoni määruel (EMÜ) nr 2454/93 ⁽⁵⁾. Arvesse tuleks võtta ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta määruel (EÜ) nr 450/2008 (millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (ajakohastatud tolliseadustik)), ⁽⁶⁾ mille sätteid kohaldatakse vastavalt nimetatud määruel artiklile 188 etapikaupa. Käesoleva määruel ega ei kitsendata mingil viisil ühenduse tolliseadustiku ja selle rakendussätetega ettenähtud ega neist tulenevaid volitusi.
- (16) Liikmesriigid peaksid kehtestama eeskirjad käesoleva määruel rikkumiste eest kohaldatavate karistuste kohta ja tagama nende rakendamise. Karistused peaksid olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.
- (17) Käesolev määrus ei piira nõukogu määruel (EÜ) nr 428/2009 ⁽⁷⁾ kehtestatud liidu korda kahesuguse kasutusega kaupade ekspordi, edasitoimetamise, vahendamise ja transiidi kontrollimiseks.
- (18) Käesolev määrus on kooskõlas muude asjakohaste sätetega, mis käsitlevad sõjaliseks otstarbeks kasutatavaid tulirelvi, nende osi, olulisi osi ja laskemoona, julgeolekustrateegiaid, väike- ja kergrelvadega ebaseaduslikku kauplemist ning sõjatehnoloogia ekspordi, sealhulgas nõukogu 8. detsembri 2008. aasta ühise seisukohaga 2008/944/ÜVJP (millega määratletakse sõjatehnoloogia ja -varustuse ekspordi kontrolli reguleerivad ühiseeskirjad) ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ ELT L 146, 10.6.2009, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 256, 13.9.1991, lk 51.

⁽³⁾ EÜT L 256, 7.9.1987, lk 1.

⁽⁴⁾ EÜT L 302, 19.10.1992, lk 1.

⁽⁵⁾ EÜT L 253, 11.10.1993, lk 1.

⁽⁶⁾ ELT L 145, 4.6.2008, lk 1.

⁽⁷⁾ ELT L 134, 29.5.2009, lk 1.

⁽⁸⁾ ELT L 335, 13.12.2008, lk 99.

- (19) Komisjon ja liikmesriigid peaksid teatama üksteisele käesoleva määruse alusel võetud meetmetest ja edastama üksteisele muu nende kasutuses oleva käesoleva määrusega seotud asjakohase teabe.
- (20) Käesolev määrus ei takista liikmesriike rakendamast oma põhiseaduslikke norme, mis käsitlevad üldsuse juurdepääsu ametlikele dokumentidele, võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrust (EÜ) nr 1049/2001 (üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele) ⁽¹⁾,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

REGULEERIMISESE, MÕISTED JA KOHALDAMISALA

Artikkel 1

Käesoleva määrusega kehtestatakse eeskirjad tulirelvade, nende osade, oluliste osade ja laskemoona ekspordilubade andmise menetluse ning importi ja transiiti käsitlevate meetmete kohta, et rakendada rahvusvahelise organiseeritud kuritegevuse vastu võitlemise Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni konventsiooni täiendava tulirelvade, nende osade ja laskemoona ebaseaduslikku valmistamist ja nendega ebaseaduslikku kauplemist tõkestava ÜRO protokoll (edaspidi „ÜRO tulirelvade protokoll“) artiklit 10.

Artikkel 2

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „tulirelv“ – I lisas osutatud igasugune kaasaskantav relvarauaga relv, mis laengu toimetel laseb välja haavli, kuuli või lendkeha või mis on selleks ette nähtud või mida on võimalik selleks kohandada.

Eset saab kohandada haavli, kuuli või lendkeha väljalaskmiseks laengu toimetel, kui

— sellel on tulirelva väljanägemine ja

— seda saab vastavalt kohandada tänu selle konstruktsioonile või valmistamismaterjalile;

- 2) „osad“ – I lisas osutatud mis tahes osa või varuosa, mis on spetsiaalselt tulirelva jaoks konstrueeritud ja vajalik selle kasutamiseks, sealhulgas relvaraud, relvaraam, relva lukkoda, püstolikelk, trummel, lukk või kaitseriiv, ning mis tahes seadis, mis on valmistatud või kohandatud tulistamisel tekkiva heli summutamiseks;

- 3) „olulised osad“ – tulirelva lukustusmehhanism, padrunipesa ja relvaraud, mis eraldi esemetena kuuluvad samasse klassi kui tulirelv, mille külge need on kinnitatud või mille külge kinnitamiseks need on mõeldud;

- 4) „laskemoon“ – terviklaeng või selle komponent, sealhulgas I lisas osutatud tulirelvas kasutatav padrunikest, süüte- või paiskelaeng, kuul või lendkeha, tingimusel et nimetatud komponentide jaoks on asjaomases liikmesriigis vajalik luba;

- 5) „laskekõlbmatuks muudetud tulirelv“ – tulirelva määratlu- sele vastav ese, mis on muudetud lõplikult kasutuskõlbma- tuks kahjutustamisega, mis tagab, et tulirelva kõik olulised osad on muudetud jäädavalt kasutamatuks ning et neid ei ole võimalik taaskomplekteerimiseks eemaldada, asendada või muuta.

Liikmesriigid võtavad vastu kõik vajalikud sätted, et kõne- aluseid kahjutustamise meetmeid kontrolliks pädev asutus. Liikmesriigid näevad ette, et nimetatud kontrollimise raames antakse tulirelva laskekõlbmatuks muutmise kohta välja tõend või muu dokument või tehakse tulirelvale selle- kohane selgesti nähtav märge;

- 6) „eksport“:
- a) ekspordiprotseduur määruse (EMÜ) nr 2913/92 artikli 161 tähenduses;

b) reeksport määruse (EMÜ) nr 2913/92 artikli 182 tähenduses, mis ei hõlma kaupu, mis liiguvad välistransiidiprotseduuri alusel, nagu on osutatud kõnealuse määruse artiklis 91, kui ükski nimetatud määruse artikli 182 lõikes 2 osutatud reeksporti formaalsus ei ole täidetud;

- 7) „isik“ – füüsiline isik, juriidiline isik ja kui kehtivad eeskirjad seda ette näevad, isikute ühendus, kes saab teha õigustoi- minguid, kuid kellel puudub juriidilise isiku õiguslik seisund;

- 8) „eksportija“ – isik, kelle asukoht on liidus ja kes esitab ekspordideklaratsiooni või kelle nimel see esitatakse, st isik, kellel on deklaratsiooni aktsepteerimise ajal leping kolmanda riigi kaubasaajaga ning kellel on õigus teha otsus kauba saatmise kohta väljapoole liidu tolliterritooriumi. Kui ekspordilepingut ei ole sõlmitud või kui lepingupool ei tegutse iseenda nimel, on eksportija isik, kellel on õigus teha otsus kauba saatmise kohta väljapoole liidu tolliterritooriumi.

Kui tulirelvade, nende osade, oluliste osade ja laskemoona kasutamise õigus kuulub ekspordilepingu alusel väljaspool liitu asuvale isikule, loetakse eksportijaks liidus asuv lepingupool;

- 9) „liidu tolliterritoorium“ – territoorium määruse (EMÜ) nr 2913/92 artikli 3 tähenduses;

⁽¹⁾ EÜT L 145, 31.5.2001, lk 43.

- 10) „ekspordideklaratsioon” – dokument, millega isik väljendab ettenähtud vormis ja viisil oma kavatsust suunata tulirelvad, nende osad, olulised osad ja laskemoon ekspordiprotseduurile;
- 11) „ajutine eksport” – liidu tolliterritooriumilt välja viidavate ja reimpordiks määratud tulirelvade vedu ajavahemikus, mis ei ületa 24 kuud;
- 12) „transiit” – liidu tolliterritooriumilt välja viidavate ning ühe või mitme kolmanda riigi territooriumi läbivate kaupade transpordi toiming, kusjuures lõplik sihtkoht asub muus kolmandas riigis;
- 13) „ümberlaadimisega transiit” – transiit, mis hõlmab kauba füüsilist mahalaadimist seda importivalt transpordivahendilt, millele järgneb kauba pealeladimine reekspordi eesmärgil üldjuhul teisele transpordivahendile;
- 14) „ekspordiluba”:
- a) ühekordne luba või litsents, mis antakse ühele kindlale eksportijale ühe või enama tulirelva, selle osade, oluliste osade ja laskemoona ühekordseks saatmiseks ühele tuvastatud lõppsaajale või kaubasaajale kolmandas riigis, või
  - b) mitmekordne luba või litsents, mis antakse ühele kindlale eksportijale ühe või enama tulirelva, selle osade, oluliste osade ja laskemoona mitmekordseks saatmiseks ühele tuvastatud lõppsaajale või kaubasaajale kolmandas riigis, või
  - c) koondluba või -litsents, mis antakse ühele kindlale eksportijale ühe või enama tulirelva, selle osade, oluliste osade ja laskemoona mitmekordseks saatmiseks mitmele tuvastatud lõppsaajale või kaubasaajale ühes või mitmes kolmandas riigis;
- 15) „ebaseaduslik kauplemine” – tulirelvade, nende osade, oluliste osade või laskemoona import, eksport, müük, tarnimine, vedamine või üleandmine ühe liikmesriigi territooriumilt või tema territooriumi kaudu kolmanda riigi territooriumile, kui täidetud on mõni järgmistest tingimustest:
- a) asjaomane liikmesriik ei ole selleks andnud käesoleva määruse kohast luba;
  - b) tulirelvad ei ole märgistatud vastavalt direktiivi 91/477/EMÜ artikli 4 lõigetele 1 ja 2;
  - c) imporditud tulirelvad ei ole impordi toimumise ajal märgistatud vähemalt lihtsa märgistusega, mille alusel oleks võimalik välja selgitada esimene Euroopa Liidu riik, kuhu relvad imporditi, või juhul, kui tulirelvadel sellist märgistust ei ole, ainulaadse märgistusega, mille alusel on võimalik imporditud tulirelvad tuvastada;
- 16) „jälgimine” – tulirelvade ja võimaluse korral ka nende osade, oluliste osade ja laskemoona liikumise korrapärane jälgimine teel valmistajast ostjani, et aidata liikmesriikide pädevatel asutustel avastada ebaseadusliku valmistamise ja kauplemise juhtumid ning neid uurida ja analüüsida.

Artikkel 3

1. Käesolevat määrust ei kohaldata järgmise suhtes:

- a) riikidevahelised tehingud ja riiklikud veod;
- b) tulirelvad, nende osad, olulised osad ja laskemoon, mis on mõeldud spetsiaalselt sõjaliseks otstarbeks, ning igal juhul täisautomaatsed tulirelvad;
- c) tulirelvad, nende osad, olulised osad ja laskemoon, mis on mõeldud liikmesriikide relvajõududele, politseile või riigiasutustele;
- d) käesoleva määruse mõistes asukohaliikmesriigi tunnustatud kollektsionäärid ja organid, keda huvitab tulirelvade, nende osade, oluliste osade ja laskemoona kultuuriline või ajalooline külg, tingimusel et tagatud on relvade jälgimise meetmed;
- e) laskekõlbmatuks muudetud tulirelvad;
- f) antiiksed tulirelvad ja nende koopiad siseriiklikes õigusaktides määratletud tähenduses, tingimusel et antiiksed tulirelvad on valmistatud aastal 1899 või enne seda.

2. Käesolev määrus ei piira määruse (EMÜ) nr 2913/92 (ühenduse tolliseadustik), määruse (EMÜ) nr 2454/93 (ühenduse tolliseadustiku rakendussätted) ja määruse (EÜ) nr 450/2008 (ajakohastatud tolliseadustik) kohaldamist ega määrusega (EÜ) nr 428/2009 (kahesuguse kasutuse määrus) kehtestatud kahesuguse kasutusega kaupade ekspordi, edasitoimetamise, vahendamise ja transiidi kontrollimise korda.

II PEATÜKK

EKSPORDILUBA, -MENETLUS JA -KONTROLL NING IMPORTI JA TRANSIITI KÄSITLEVAD MEETMED

Artikkel 4

1. I lisa loetletud tulirelvade, nende osade, oluliste osade ja laskemoona ekspordiks on nõutav II lisa esitatud vormis väljastatud ekspordiluba. Loa annavad eksportija asukohaliikmesriigi pädevad asutused ning see väljastatakse kirjalikult või elektrooniliselt.

2. Kui tulirelvade, nende osade, oluliste osade ja laskemoona eksport eeldab ekspordiluba vastavalt käesolevale määrusele ning ekspordi suhtes kehtivad ka ühises seisukohas 2008/944/ÜVJP kehtestatud loanõuded, võivad liikmesriigid kasutada käesoleva määruse ja kõnealuse ühise seisukohaga kehtestatud kohustuste täitmiseks ühtset menetlust.

3. Kui tulirelvad, nende osad, olulised osad ja laskemoon asuvad ühes või mitmes liikmesriigis, mis ei ole liikmesriik, kus ekspordiloa taotlus esitati, märgitakse see asjaolu taotlusel. Selle liikmesriigi pädevad asutused, kellele ekspordiloa taotlus esitati, konsulteerivad viivitamata asjaomaste ühe või mitme liikmesriigi pädevate asutustega ja esitavad asjakohase teabe. Liikmesriik või liikmesriigid, kellega on konsulteeritud, teavad kümne tööpäeva jooksul loa andmisega seotud võimalikest vastuväidetest, mis on siduvad liikmesriigile, kus taotlus esitati.

Artikkel 5

Komisjon võtab kooskõlas artikliga 6 vastu delegeeritud õigusakte, et muuta I lisa vastavalt määruse (EMÜ) nr 2658/87 I lisa ja direktiivi 91/477/EMÜ I lisa muudatustele.

Artikkel 6

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artiklis 5 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 5 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 5 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavaksteigemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 7

1. Enne tulirelvade, nende osade, oluliste osade ja laskemoona ekspordiloa andmist kontrollib asjaomane liikmesriik, et

a) importiv kolmas riik on asjaomaseks impordiks loa andnud ning

b) transiidiriikideks olevad kolmandad riigid, kui neid on, on hiljemalt enne vedu kirjalikult teatanud, et neil ei ole transiidile vastuväiteid. Sätet ei kohaldata, kui tegemist on

— meritsi või õhuteed pidi kolmandate riikide sadamate või lennujaamade kaudu saatmisega, tingimusel et ei toimu ümberlaadimist ega vahetata transpordivahendit;

— tõendatavatel seaduslikel eesmärkidel toimuva ajutise ekspordiga, mille hulka kuulub jahipidamine, laskesport, hindamine, müügita näitusel väljapanek ja parandamine.

2. Liikmesriigid võivad otsustada, et kui eksportija poolt soovitatavale transiidile ei ole esitatud vastuväiteid 20 tööpäeva jooksul alates kirjaliku taotluse esitamise päevast, siis loetakse, et transiidiriigiks oleval kolmandal riigil, kelle seisukohta küsiti, ei ole transiidile vastuväiteid.

3. Eksportija esitab ekspordiloa andmise eest vastutavale liikmesriigi pädevale asutusele vajalikud dokumendid, millega tõendatakse, et importiv kolmas riik on andnud impordiloa ja et transiidiriigiks oleval kolmandal riigil ei olnud transiidile vastuväiteid.

4. Liikmesriigid menetlevad ekspordilubade taotlusi siseriikliku õiguse või tavaga kindlaks määratud ajavahemiku jooksul, mis ei ületa 60 tööpäeva alates kuupäevast, mil pädevatele asutustele esitati kogu nõutud teave. Erandlikel asjaoludel ja nõuetekohaselt põhjendatud asjaoludel võib kõnealust ajavahemikku pikendada 90 tööpäevani.

5. Ekspordiloa kehtivusaeg ei tohi olla pikem kui impordiloa kehtivusaeg. Kui impordiloal ei ole märgitud kehtivusaega, siis välja arvatud erandlikel asjaoludel ja nõuetekohaselt põhjendatud asjaoludel, on ekspordiloa kehtivusaeg vähemalt üheksa kuud.

6. Liikmesriigid võivad otsustada kasutada ekspordilubade taotluste menetlemiseks elektroonilisi dokumente.

Artikkel 8

1. Jälgimise eesmärgil sisaldavad ekspordiluba ning importiva kolmanda riigi väljastatud impordilitsents või -luba ja kaasnevad dokumendid koos järgmisi andmeid:

a) väljaandmise ja aegumise kuupäevad;

- b) väljaandmise koht; sele, kui esemed antakse üle lennuettevõtjale transpordiks väljapoole liidu tolliterritooriumi.
- c) ekspordiriik;
- d) impordiriik; Väljudes liidu tolliterritooriumilt oma elukohaks oleva liikmesriigi kaudu, võivad jahimehed ja laskesportlased esitada Euroopa tulirelvapassi asemel kõnealuse liikmesriigi pädeva asutuse jaoks muu asjakohase kehtiva dokumendi;
- e) transiidiriigiks olev kolmas riik või transiidiriikideks olevad kolmandad riigid, kui neid on;
- f) kaubasaaja;
- g) lõppsaaja, kui see on saatmise ajal teada;
- h) tulirelvade, nende osade, oluliste osade ja laskemoona identifitseerimiseks vajalikud andmed ja nende kogus, sealhulgas hiljemalt enne vedu tulirelvadele tehtud märgistus.
- c) liikmesriigi pädev asutus peatab ekspordi ajavahemikuks, mis ei ületa 10 tööpäeva või vajaduse korral takistab muul viisil tulirelvade, nende osade, oluliste osade või laskemoona välja viimist liidu tolliterritooriumilt kõnealuse liikmesriigi kaudu, kui on põhjust kahtlustada, et jahimeeste või laskesportlaste esitatud põhjendused ei vasta artiklis 10 sätestatud asjakohaste kaalutlustele ega kohustustele. Erandlikel asjaoludel ja nõuetekohaselt põhjendatud asjaoludel võib käesolevas punktis osutatud ajavahemikku pikendada 30 tööpäevani.

2. Kui lõikes 1 osutatud teave on esitatud impordilitsentsil või -loal, edastab eksportija selle eelnevalt ja hiljemalt enne vedu transiidiriikideks olevatele kolmandatele riikidele.

2. Liikmesriigid kehtestavad kooskõlas siseriikliku õigusega lihtsustatud menetluse järgmisteks juhtudeks:

Artikkel 9

1. Lihtsustatud menetlusi kohaldatakse tulirelvade, nende osade, oluliste osade ja laskemoona ajutise ekspordi ja reeksporti suhtes järgmiselt:

- a) ekspordiluba ei ole nõutav järgmistel juhtudel:
- i) ajutine eksport, mille puhul jahimehed või laskesportlased veavad reisil kolmandasse riiki relvi nendega kaasas olevate isiklike esemetena, tingimusel et nad selgitavad pädevale asutusele oma reisi põhjusi, eelkõige esitades kutse või muu tõendi jahipidamis- või laskesportidegevuse kohta sihtkohariigiks olevas kolmandas riigis, kui eksport hõlmab järgmist:
- üks või mitu tulirelva;
- nende olulised osad, kui need on märgistatud, ja osad;
- nende juurde kuuluv laskemoon maksimaalselt 800 laengut jahimeeste ja 1 200 laengut laskesportlaste puhul;
- ii) reeksport, mille puhul jahimehed või laskesportlased veavad relvi nendega kaasas olevate isiklike esemetena pärast ajutise loa saamist jahipidamis- või laskesportidegevuseks, tingimusel et tulirelvad jäävad väljaspool liidu tolliterritooriumi asuva isiku omandisse ja need reeksportitakse kõnealusele isikule;

- a) tulirelvade reeksport pärast ajutise loa saamist hindamiseks, müügita näitusel väljapanekuks või pärast seestöötlmist tulirelvade parandamise eesmärgil, tingimusel et tulirelvad jäävad väljaspool liidu tolliterritooriumi asuva isiku omandisse ja need reeksportitakse kõnealusele isikule;
- b) tulirelvade, nende osade, oluliste osade ja laskemoona reeksport juhul, kui neid ladustatakse ajutiselt, alates nende sisenemisest liidu tolliterritooriumile kuni nende sealt väljavõtmiseni;
- c) tulirelvade ajutine eksport hindamise, parandamise ja müügita näitusel väljapaneku eesmärgil, tingimusel et eksportija tõendab tulirelvade valduse seaduslikkust ja ekspordib neid välistöötlmise või ajutise ekspordi tolliprotseduuri kohaselt.

Artikkel 10

1. Kui liikmesriik otsustab, kas käesoleva määruse alusel ekspordiluba anda, võtab ta arvesse kõiki asjakohaseid kaalutlusi, sealhulgas asjakohastel juhtudel järgmist:

- b) väljudes liidu tolliterritooriumilt muu kui oma elukohaks oleva liikmesriigi kaudu, esitavad jahimehed ja laskesportlased pädevale asutusele Euroopa tulirelvapassi, nagu on sätestatud direktiivi 91/477/EMÜ artiklites 1 ja 12. Lennureisi korral esitatakse Euroopa tulirelvapass pädevale asutusele;
- a) oma ülesandeid ja kohustusi asjakohaste rahvusvaheliste ekspordikontrolli kokkulepete poolena või asjakohaste rahvusvaheliste lepingute raames;
- b) riikliku välis- ja julgeolekupoliitika kaalutlusi, sealhulgas neid, mida hõlmab ühine seisukoht 2008/944/ÜVJP;
- c) kavandatud lõppkasutuse, kaubasaaja, tuvastatud lõppsaaja ja sihtkohast kõrvalekaldumise ohuga seotud kaalutlusi.

2. Lisaks lõikes 1 sätestatud asjakohastele kaalutlustele võtavad liikmesriigid ekspordiloo taotluste hindamisel arvesse, kas eksportija kasutab käesoleva määruse sätete ja eesmärkidega kooskõla tagamiseks ning loa tingimustele vastamiseks proportsionaalseid ja asjakohaseid vahendeid ja menetlusi.

Otsuse tegemisel selle kohta, kas anda ekspordiluba vastavalt käesolevale määrusele, peavad liikmesriigid täitma oma kohustusi, mis tulenevad nõukogu otsuste, Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsiooni (OSCE) otsuse või ÜRO Julgeolekunõukogu siduva resolutsiooni alusel kehtestatud sanktsioonidest, eelkõige seoses relvaembargodega.

Artikkel 11

1. Liikmesriik:

- a) keeldub andmast ekspordiluba, kui taotlejat on kriminaalkorras karistatud teo eest, mis sisaldub nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsuse 2002/584/JSK (Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta) ⁽¹⁾ artikli 2 lõikes 2 esitatud kuritegude loetelus, või muu teo eest, mida käsitatakse kuriteona, mille eest on karistuseks ette nähtud vähemalt nelja-aastase maksimummääraga vabadusekaotus või rangem karistus;
- b) tühistab, peatab või tunnistab kehtetuks ekspordiloo või muudab seda, kui loa andmise tingimused ei ole täidetud.

Käesolev lõige ei piira liikmesriikide õigusaktidega kehtestatud rangemate eeskirjade kohaldamist.

2. Kui liikmesriik tühistab, peatab või tunnistab kehtetuks ekspordiloo, muudab seda või keeldub selle andmisest, teatab ta sellest teiste liikmesriikide pädevatele asutustele ja jagab nendega asjakohast teavet. Kui liikmesriigi pädev asutus peatab ekspordiloo, edastatakse tema lõpphinnang teistele liikmesriikidele peatamise ajavahemiku lõppedes.

3. Enne seda, kui liikmesriigi pädev asutus annab käesoleva määruse kohaselt välja ekspordiloo, võtab ta arvesse kõiki talle teatatud käesoleva määruse kohaseid keeldumisi, et tuvastada, kas teise liikmesriigi pädevad asutused on põhijoontes identse tehingu puhul (käsitleb tehingut, mis hõlmab samale importijale või kaubasaajale mõeldud eset, millel on põhijoontes samad parameetrid või tehnilised näitajad) keeldunud loa andmisest.

Liikmesriigi pädev asutus võib kõigepealt konsulteerida liikmesriigi või liikmesriikide pädevate asutustega, kes vastavalt lõigetele 1 ja 2 on loa tühistanud, peatanud, kehtetuks tunnistanud, seda muutnud või selle andmisest keeldunud. Kui liikmesriigi pädev

asutus otsustab pärast konsulteerimist siiski loa anda, teavitab ta sellest teiste liikmesriikide pädevaid asutusi ning esitab otsuse põhjendamiseks kõik asjakohased andmed.

4. Käesoleva artikli kohaselt toimuva teabe jagamise puhul järgitakse artikli 19 lõike 2 sätteid teabe konfidentsiaalsuse kohta.

Artikkel 12

Liikmesriik säilitab kehtiva õiguse või tava kohaselt vähemalt 20 aasta jooksul kogu tulirelvi, ning kui see on kohane ja teostatav, nende osi, olulisi osi ja laskemoona käsitleva teabe, mis on vajalik kõnealuste tulirelvade, nende osade, oluliste osade ja laskemoona jälgimiseks ja tuvastamiseks ning nendega ebaseadusliku kauplemise avastamiseks ja tõkestamiseks. Kõnealune teave hõlmab järgmist: ekspordiloo väljaandmise koht ja kuupäev ning selle kehtivusaeg; ekspordiriik; impordiriik; transiiriigiks olev kolmas riik (olemasolu korral); kaubasaaja; lõppsaaja (kui see on ekspordi ajal teada); esemete kirjeldus ja kogus, sealhulgas nende märgistus.

Käesolevat artiklit ei kohaldata artiklis 9 osutatud ekspordi suhtes.

Artikkel 13

1. Liikmesriik taotleb kahtluse korral importivalt kolmandalt riigilt kinnitust tulirelvadest, nende osadest, olulistest osadest või laskemoonast koosneva saadetise kättesaamise kohta.

2. Sellise eksportiva kolmanda riigi taotlusel, kes on ekspordi toimumise ajal ÜRO tulirelvade protokollis osalisriik, kinnitab liikmesriik tulirelvadest, nende osadest, olulistest osadest või laskemoonast koosneva saadetise kättesaamist liidu tolliterritooriumil, esitades üldjuhul asjaomast importi käsitlevad tollidokumendid.

3. Liikmesriigid täidavad lõikeid 1 ja 2 oma siseriikliku õiguse või tava kohaselt. Eelkõige eksportimise puhul võib liikmesriigi pädev asutus otsustada, kas pöörduda eksportija poole või võtta otse ühendust importiva kolmanda riigiga.

Artikkel 14

Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, mille abil on võimalik tagada, et nende loa andmise menetlus on turvaline ja et loa andmisega seotud dokumentide autentsust saab kontrollida või kinnitada.

Kontrollimise ja kinnitamise võib teostada ka diplomaatiliste kanalite kaudu, kui see on asjakohane.

Artikkel 15

Käesoleva määruse nõuetekohase kohaldamise tagamiseks võtavad liikmesriigid vajalikke ja proportsionaalseid meetmeid, võimaldamaks oma pädevatel asutustel

⁽¹⁾ EÜT L 190, 18.7.2002, lk 1.

- a) koguda teavet kõigi tellimuste ja tehingute kohta, mis hõlmavad tulirelvi, nende osi, olulisi osi ja laskemoona, ning
- b) teha kindlaks, et ekspordikontrolli meetmeid rakendatakse nõuetekohaselt, mis võib eelkõige seisneda õiguses siseneda eksporditoiminguga seotud isikute valduses olevatesse ruumidesse.

Artikkel 16

Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad käesoleva määruse rikkumise eest kohaldatavate karistuste kohta ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks. Karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

III PEATÜKK

TOLLIFORMAALSUSED

Artikkel 17

1. Tulirelvade, nende osade, oluliste osade ja laskemoona tolliformaalsuste täitmisel ekspordi eest vastutavas tolliasutuses tõendab ekspordija, et nõuetekohane ekspordiluba on saadud.

2. Ekspordijalt võib nõuda, et ta esitaks mis tahes tõendava dokumendi tõlke selle liikmesriigi ametlikku keelde, kus ekspordideklaratsioon esitatakse.

3. Ilma et see piiraks neile määrusest (EMÜ) nr 2913/92 tulenevaid volitusi, peatavad liikmesriigid kaupade ekspordimise oma territooriumilt ajavahemikuks, mis ei ületa 10 päeva, või takistavad vajaduse korral muul viisil kehtiva ekspordiloo saanud tulirelvade, nende osade, oluliste osade või laskemoona väljavii-mist liidu tolliterritooriumilt oma territooriumi kaudu, kui neil on põhjust kahtlustada, et

- a) loa andmisel ei arvestatud asjakohast teavet või
- b) asjaolud on pärast loa väljaandmist oluliselt muutunud.

Erandjuhtudel ja nõuetekohaselt põhjendatud asjaoludel võib kõnealust ajavahemikku pikendada 30 päevani.

4. Lõikes 3 osutatud ajavahemiku või pikendatud ajavahe-miku jooksul liikmesriik kas vabastab tulirelvad, nende osad, olulised osad ja laskemoona või võtab artikli 11 lõike 1 punkti b kohased meetmed.

Artikkel 18

1. Liikmesriigid võivad ette näha, et tulirelvade, nende osade, oluliste osade ning laskemoona ekspordi tolliformaalsusi on võimalik täita üksnes selleks volitatud tolliasutustes.

2. Liikmesriigid, kes kasutavad lõikes 1 sätestatud võimalust, teevad komisjonile teatavaks nõuetekohaste volitustega tolliasu-tused ja selle teabe edaspidised muudatused. Komisjon avaldab nimetatud teabe ja ajakohastab seda kord aastas *Euroopa Liidu Teataja* C-seerias.

IV PEATÜKK

HALDUSKOOSTÖÖ

Artikkel 19

1. Liikmesriigid võtavad koostöös komisjoniga ja kooskõlas artikli 21 lõikega 2 asjakohased meetmed pädevate asutuste

vahel otsese koostöö ja teabevahetuse sisseseadmiseks, et suurendada käesoleva määrusega ettenähtavate meetmete tõhu-sust. Vahetatav teave võib hõlmata

- a) üksikasju ekspordijate kohta, kellele on loa andmisest keeldu-tud, ja ekspordijate kohta, kelle kohta liikmesriigid on teinud artikli 11 kohase otsuse;
- b) andmeid kahtlases tegevuses osalevate kaubasaajate ja teiste isikute kohta ning teabe olemasolu korral nende poolt kasu-tatavate marsruutide kohta.

2. Nõukogu määrust (EÜ) nr 515/97⁽¹⁾ vastastikuse abi kohta ja eriti selle sätteid teabe konfidentsiaalsuse kohta kohal-datakse *mutatis mutandis* käesolevas artiklis sätestatud meetmete suhtes, ilma et see piiraks käesoleva määruse artikli 20 kohal-damist.

V PEATÜKK

ÜLD- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 20

1. Moodustatakse tulirelvade ekspordi koordineerimise rühm (edaspidi „koordineerimisrühm”), mille eesistuja on komisjoni esindaja. Iga liikmesriik määrab rühma oma esindaja.

Koordineerimisrühm käsitleb kõiki käesoleva määruse kohalda-misega seotud küsimusi, mida võib tõstatada eesistuja või liik-mesriigi esindaja. Rühm on kohustatud järgima määruses (EÜ) nr 515/97 sätestatud konfidentsiaalsuseeskirju.

2. Koordineerimisrühma eesistuja või koordineerimisrühm konsulteerib vajaduse korral asjaomaste sidusrühmadega, keda käesolev määrus puudutab.

Artikkel 21

1. Iga liikmesriik teavitab komisjoni käesoleva määruse rakendamiseks vastu võetud õigus- ja haldusnormidest, seal-hulgas artiklis 16 osutatud meetmetest.

2. Hiljemalt 19. aprilliks 2012 teavitab iga liikmesriik teisi liikmesriike ja komisjoni artiklite 7, 9, 11 ja 17 rakendamiseks

⁽¹⁾ Nõukogu 13. märtsi 1997. aasta määrus (EÜ) nr 515/97 liikmes-riikide haldusasutuste vastastikusest abist ning haldusasutuste ja komisjoni vahelisest koostööst tolli- ja põllumajandusküsimusi käsit-levate õigusaktide nõutava kohaldamise tagamiseks (EÜT L 82, 22.3.1997, lk 1).

pädevatest asutustest. Komisjon avaldab nimetatud teabe põhjal kõnealuste asutuste nimekirja ja ajakohastab seda kord aastas *Euroopa Liidu Teataja* C-seerias.

3. Hiljemalt 19. aprilliks 2017 ja seejärel koordineerimisrühma taotlusel ning igal juhul iga kümne aasta järel vaatab komisjon läbi käesoleva määruse rakendamise ning esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule selle kohaldamise kohta aruande, mis võib sisaldada määruse muutmise ettepanekuid. Liikmesriigid esitavad komisjonile kogu asjakohase teabe, mida on vaja aruande koostamiseks, sealhulgas artikli 4 lõikes 2 osutatud ühtse menetluse kasutamise kohta.

Artikkel 22

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolevat määrust kohaldatakse alates 30. septembrist 2013.

Artikli 13 lõikeid 1 ja 2 kohaldatakse aga alates kolmekümneandast päevast pärast kuupäeva, mil ÜRO tulirelvade protokoll jõustub Euroopa Liidus pärast selle sõlmimist Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 218 kohaselt.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 14. märts 2012

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
N. WAMMEN

I LISA ⁽¹⁾

Tulirelvade, nende osade, oluliste osade ja laskemoona nimekiri

	Kirjeldus	CN-kood ⁽¹⁾
1	Poolautomaatsed või käsitsi laetavad mitmelasulised lühikesed tulirelvad	ex 9302 00 00
2	Ühelasulised lühikesed tulirelvad kesktulepadrunile	ex 9302 00 00
3	Ühelasulised lühikesed tulirelvad ääretulepadrunile kogupikkusega alla 28 cm	ex 9302 00 00
4	Poolautomaatsed pikad tulirelvad, mille padrunisalve ja -pessa mahub kokku rohkem kui kolm laengut	ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
5	Poolautomaatsed pikad tulirelvad, mille padrunisalve ja -pessa ei mahu kokku rohkem kui kolm laengut ja mille laadimisseade on eemaldatav ning mille puhul ei ole kindel, et relva ei saa tavaliste tööriistadega ümber teha relvaks, mille padrunisalve ja -pessa mahub kokku rohkem kui kolm laengut	ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
6	Käsitsi laetavad mitmelasulised ja poolautomaatsed pikad sileraudsed tulirelvad pikkusega kuni 60 cm	ex 9303 20 10 ex 9303 20 95
7	Poolautomaatsed, automaattulirelvadega sarnanevad tulirelvad tsiviilkasutuseks	ex 9302 00 00 ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
8	Muud käsitsi laetavad mitmelasulised pikad tulirelvad kui punktis 6 loetletud	ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
9	Pikad ühelasulised vintraudsed tulirelvad	ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
10	Muud poolautomaatsed pikad tulirelvad kui punktidesse 4–7 kuuluvad	ex 9303 90 00
11	Ühelasulised lühikesed tulirelvad ääresüütepadrunile kogupikkusega vähemalt 28 cm	ex 9302 00 00
12	Pikad ühelasulised sileraudsed tulirelvad	9303 10 00 ex 9303 20 10 ex 9303 20 95
13	Spetsiaalselt tulirelva jaoks konstrueeritud osa või varuosa, mis on vajalik selle kasutamiseks, sealhulgas relvaraud, relvaraam, relva lukukoda, püstolikelk, trummel, lukk või kaitseriiv ja mis tahes seade, mis on mõeldud või kohandatud tulistamisel tekkiva heli summutamiseks. Nende tulirelvade olulised osad: tulirelva lukustusemehhanism, padrunipesa ja relvaraud, mis eraldi esemetena kuuluvad samasse klassi kui tulirelv, mille külge need on kinnitatud või mille külge kinnitamiseks need on mõeldud.	ex 9305 10 00 ex 9305 21 00 ex 9305 29 00 ex 9305 99 00

⁽¹⁾ Nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruses (EMÜ) nr 2658/87 (tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta) sätestatud kaupade kombineeritud nomenklatuuri põhjal.

	Kirjeldus	CN-kood (¹)
14	Laskemoon: terviklaeng või selle osakomponent, sealhulgas tulirelvas kasutatav padrunikest, süüite- või paiskelaeng, kuul või lendkeha, tingimusel et nimetatud komponentide jaoks on asjaomases liikmesriigis vajalik luba	ex 3601 00 00 ex 3603 00 90 ex 9306 21 00 ex 9306 29 00 ex 9306 30 10 ex 9306 30 90 ex 9306 90 90
15	Ajaloo seisukohast huvipakkuvad kollektsoonid ja kollektsiooni kuuluvad esemed Üle 100 aasta vanused antiikesemed	ex 9705 00 00 ex 9706 00 00

(¹) Kui osutatud on *ex*-koodidele, tuleb kohaldamisala kindlaks määrata CN-koodi ja vastava kirjelduse koostöös.

Käesolevas lisas kasutatakse järgmisi mõisteid:

- „lühike tulirelv” – tulirelv, mille relvaraua pikkus ei ületa 30 sentimeetrit või mille kogupikkus ei ületa 60 sentimeetrit;
- „pikk tulirelv” – kõik muud tulirelvad peale lühikeste tulirelvade;
- „automaattulirelv” – tulirelv, mis laeb ennast automaatselt iga kord pärast lasku ja millega saab päästiku ühekordsel vajutamisel teha rohkem kui ühe lasu;
- „poolautomaatne tulirelv” – tulirelv, mis laeb ennast automaatselt iga kord pärast lasku ja millega saab päästiku ühekordsel vajutamisel teha ainult ühe lasu;
- „käsitsi laetav mitmelasuline tulirelv” – tulirelv, mida laetakse iga kord pärast lasku padrunisalvest või -pesast käsitsi käitatava mehhanismiga;
- „ühelasuline tulirelv” – ilma padrunisalveta tulirelv, mida laetakse enne iga lasku, pannes padruni käsitsi padrunipessa või relvaraua tagaosas olevasse laadimiskohta.

*II LISA***(ekspordiloo vorm)****(osutatud käesoleva määruse artiklis 4)**

Ekspordiloo andmisel püüavad liikmesriigid tagada, et ekspordilubade vormidel oleks selgelt näha, millise loaga on tegemist.

Ekspordiluba kehtib kõikides Euroopa Liidu liikmesriikides oma kehtivuse lõpuni.

EUROOPA LIIT		TULIRELVADE EKSPORT (määrus (EL) nr 258/2012)		
Loa liik				
Ühekordne ☐ Mitmekordne ☐ Koondluba ☐				
LOA ANDMINE	1	1. Eksportija nr <i>(olemasolu korral EORI-number)</i>	2. Loa number ⁽¹⁾	3. Kehtivuse lõppkuupäev
			4. Kontaktandmed	
		5. Kaubasaaja <i>(olemasolu korral EORI-number)</i>	6. Väljaandev asutus	
		7. Agent/esindaja nr <i>(kui erineb eksportijast) (olemasolu korral EORI-number)</i>	8. Eksportiriik/-riigid	Kood ⁽²⁾
			9. Impordiriik/-riigid ja impordiloa/-lubade number/numbrid	Kood ⁽²⁾
		10. Lõppsaaja(d) <i>(kui see on saatmise ajal teada) (olemasolu korral EORI-number)</i>	11. Transiidiriikideks olevad kolmandad riigid <i>(olemasolu korral)</i>	Kood ⁽²⁾
			12. Liikmesriik/-riigid, kus kavatakse teostada ekspordi tolliprotseduurid	Kood ⁽²⁾
		13. Kauba kirjeldus	14. Harmoneeritud süsteemi või kombineeritud nomenklatuuri kood <i>(vajaduse korral 8-kohaline)</i>	
		13a. Märkimine	15. Valuuta ja väärtus	16. Kauba kogus
		17. Lõppkasutus <i>(kui on asjakohane)</i>	18. Lepingu kuupäev <i>(kui on asjakohane)</i>	19. Ekspordi tolliprotseduur
		20. Siseriiklike õigusaktide kohaselt nõutav lisateave <i>(täpsustada vormil)</i>		
		Valmistrikitud teabe jaoks		
		Liikmesriigi valikul		
	Täidab väljaandev asutus			
	Alkiri	Pitser		
	Väljaandev asutus			
	Koht ja kuupäev			

⁽¹⁾ Täidab väljaandev asutus.⁽²⁾ Vt nõukogu määrust (EÜ) nr 1172/95 (EÜT L 118, 25.5.1995, lk 10).

EUROOPA LIIT

1a. (1)	1. Eksportija	2. Loa number		9. Impordiriik ja impordiloa number
		5. Kaubasaaja		
LOA ANDMINE	13.1. Kauba kirjeldus	14. Kauba tollinomenklatuuri kood (<i>vajaduse korral 8-kohaline</i>)		
	13a. Märgistamine	15. Valuuta ja väärtus	16. Kauba kogus	
	13.2. Kauba kirjeldus	14. Kauba tollinomenklatuuri kood (<i>vajaduse korral 8-kohaline</i>)		
	13a. Märgistamine	15. Valuuta ja väärtus	16. Kauba kogus	
	13.3. Kauba kirjeldus	14. Kauba tollinomenklatuuri kood (<i>vajaduse korral 8-kohaline</i>)		
	13a. Märgistamine	15. Valuuta ja väärtus	16. Kauba kogus	
	13.4. Kauba kirjeldus	14. Kauba tollinomenklatuuri kood (<i>vajaduse korral 8-kohaline</i>)		
	13a. Märgistamine	15. Valuuta ja väärtus	16. Kauba kogus	
	13.5. Kauba kirjeldus	14. Kauba tollinomenklatuuri kood (<i>vajaduse korral 8-kohaline</i>)		
	13a. Märgistamine	15. Valuuta ja väärtus	16. Kauba kogus	
	13.6. Kauba kirjeldus	14. Kauba tollinomenklatuuri kood (<i>vajaduse korral 8-kohaline</i>)		
	13a. Märgistamine	15. Valuuta ja väärtus	16. Kauba kogus	
	13.7. Kauba kirjeldus	14. Kauba tollinomenklatuuri kood (<i>vajaduse korral 8-kohaline</i>)		
	13a. Märgistamine	15. Valuuta ja väärtus	16. Kauba kogus	

Märkus: iga kaubasaaja kohta tuleb täita eraldi vorm osas 1a esitatul eeskujul. Tulba 22 väljale 1 märkida allesjäänud kaubakogus ning tulba 22 väljale 2 märkida sel puhul mahaarvatud kaubakogus.

21. Netokogus/väärtus (<i>netomass / muu ühik koos ühiku määratlusega</i>)		23. Mahaarvatud kogus/ maksumus sõnadega	24. Tollidokument (<i>liik ja number</i>) või väljavõte (<i>nr</i>) ja mahaarvamise kuupäev	25. Liikmesriik, nimi ja allkiri, mahaarvava asutuse pitser
22. Numbritega				
1				
2				
1				
2				
1				
2				
1				
2				
1				
2				
1				
2				

(¹) Iga kaubasaaja kohta tuleb täita eraldi vorm.

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 259/2012,

14. märts 2012,

millega muudetakse määrust (EÜ) nr 648/2004 selles osas, mis käsitleb fosfaatide ja muude fosforiühendite kasutamist kodumajapidamises kasutatavates pesupesemisvahendites ja kodumajapidamises kasutatavates nõudepesumasinate pesuvahendites

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eelkõige selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 648/2004⁽³⁾ hindas komisjon oma 4. mai 2007. aasta aruandes nõukogule ja Euroopa Parlamendile fosfaatide kasutamist detergentides. Edasise analüüsi järel on jõutud järeldusele, et fosfaatide kasutamist kodumajapidamises kasutatavates pesupesemisvahendites ja kodumajapidamises kasutatavates nõudepesumasinate pesuvahendites tuleks piirata, vähendamaks detergentides sisalduvate fosfaatide mõju eutrofeerumisriskile ning fosfori eemaldamise kulusid reoveepuhastusjaamades. Need kulusäästud kaaluvad oluliselt üles kodumajapidamises kasutatavate pesupesemisvahendite koostise fosfaatide asendajatega muutmise kulud.
- (2) Fosfaatidel põhinevate kodumajapidamises kasutatavate pesupesemisvahendite tõhusates asendajates on vaja kasutada väikeses koguses teisi fosforiühendeid, nimelt fosfonaate, mis võivad olla keskkonnaohtlikud, kui neid kasutatakse üha suuremates kogustes. Kuna on oluline julgustada kodumajapidamises kasutatavate pesupesemisvahendite ja kodumajapidamises kasutatavate nõudepesumasinate pesuvahendite tootmisel selliste alternatiivsete

ainete kasutamist, mis on soodsama keskkonnaprofiiliga kui fosfaadid ja muud fosforiühendid, peaksid sellised ained tavalistel kasutamistingimustel kujutama inimestele ja/või keskkonnale väiksemat riski või peaks selline risk täiesti puuduma. Seepärast tuleks selliste ainete hindamiseks kasutada REACH-süsteemi,⁽⁴⁾ kui see on asjakohane.

- (3) Fosfaatide ja muude fosforiühendite vahelise vastastikuse mõju tõttu on vaja kaalutletult otsustada kodumajapidamises kasutatavates nõudepesumasinate pesuvahendites fosfaatide kasutamise piirangu kohaldamisala ja taseme üle. Piirang tuleks kehtestada nii fosfaatidele kui ka kõikidele fosforiühenditele, et välistada fosfaatide asendamist muude fosforiühenditega. Fosforisisalduse piirmäär peaks olema piisavalt madal, et tõhusalt ära hoida fosfaatidel põhineva koostisega kodumajapidamises kasutatavate pesupesemisvahendite turustamist, kuid samas peab see olema piisavalt kõrge, et võimaldada vajaliku vähima koguse fosfonaatide sisaldust alternatiivsetes koostistes.
- (4) Praegu ei ole asjakohane laiendada liidu tasandil kodumajapidamises kasutatavates pesupesemisvahendites ja kodumajapidamises kasutatavates nõudepesumasinate pesuvahendites sisalduvate fosfaatide ja muude fosforiühendite kasutamise piirangut tööstuslikele ja asutustes kasutatavatele detergentidele, kuna sobivaid tehniliselt ja majanduslikult otstarbekaid fosfaatide asendajaid nende detergentide jaoks veel ei ole. Kodumajapidamises kasutatavate nõudepesumasinate pesuvahendite osas on alternatiivid lähitulevikus tõenäoliselt laialdasemalt saadaval. Seepärast on asjakohane sätestada piirang fosfaatide kasutamisele kõnealustes detergentides. Sellist piirangut tuleks kohaldada tulevikus ajast, mil fosfaatide alternatiivid on eeldatavasti laialdaselt kättesaadavad, et soodustada uute toodete väljatöötamist. Samuti on asjakohane määrata kindlaks maksimaalne lubatud fosforisisaldus, tuginedes tõendusmaterjalidele, sealhulgas kehtivatele siseriiklikele piirangutele fosforisisalduse kohta kodumajapidamises kasutatavate nõudepesumasinate pesuvahendites. Siiski tuleb ka ette näha, et komisjon viiks enne, kui see piirang kogu liidus kehtima hakkab, läbi põhjaliku piirmäära hindamise, tuginedes uusimatele kättesaadavatele andmetele, ja kui see on põhjendatud, esitaks seadusandliku akti ettepaneku. Kõnealune hindamine peaks käsitlema VIa lisas sätestatud piirmäärast üles- ja allapoole jääva fosforisisaldusega kodumajapidamises kasutatavate nõudepesumasinate pesuvahendite ja nende alternatiivide mõju

⁽¹⁾ ELT C 132, 3.5.2011, lk 71.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2011. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 10. veebruari 2012. aasta otsus.

⁽³⁾ ELT L 104, 8.4.2004, lk 1.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ning millega asutatakse Euroopa Kemikaaliamet (ELT L 396, 30.12.2006, lk 1).

- keskkonnale, tööstusele ja tarbijatele, võttes arvesse selliseid aspekte nagu hind, kättesaadavus, pesemistõhusus ja mõju reoveepuhastusele.
- (5) Käesoleva määruse üks eesmärke on kaitsta keskkonda, vähendades kodumajapidamistes kasutatavates pesuvahendites sisalduvast fosforist tulenevat eutrofeerumist. Seepärast ei oleks asjakohane nõuda, et liikmesriigid, kes on juba kehtestanud piirangud fosforisisaldusele kodumajapidamises kasutatavates nõudepesumasinate pesuvahendites, kõnealuseid piiranguid enne liidupoole piirangu kohaldamise alguskuupäeva kohandaksid. Lisaks on soovitatav, et liikmesriikidel lubataks käesolevas määruses sätestatud piirangud võimalikult vara järkjärgult kasutusele võtta.
- (6) Viite asemel asjakohasele ISO standardile tuleks loetavuse hõlbustamiseks „puhastamise” mõiste lisada määrusesse (EÜ) nr 648/2004, samuti nagu „kodomajapidamises kasutatava pesupesemisvahendi” ja „kodomajapidamises kasutatava nõudepesumasina pesuvahendi” mõistet. Lisaks on asjakohane täpsustada „turule laskmise” mõistet ja lisada „turul kättesaadavaks tegemise” mõiste.
- (7) Et anda täpset teavet võimalikult lühikese aja jooksul, tuleks ajakohastada viisi, kuidas komisjon avaldab pädevate asutuste ja heakskiidetud laborite nimekirjad.
- (8) Et viia määrus (EÜ) nr 648/2004 vastavusse teaduse ja tehnika arenguga, lisada sätted lahustitel põhinevate detergentide kohta ja kehtestada lõhnaainetest allergeneid jaoks individuaalsed riskil põhinevad kontsentratsioonipiirid, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte nimetatud määruse lisade muutmiseks, kui see on vajalik kõnealuste eesmärkide saavutamiseks. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (9) Liikmesriigid peaksid kehtestama eeskirjad määruse (EÜ) nr 648/2004 rikkumiste eest kohaldatavate karistuste kohta ja tagama nende rakendamise. Kõnealused karistused peaksid olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.
- (10) On asjakohane ette näha käesolevas määruses sätestatud piirangute kohaldamise edasilükkamine, et võimaldada ettevõtjatel, eelkõige väikestel ja keskmise suurusega ettevõtjatel, muuta fosfaatidel põhinevate kodumajapidamises kasutatavate pesupesemisvahendite ja kodumajapidamises kasutatavate nõudepesumasinate pesuvahendite koostist, kasutades asendajaid, tehes seda tavapärase tootearendustsükli jooksul, et vähendada selle kulusid.
- (11) Kuna käesoleva määruse eesmärke, nimelt vähendada kodumajapidamises kasutatavates detergentides sisalduvate fosfaatide mõju eutrofeerumiskile, vähendada fosfaatide eemaldamise kulusid reoveepuhastusjaamades ja tagada kodumajapidamises kasutatavate pesupesemisvahendite ning kodumajapidamises kasutatavate nõudepesumasinate pesuvahendite siseturu sujuv toimimine, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, sest erinevate tehniliste spetsifikatsioonidega siseriiklike meetmetega ei ole võimalik tagada riigipiire ületava vee kvaliteedi ulatuslikku paranemist, ning seetõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmed kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (12) Seetõttu tuleks määrust (EÜ) nr 648/2004 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 648/2004 muudetakse järgmiselt.

- 1) Artikli 1 lõike 2 kolmas ja neljas taane asendatakse ning lisatakse viies taane järgmiselt:

„— detergentide täiendav märgistamine, sealhulgas allergensed lõhnaained,

— teave, mida tootjad peavad omama esitamiseks liikmesriikide pädevatele asutustele ja meditsiinivõrkadele,

— fosfaatide ja muude fosforühendite sisalduse piiramine kodumajapidamises kasutatavates pesupesemisvahendites ja kodumajapidamises kasutatavates nõudepesumasinate pesuvahendites.”

- 2) Artiklit 2 muudetakse järgmiselt:

- a) lisatakse järgmised punktid:

„1a. „Kodomajapidamises kasutatav pesupesemisvahend” – pesuvahend, mis on lastud turule kasutamiseks väljaspool professionaalset kasutusvaldkonda, sealhulgas iseteenindavates pesumajades.

1b. „Kodumajapidamises kasutatav nõudepesumasina pesuvahend” – pesuvahend, mis on lastud turule kasutamiseks nõudepesumasinates väljaspool professionaalset kasutusvaldkonda.”;

b) punkt 3 asendatakse järgmisega:

„3. „Puhastamine” – protsess, mille käigus soovitud ained eraldatakse alusmaterjalist või alusmaterjali seest ning viiakse üle lahustunud või dispergeeritud olekusse.”;

c) punkt 9 asendatakse järgmisega:

„9. „Turule laskmine” – toote esmakordselt liidu turul kättesaadavaks tegemine. Importi liidu tolliterritooriumile käsitletakse turule laskmisena.

9a. „Turul kättesaadavaks tegemine” – toote tasu eest või tasuta tarnimine liidu turule kaubandustegevuse käigus turustamiseks, tarbimiseks või kasutamiseks.”

3) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 4a

Fosfaatide ja muude fosforiühendite sisalduse piiramine

VIIa lisas loetletud detergente, mis ei vasta kõnealusel lisas sätestatud fosfaatide ja muude fosforiühendite sisalduse piirangutele, ei tohi turule lasta alates kõnealusel lisas sätestatud kuupäevadest.”

4) Artikli 8 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Komisjon teeb avalikkusele kättesaadavaks lõikes 1 nimetatud pädevate asutuste nimekirjad ja lõikes 2 nimetatud heakskiidetud laborite nimekirjad.”

5) Artikli 11 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Lisaks sellele märgitakse kodumajapidamises kasutatavate pesupesemisvahendite ja kodumajapidamises kasutatavate nõudepesumasinate pesuvahendite pakenditele VII lisa punktis B ette nähtud teave.”

6) Artikli 12 lõige 3 jäetakse välja.

7) Artiklid 13 ja 14 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 13

Lisade kohandamine

1. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 13a vastu delegeeritud õigusakte, et teha muudatusi, mis on vajalikud I–IV, VII ja VIII lisa kohandamiseks teaduse ja tehnika arenguga. Komisjon kasutab igal võimalusel Euroopa standardeid.

2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 13a vastu delegeeritud õigusakte, et teha käesoleva määruse lisades muudatusi lahustitel põhinevate detergentide kohta.

3. Kui tarbijaohutuse komitee on kehtestanud lõhnaainetest allergeenide jaoks individuaalsed riskil põhinevad kontsentratsioonipiirmäärad, võtab komisjon kooskõlas artikliga 13a vastu delegeeritud õigusaktid, et kohendada vastavalt VII lisa punktis A kehtestatud 0,01-protsendilist piirmäära.

Artikkel 13a

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artiklis 13 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 19. aprillist 2012. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt 19. juuliks 2016. Volituste delegeerimist uuendatakse automaatselt täiendavaks viie aasta pikkuseks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite, tehes seda hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 13 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses osutatud hili-semal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 13 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegetemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 14

Vaba liikumise klausel

1. Liikmesriigid ei keela, piira ega takista käesoleva määruse nõuetele vastavate detergentide ja/või detergentide pindaktiivsete ainete turul kättesaadavaks tegemist käesolevas määruses käsitletud alustel.

2. Liikmesriigid võivad säilitada või kehtestada siseriiklike eeskirju fosfaatide ja muude fosforiühendite sisalduse piirangute kohta detergentides, mille suhtes ei ole VIa lisas piiranguid sätestatud, kui see on põhjendatud eeskätt rahva tervise või keskkonna kaitsega ning on olemas tehniliselt ja majanduslikult otstarbekad alternatiivid.

3. Liikmesriigid võivad säilitada siseriiklike eeskirju, mis kehtisid 19. märtsil 2012 fosfaatide ja muude fosforiühendite sisalduse piirangute kohta detergentides, mille suhtes VIa lisas sätestatud piirangud ei ole veel kohaldatavaks muutunud. Sellistest kehtivatest siseriiklikest meetmetest teavitatakse komisjoni hiljemalt 30. septembriks 2012 ja need võivad jääda jõusse kuni kuupäevani, mil kohaldatakse VIa lisas sätestatud piiranguid.

4. Alates 19. märtsist 2012 kuni 31. detsembrini 2016 võivad liikmesriigid vastu võtta siseriiklike eeskirju, millega rakendatakse VIa lisa punktis 2 sätestatud piiranguid fosfaatide ja muude fosforiühendite sisalduse kohta, kui see on põhjendatud eeskätt rahva tervise või keskkonna kaitsega ning on olemas tehniliselt ja majanduslikult otstarbekad alternatiivid. Liikmesriigid teatavad sellistest meetmetest komisjonile kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiiviga 98/34/EÜ (millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord) (*).

5. Komisjon teeb lõigetes 3 ja 4 osutatud siseriiklike meetmete nimekirja avalikkusele kättesaadavaks.

(*) EÜT L 204, 21.7.1998, lk 37.”

8) Artikli 15 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui liikmesriigil on alust arvata, et teatav käesoleva määruse nõuetele vastav detergent kujutab siiski riski inimeste või loomade ohutusele või tervisele või keskkonnale, võib ta võtta kõik asjakohased riski laadile vastavad ajutised meetmed tagamaks, et asjaomane detergent ei kujutaks enam kõnealust riski, kõrvaldataks turult või võetak스 mõistliku aja jooksul tagasi, või piirataks selle kättesaadavust muul moel.

Liikmesriik teatab sellest viivitamata teistele liikmesriikidele ja komisjonile ning põhjendab oma otsust.”

9) Artikkel 16 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 16

Aruanne

1. Võttes arvesse liikmesriikidelt saadud teavet fosforisisalduse kohta nende territooriumil turule lastud kodumaja-

pidamises kasutatavates nõudepesumasinate pesuvahendites ja arvestades kõiki olemasolevaid või uusi teaduslikke andmeid ainete kohta, mida kasutatakse fosfaadisaldusega või alternatiivsetes koostistes, analüüsib komisjon hiljemalt 31. detsembriks 2014 põhjaliku hindamise abil, kas VIa lisa punktis 2 sätestatud piiranguid tuleks muuta. Kõnealune hindamine hõlmab VIa lisas sätestatud piirmäärast üles- ja allapoole jääva fosforisisaldusega kodumajapidamises kasutatavate nõudepesumasinate pesuvahendite mõju keskkonnale, tööstusele ja tarbijatele, võttes arvesse selliseid aspekte nagu hind, kättesaadavus, pesemistõhusus ja mõju reoveepuhastusele. Komisjon esitab kõnealuse põhjaliku hindamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

2. Lisaks, kui komisjon otsustab lõikes 1 osutatud põhjaliku hindamise põhjal, et kodumajapidamises kasutatavates nõudepesumasinate pesuvahendites kasutatavate fosfaatide ja muude fosforiühendite piirangud on vaja läbi vaadata, esitab ta hiljemalt 1. juuliks 2015 asjakohase seadusandliku akti ettepaneku. Sellise ettepaneku eesmärk peab olema viia miinimumini kodumajapidamises kasutatavate nõudepesumasinate pesuvahendite kahjulik mõju keskkonnale laiemalt, võttes samal ajal arvesse kõiki kõnealuses põhjalikus hindamises välja toodud majanduslikke kulusid. Kui Euroopa Parlament ja nõukogu ei otsusta sellise ettepaneku põhjal 31. detsembriks 2016 teisiti, hakkab VIa lisa punktis 2 sätestatud piirmäär kehtima kodumajapidamises kasutatavate nõudepesumasinate pesuvahendite fosforisisalduse piiranguna alates kõnealuses punktis sätestatud kuupäevast.”

10) Artikkel 18 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 18

Karistused

Liikmesriigid sätestavad eeskirjad käesoleva määruse rikkumise eest kohaldatavate karistuste kohta ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks. Siia võivad kuuluda ka asjakohased meetmed, mis võimaldavad liikmesriikide pädevatel asutustel takistada selliste detergentide või detergentide pindaktiivsete ainete turul kättesaadavaks tegemist, mis ei vasta käesoleva määruse nõuetele. Ettenähtud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriigid teatavad komisjonile viivitamata kõnealustest sätetest ja kõigist kõnealuste sätetega seotud edasistest muutustest.

Kõnealused eeskirjad sisaldavad meetmeid, mis võimaldavad liikmesriikide pädevatel asutustel kinni pidada selliste detergentide kaubasaadetsi, mis ei vasta käesolevale määrusele.”

11) Käesoleva määruse lisas esitatud tekst lisatakse määruse (EÜ) nr 648/2004 VIa lisana.

12) VII lisa muudetakse järgmiselt:

a) punktist A jäetakse välja järgmine tekst:

„Kui SCCNFP kehtestab edaspidi lõhnaainetest allergeneid jaoks individuaalsed riskid põhinevad kontsentratsiooni piirmäärad, teeb komisjon ettepaneku eespool mainitud 0,01 % piirmäära asendamiseks nende piirmääradega. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid, võetakse vastu artikli 12 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetluse kohaselt.”;

b) punkt B asendatakse järgmisega:

„B. Doseerimisteave märgistuses

Vastavalt artikli 11 lõikes 4 sätestatule kehtivad üldsusele müüdavate detergentide pakendite suhtes järgmised märgistusnõuded.

Kodumajapidamises kasutatavad pesupesemisvahendid

Üldsusele müüdavate pesupesemiseks mõeldud detergentide pakenditel peab olema järgmine teave:

- pesumasina ühe tavalise töökorra jaoks soovitatav kogus ja/või doseerimisõpetus milliliitrites või grammides pehme, keskmise ja kareda vee jaoks, kusjuures nähakse ette ühe- või kahetsükliline pesemine;
- tugevatoimeliste detergentide puhul pesumasina tavaliste töökordade arv „normaalselt määratud” pesu pesemisel ja õrnade kangaste jaoks ette nähtud detergentide puhul pesumasina tavaliste töökordade arv „kergelt määratud” pesu pesemisel, mille jaoks jätkub pakendi sisust, kui kasutada keskmise karedusega vett, mis vastab 2,5 millimoolile CaCO₃/l;

— kui on lisatud mõõteanum, peab olema näidatud selle maht milliliitrites või grammides ning tähistatud pesumasina tavalise töökorra jaoks sobivad detergentidoosid pehme, keskmise või kareda vee korral.

Pesumasina tavalise töökorra koormuseks on 4,5 kg kuiva pesu tugevatoimeliste detergentide korral ja 2,5 kg kuiva pesu õrnatoimeliste detergentide korral kooskõlas komisjoni 10. juuni 1999. aasta otsuse 1999/476/EÜ (millega kehtestatakse pesupesemiseks ettenähtud pesuainetele ühenduse ökomärgise andmise ökoloogilised kriteeriumid) (*) määratlustega. Detergenti käsitatakse tugevatoimelisena, välja arvatud juhul, kui tootja väidab, et detergent on mõeldud erihoolt vajava pesu pesemiseks (nt madalatemperatuuriline pesemine, õrnad kiud ja värvid).

Kodumajapidamises kasutatavad nõudepesumasinate pesuvahendid

Üldsusele müüdavate nõudepesuks mõeldud detergentide pakenditel peab olema järgmine teave:

- standarddoos grammides või milliliitrites või tablettide arvus tavalise pesutsükli kohta tavalise määrdumusega nõude puhul 12 nõudekomplekti mahutava täiesti täis nõudepesumasina jaoks, vajaduse korral täpsustustega pehme, keskmise ja kareda vee jaoks.

(*) EÜT L 187, 20.7.1999, lk 52. Otsust on muudetud otsusega 2011/264/EL (ELT L 111, 30.4.2011, lk 34)."

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnenadal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 14. märts 2012

Euroopa Parlamendi nimel
president
 M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
 N. WAMMEN

LISA

„Via LISA

FOSFAATIDE JA MUUDE FOSFORIÜHENDITE SISALDUSE PIIRANGUD

Detergent	Piirangud	Piirangu kohaldamise alguskuupäev
1. Kodumajapidamises kasutatavad pesupesemisvahendid	<p>Ei lasta turule, kui fosfori kogusisaldus on 0,5 grammi või rohkem pesumasina põhitsükliga tavalise töökorra jaoks soovitatud detergendi doosi kohta kareda veega, nagu on määratletud VII lisa punktis B</p> <p>— „normaalselt määratud“ kanga jaoks tugevatoimeliste detergentide puhul;</p> <p>— „kergelt määratud“ kanga jaoks õrnade kangaste detergentide puhul.</p>	30. juuni 2013
2. Kodumajapidamises kasutatavad nõudepesumasinate pesuvahendid	Ei lasta turule, kui fosfori kogusisaldus on 0,3 grammi või rohkem standarddoosi kohta, nagu on määratletud VII lisa punktis B.	1. jaanuar 2017

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 260/2012,

14. märts 2012,

millega kehtestatakse eurodes tehtavatele kredit- ja otsekorraldustele tehnilised ja ärilised nõuded ning muudetakse määrust (EÜ) nr 924/2009

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eelkõige selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust ⁽¹⁾,võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽²⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Siseturu nõuetekohaseks toimimiseks on vaja luua eurodes tehtavate elektrooniliste maksete integreeritud turg, kus ei tehta vahet riigisestel ja piiriülestel maksetel. Selle saavutamiseks on ühtse euromaksete piirkonna (edaspidi „SEPA“) projekti eesmärk välja töötada kogu liidus ühtsed makseteenused, millega asendatakse praegused riigisisesed makseteenused. Üldkasutatavate ja ühtsete maksestandardite, eeskirjade ja tavade kehtestamise ning maksete integreeritud töötlemisega peaks SEPA tagama liidu kodanikele ja ettevõtjatele turvalised, konkurentsivõimelise hinnaga, kasutajasõbralikud ja usaldusväärsed eurodes osutatavad makseteenused. Seda tuleks kohaldada SEPA-maksetele nii liikmesriikide territooriumil kui ka liikmesriikide vahel samadel põhitingimustel ning samade õiguste ja kohustustega, olenemata nende asukohast liidus. SEPA tuleks lõpule viia viisil, mis soodustaks uute tegijate juurdepääsu turule ja uute toodete väljatootamist ning looks soodsad tingimused suuremaks konkurentsiks makseteenuste turul, samuti maksetega seotud uuenduste takistusteta väljatootamiseks ja sujuvaks rakendamiseks kogu liidus. Seega peaks suurem mastaabisääst, toimingute kasvanud efektiivsus

ja tihedam konkurents parimast pakkumisest lähtuvalt avaldama eurodes osutatavate elektrooniliste makseteenuste hindadele alanemissurvet. Selle mõju peaks olema märkimisväärne eelkõige liikmesriikides, kus maksed on võrreldes teiste liikmesriikidega suhteliselt kallid. Seepärast ei tohiks ülemineku SEPA-le kaasneda makseteenuse kasutajatele, eelkõige tarbijatele, üldist hinnatõusu. Vastupidi, kui makseteenuse kasutaja on tarbija, tuleks soodustada põhimõtte järgimist, et kõrgemaid tasusid ei kehtestata. Komisjon jätkab maksesektori hindade arengu jälgimist ja tal palutakse esitada igal aastal sellekohane analüüs.

(2) SEPA õnnestumine on majanduslikult ja poliitiliselt väga oluline. SEPA on täielikult kooskõlas Euroopa 2020. aasta strateegiaga, mille eesmärk on edendada teadmistel põhinevat majandust, kus heaolu sõltub innovatsioonist ja olemasolevate ressursside tõhusamast kasutamisest. SEPA-le kiire ülemineku olulisust on rõhutatud nii Euroopa Parlamendi 12. märtsi 2009. aasta ⁽⁴⁾ ja 10. märtsi 2010. aasta ⁽⁵⁾ resolutsioonides SEPA rakendamise kohta kui ka nõukogu 2. detsembri 2009. aasta järeldustes.

(3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta direktiiviga 2007/64/EÜ (makseteenuste kohta siseturul) ⁽⁶⁾ on loodud ajakohane õiguslik alus sellise makseteenuste siseturu loomiseks, mille oluline osa on SEPA.

(4) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 924/2009 (piiriüleste maksete kohta ühenduses) ⁽⁷⁾ nähakse ette ka mitmed SEPA edukat toimimist hõlbustavad meetmed, nagu võrdsete tasude põhimõtte laiendamine piiriülestele otsekorraldustele ning juurdepääs otsekorraldustele.

(5) Euroopa pangandussektori poolt SEPA algatuse raames tehtud isereguleerimise alastest jõupingutustest ei ole piisanud, et edendada üleminekut kredit- ja otsekorralduste kogu liitu hõlmavatele skeemidele nii pakkumise

⁽¹⁾ ELT C 155, 25.5.2011, lk 1.

⁽²⁾ ELT C 218, 23.7.2011, lk 74.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 14. veebruari 2012. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 28. veebruari 2012. aasta otsus.

⁽⁴⁾ ELT C 87 E, 1.4.2010, lk 166.

⁽⁵⁾ ELT C 349 E, 22.12.2010, lk 43.

⁽⁶⁾ ELT L 319, 5.12.2007, lk 1.

⁽⁷⁾ ELT L 266, 9.10.2009, lk 11.

kui ka nõudluse poolel. Eelkõige ei ole võetud piisavalt ja läbipaistvalt arvesse tarbijate ja muude kasutajate huve. Kuulda tuleks võtta kõiki asjaomaseid sidusrühmi. Peale selle ei ole kõnealuses isereguleerimise protsessis rakendatud asjakohaseid juhtimismehhanisme, mis võib osaliselt põhjendada seda, miks üleminek on olnud nõudluse poolel aeglane. Kuigi SEPA nõukogu hiljutine asutamine on SEPA projekti juhtimises märkimisväärne edusamm, tegeleb selle põhimõttelise ja formaalse juhtimisega siiski veel Euroopa Maksenõukogu. Seetõttu peaks komisjon enne 2012. aasta lõppu läbi vaatama kogu SEPA projekti juhtimiskorra ja esitama vajaduse korral ettepaneku. Kõnealuse läbivaatamise käigus tuleks muu hulgas vaadelda Euroopa Maksenõukogu koosseisu, Euroopa Maksenõukogu ja üldise juhtimisstruktuuri (nagu SEPA nõukogu) vastastikusi mõjutusi ning kõnealuse üldise struktuuri rolli.

- (6) Ainult kiire ja tervikliku üleminekuga kogu liitu hõlmavatele krediid- ja otsekorraldustele saadakse integreeritud makseturust täit kasu ning kõrvaldatakse pärandmaksevahendite ja SEPA toodete samaaegsest kasutamisest tulenevad ülemäärased kulud. Seepärast tuleks kehtestada eeskirjad, mis reguleeriks kõiki liidusiseid eurodes tehtavaid krediid- ja otsekorraldusi. Samas ei peaks praeguses etapis reguleerima kaarditehinguid, kuna liidu kaardimaksete ühtsed standardid on veel väljatöötamisel. Rahasiirded, siseselt töödeldavad maksed, suurmaksed, makseteenuse pakkujate vahel oma arvel tehtavad maksed ja mobiiltelefoni või mis tahes muu telekommunikatsiooni-, digitaal- või IT-seadme abil tehtavad maksed tuleks kõnealuste eeskirjade reguleerimisalast välja jätta, kuna kõnealused makseteenused ei ole võrreldavad krediid- ega otsekorraldustega. Kui maksetehingu algatamiseks kasutatakse müügikohas maksekaarti või mõnda muud seadet, nt mobiiltelefoni, kas müügikohas või eemal, ja selle otseks tulemuseks on krediid- või otsekorraldus olemasoleva riigisisese pangakonto numbriga (BBAN) või rahvusvahelise pangakonto numbriga (IBAN) maksekontole või maksekontolt, siis peaks asjaomane maksetehing siiski kuuluma kõnealuste eeskirjade reguleerimisalasse. Lisaks, võttes arvesse suurmaksete arveldussüsteemi kaudu arveldatavate maksete iseärasusi, nimelt nende esmatähtsust, kiireloomulisust ja eelkõige suurt summat, ei ole asjakohane selliseid maksleid käesoleva määrusega reguleerida. Reguleerimisalast ei tohiks välja jätta otsekorraldusi, välja arvatud juhul, kui maksja on selgelt taotlenud seda, et makse liiguks suurmaksete arveldussüsteemi kaudu.
- (7) Praegu on olemas mitu makseteenust (peamiselt maksete tegemiseks Internetis), mille puhul samuti kasutatakse IBANit ja makseteenuse pakkuja tunnuskoodi (BIC) ning mis põhinevad krediid- või otsekorraldustel, kuid mis sisaldavad lisaelemente. On oodata, et kõnealuste teenuste kasutusulatust laiendatakse kaugemale praegustest riigipiiridest ning nendega võidakse rahuldada tarbijate vajadusi uuenduslike, turvaliste ja odavate makseteenuste järele. Selleks et mitte jätta selliseid teenuseid turult välja, tuleks käesoleva määrusega ette nähtud krediid- ja

otsekorralduste tähtpäevi kohaldada ainult kõnealuste tehingute aluseks olevate krediid- või otsekorralduste suhtes.

- (8) Valdava enamiku liidus tehtavate maksetehingute puhul on võimalik konkreetne maksekonto kindlaks teha üksnes IBANit kasutades, märkimata täiendavalt BICi. Selle olukorra kajastamiseks on pangad mitmes liikmesriigis juba loonud kataloogi, andmebaasi või muud tehnilised vahendid konkreetsele IBANile vastava BICi kindlakstelemiseks. BICi nõutakse ainult ülejäänud väga harvadel juhtudel. Näib põhjendamatu ja ülemääraselt koormav kohustada kõiki maksjaid ja makse saajaid kogu liidus esitama lisaks IBANile alati ka BICi nende väheste juhtude jaoks, mille puhul see praegu on vajalik. Palju lihtsam lahendus oleks see, kui makseteenuse pakkujad ja teised isikud lahendaksid ja kõrvaldaksid need juhud, mille korral ei saa maksekontot üheselt kindlaks teha esitatud IBANi abil. Seetõttu tuleks välja töötada vajalikud tehnilised vahendid selleks, et võimaldada kõikidel kasutajatel maksekonto üheselt kindlaks teha vaid IBANi abil.
- (9) Krediidkorralduse täitmiseks peab olema juurdepääs makse saaja maksekontole. Selleks et edendada kogu liitu hõlmavate krediid- ja otsekorraldusteenuste kasutuselevõttu, tuleks kogu liidus kehtestada juurdepääsetavuse kohustus. Läbipaistvuse parandamiseks on lisaks asjakohane koondada kõnealune nõue ja otsekorraldustele juba määrusega (EÜ) nr 924/2009 kehtestatud juurdepääsetavuse kohustus ühte õigusakti. Kõik makse saajate maksekontod, mis on juurdepääsetavad riigisisesteks krediidkorraldusteks, peaksid olema juurdepääsetavad ka kogu liitu hõlmava krediidkorralduste skeemi kaudu. Kõik maksjate maksekontod, mis on juurdepääsetavad riigisisesteks otsekorraldusteks, peaksid olema juurdepääsetavad ka kogu liitu hõlmava otsekorralduste skeemi kaudu. Seda tuleks kohaldada sõltumata sellest, kas makseteenuse pakkuja otsustab osaleda konkreetsetes krediid- või otsekorralduste skeemis või mitte.
- (10) Tehniline koostalitlusvõime on eeltingimus konkurentsi tagamiseks. Selleks et luua eurodes tehtavate elektrooniliste maksete integreeritud turg, on esmatähtis tagada, et krediid- ja otsekorralduste töötlemist ei takista ärireeglid ega tehnilised tõkked, nagu rohkem kui ühe piiriüleste maksete arveldussüsteemi kohustuslik järgimine. Krediid- ja otsekorraldusi tuleks teha skeemide alusel, mille põhieeskirju järgivad makseteenuse pakkujad, kes moodustavad makseteenuse pakkujate enamuse enamikus liikmesriikides ja liidu piires makseteenuse pakkujate valdava enamuse ning mis on samad nii riigisiseste kui ka piiriüleste krediid- ja otsekorralduste puhul. Kui selliste maksete töötlemiseks kasutatakse mitut maksesüsteemi, peaksid kõnealused maksesüsteemid olema koostalitlusvõimelised kogu liitu hõlmavate ja rahvusvaheliste standardite kasutamise kaudu, nii et kõik makseteenuse kasutajad ja makseteenuse pakkujad saaksid kasu ühtsetest liidu piires eurodes tehtavatest jaemaksetest.

- (11) Arvestades äriklientide eripära, on vaja, et ettevõtjatevaheline krediid- või otsekorralduste skeem vastaks küll kõigile muudele käesoleva määruse sätetele, kaasa arvatud samade eeskirjade rakendamine piiriüleste ja riigisiseste tehingute puhul, kuid nõue, et osalejad esindaksid makseteenuse pakkujate enamust enamikus liikmesriikides, peaks olema täidetud üksnes sel määral, et makseteenuse pakkujad, kes pakuvad ettevõtjatevahelise krediid- või otsekorralduste teenust, peaksid moodustama makseteenuse pakkujate enamuse enamikus liikmesriikides, kus niisuguseid teenuseid pakutakse, ning liidu piires selliseid teenuseid pakkuvate makseteenuse pakkujate valdava enamuse.
- (12) Esmatähtis on määratleda tehnilised nõuded, millega määratakse üheselt kindlaks elemendid, mida maksesüsteemide koostalitlusvõime tagamiseks peaksid järgima asjakohase juhtimiskorra kohaselt välja töötavad liidu makseskeemid. Sellised tehnilised nõuded ei tohiks piirata paindlikkust ega innovatsiooni, vaid peaksid olema neutraalsed ja avatud võimalikele uuendustele makseturul. Tehniliste nõuete väljatöötamisel tuleks võtta arvesse krediid- ja otsekorralduste eriomadusi, eelkõige seoses maksesõnumis sisalduvate andmetega.
- (13) Oluline on võtta meetmeid, mille eesmärk on suurendada makseteenuse kasutajate usaldust selliste teenuste, eelkõige otsekorralduste kasutamise vastu. Sellised meetmed peaksid maksjal võimaldama nõuda, et tema makseteenuse pakkuja piiraks otsekorraldusnõuete täitmist teatud summa või teatud perioodilisusega ning koostaks makse saajate kohta spetsiaalsed nn positiivsed ja negatiivsed nimekirjad. Kogu liitu hõlmavate otsekorralduste skeemide loomise raames on asjakohane, et tarbijad saaksid sellistest kontrollidest kasu. Sellise makse saajate kontrolli praktilise rakendamise seisukohast on siiski oluline, et makseteenuse pakkujad saaksid kontrolli teha IBANi alusel, ning üleminekuperioodi jooksul, kuid üksnes vajaduse korral, BICi või konkreetse makse saaja muu kordumatu kreditori tunnuse alusel. Kasutajate muud asjakohased õigused on juba sätestatud direktiivis 2007/64/EÜ ja peaksid olema täielikult tagatud.
- (14) Tehniline standardimine on võrgustike (nagu liidu makseturg) lõimumise nurgakivi. Rahvusvaheliste või Euroopa standardiasutuste välja töötatud standardid peaksid alates teatavast kuupäevast olema kohustuslikud kõigi asjakohaste tehingute puhul. Maksete puhul hõlmaksid sellised kohustuslikud standardid IBANi, BICi ja finantstehinguid käsitlevate sõnumite standardit (ISO 20022 XML). Täieliku koostalitlusvõime tagamiseks kogu liidus on seepärast oluline, et kõik makseteenuse pakkujad kasutaksid kõnealuseid standardeid. Eelkõige peaksid liikmesriigid vajaduse korral laiaulatuslike teavitamis- ja lihtsusstamismeetmete abil edendama IBANi ja BICi kohustuslikku kasutamist, et soodustada sujuvat ja probleemideta üleminekut kogu liitu hõlmavatele krediid- ja otsekorraldustele, eelkõige tarbijate puhul. Makseteenuse pakkujatel peaks olema võimalik kahe- või mitmepoolselt kokku leppida ladina põhimärgistiku laiendamises nii, et see toetaks SEPA standardsõnumite piirkondlikke erinevusi.
- (15) On äärmiselt oluline, et kõiki osalejaid ja eelkõige liidu kodanikke teavitataks nõuetekohaselt ja õigel ajal, et nad oleksid SEPAGA kaasnevateks muutusteks täiesti valmis. Peamised sidusrühmad, nagu makseteenuse pakkujad, ametiasutused, liikmesriikide keskpangad ja muud tava-maksete tegijad peaksid seetõttu korraldama konkreetseid ja ulatuslikke teabekampaaniaid, mis oleksid proportsioonis vajadusega ja kohandatud sihtrühmale vastavalt vajadusele, et suurendada avalikkuse teadlikkust ja valmistada kodanikke ette SEPA-le üleminekuks. Eelkõige on vaja kodanikele tutvustada üleminekut BBANilt IBANile. Selliste teabekampaaniate kooskõlastamiseks on kõige sobilikumad riiklikud SEPA koordineerimiskomisjonid.
- (16) Selleks et võimaldada tarbijate jaoks selguse ja lihtsuse huvides kooskõlastatud üleminekut, on asjakohane kehtestada ühtne üleminekutähtpäev, mil kõik krediid- ja otsekorraldused peaksid vastama kõnealustele tehnilistele nõuetele, ja jätta turg samas avatuks edasiarendustele ja uuendustele.
- (17) Üleminekuperioodil peaks liikmesriikidel olema võimalik lubada, et makseteenuse pakkujad võimaldavad tarbijatel jätkata BBANi kasutamist riigisiseste maksetehingute puhul tingimusel, et asjaomane makseteenuse pakkuja tagab koostalitlusvõime, konverteerides BBANi tehniliselt ja turvaliselt vastavaks kordumatuks maksekonto tunnuseks. Makseteenuse pakkuja ei tohiks kehtestada selle teenusega seoses mingeid otseseid ega kaudseid tasusid.
- (18) Kuigi liikmesriigiti on krediid- ja otsekorraldusteenuste arengutase erinev, aitaks ühtne piisavalt pikk rakendusperiood, mis laseb toimuda kõigil vajalikel protsessidel, kaasa sellele, et SEPA-le minnakse üle koordineeritult ja järjepidevalt, ning hoiaks ära kahe eri kiirusega SEPA toimimise, mis põhjustaks tarbijates suuremat segadust.
- (19) Makseteenuse pakkujatel ja makseteenuse kasutajatel peaks olema piisavalt aega tehniliste nõuetega kohanemiseks. Kohanemisperiood ei tohiks siiski põhjendamatult edasi lükata tarbijate saadavat kasu ega karistada aktiivseid ettevõtjaid, kes on juba üle läinud SEPA-le. Riigisiseste ja piiriüleste maksetehingute jaoks peaksid makseteenuse pakkujad oma jaeklientidele tagama vajalikud tehnilised võimalused, et kindlustada sujuv ja turvaline üleminek käesoleva määrusega ette nähtud tehniliste nõuete järgimisele.

- (20) Maksesektorile on oluline, et otsekorralduste ärimudelite osas on õiguskindlus tagatud. Otsekorralduste puhul on esmatähtis reguleerida mitmepoolset vahendustasu, et luua makseteenuse pakkujatele neutraalsed konkurentsitingimused ja seega aidata kaasa otsekorralduste ühtse turu tekkele. Sellised tasud võiksid tehingute puhul, mis lükatakse tagasi, mille tegemisest keeldutakse, mis saadetakse tagasi või pööratakse tagasi, kuna neid ei saa nõuetekohaselt täita, või mida töödeldakse erandina (nn R-tehingud, mille puhul „R” võib tähistada tagasilükkamist, keeldumist, tagasisaatmist, tagasipööramist, tagasivõtmist või tühistamistaotlust), aidata siseturul kulusid tõhusalt jaotada. Seepärast oleks kasulik luua tõhus üleeuroopaline otsekorralduste turg, et keelustada tehingu pealt mitmepoolse vahendustasu võtmine. Sellest hoolimata tuleks lubada R-tehingute tasude võtmist, kui need vastavad teatavatele tingimustele. Makseteenuse pakkujad peavad läbipaistvuse ja tarbijakaitse huvides tarbijatele esitama selget ja mõistetavat teavet R-tehingute tasude kohta. Igal juhul ei tohiks R-tehingute eeskirjad piirata Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artiklite 101 ja 102 kohaldamist. Lisaks tuleks märkida, et üldiselt on otsekorraldustel ja kaardimaksetel erinevad omadused, eelkõige seoses sellega, et makse saajatel on suurem võimalus ergutada maksjaid kasutama otsekorraldusi makse saaja ja maksja vahel eelnevalt sõlmitud lepinguga, samal ajal kui kaardimaksete puhul sellist eelnevat lepingut ei ole ja maksetehing on sageli ühekordne ja ebaregulaarne tehing. Seetõttu ei piira otsekorralduste mitmepoolseid vahendustasusid käsitlevad sätted maksekaarditehingute mitmepoolsete vahendustasude analüüsi liidu konkurentsieeskirjade raames. Käesolevas määruses sätestatud keeld ei hõlma vabatahtlikke lisateenuseid, kui need erinevad selgelt ja ühemõtteliselt otsekorralduse põhiteenusest ja kui makseteenuse pakkujad võivad vabast tahtest selliseid teenuseid osutada ja makseteenuse kasutajad neid kasutada. Sellegipoolest kohaldatakse nende suhtes ka edaspidi liidu ja liikmesriikide konkurentsieeskirju.
- (21) Seepärast tuleks ajaliselt piirata võimalust võtta riigisiseste ja piiriüleste otsekorralduste puhul mitmepoolset tehingupõhist vahendustasu ning sätestada R-tehingutelt võetava vahendustasu kohaldamise üldtingimused.
- (22) Komisjon peaks jälgima R-tehingute tasude taset kogu liidus. Siseturul peaksid R-tehingute tasud lähenema üksteisele aja jooksul nii, et need ei erineks liikmesriigiti sel määral, mis ohustaks võrdseid tingimusi.
- (23) Mõnes liikmesriigis kasutatakse teatavaid nn parandmakseteenuseid, mis on krediid- või otsekorraldused, kuid millel on sageli ajaloolistel või õiguslikel põhjustel teatavad eriomadused. Selliste teenustega tehtavate tehingute maht on tavaliselt väga väike. Selliseid teenuseid võib seepärast liigitada nišitoodeteks. Selliste nišitoodete puhul kohaldatav ülemineku periood, mis on piisavalt pikk, et minimeerida ülemineku mõju makseteenuse kasutajatele, peaks aitama turu mõlemal pooltel keskenduda eelkõige krediid- ja otsekorralduste põhiosale ning seega saada liidu integreeritud makseturust võimalikult palju kasu varem. Mõnes liikmesriigis on kasutusel eriomased otsekorralduse vormid, mis näivad kaardimaksetega väga sarnased, sest maksja kasutab müügikohas maksetehingu algatamiseks kaarti, kuid maksetehingu aluseks on otsekorraldus. Sellise maksetehingu puhul kasutatakse kaarti ainult andmete lugemiseks, et võimaldada elektrooniliselt koostada volitus, millele maksja peab müügikohas alla kirjutama. Selliseid makseteenuseid ei saa küll liigitada nišitoodeteks, kuid märkimisväärse tehingute mahu tõttu vajatakse selliste makseteenuste jaoks sellegipoolest ülemineku perioodi. Ülemineku periood peaks olema piisavalt pikk, et võimaldada sidusrühmadel võtta nende asemel kasutusele asjakohane SEPA makse.
- (24) Maksete siseturu praktiliseks toimimiseks on oluline tagada, et maksjatel (nagu tarbijad, ettevõtjad või ametiasutused) on võimalik saada krediidikorraldusi makse saajate maksekontodele, mis on avatud makseteenuse pakkujate juures, kes asuvad teises liikmesriigis, ja mis on käesoleva määruse kohaselt juurdepääsetavad.
- (25) Selleks et kindlustada sujuv üleminek SEPA-le, peaks makse saaja kehtiv volitus nn pärandskeemi raames korduva otsekorraldusi vastu võtta jääma kehtima pärast käesolevas määruses sätestatud üleminekutähtpäeva. Sellist volitust tuleks käsitleda nõusolekuna, et maksja makseteenuse pakkuja täidab nimetatud makse saaja poolt vastu võetavad korduvad otsekorraldused kooskõlas käesoleva määrusega, kui puudub volituste kehtivuse pikendamist käsitlev siseriiklik õigus või klientileping, millega muudetakse otsekorraldusvolitusi, et võimaldada nende kehtivuse pikendamist. Siiski peaksid tarbijate õigused olema kaitstud ja kui kehtivas otsekorraldusvolituses on tingimusteta õigus tagasimaksele, tuleks sellised õigused säilitada.
- (26) Pädevatel asutustel peaksid olema volitused võtta oma järelevalvekohustuste tõhusaks täitmiseks kõik vajalikud meetmed, sealhulgas kaebuste käsitlemine, et tagada käesoleva määruse järgimine makseteenuse pakkujate poolt. Lisaks peaksid liikmesriigid tagama, et kaebusi makseteenuse kasutajate suhtes, kes ei täida käesolevat määrust, saab esitada ning et käesoleva määruse rakendamist saab tulemuslikult ja tõhusalt tagada haldusõiguslike või kohtulike vahenditega. Selleks et edendada käesoleva määruse täitmist, peaksid eri liikmesriikide pädevad asutused tegema koostööd omavahel ning, kui see on asjakohane, ka Euroopa Keskpanga, liikmesriikide keskpankade ja teiste asjaomaste pädevate asutustega, nagu

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010⁽¹⁾ asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve) (edaspidi „Euroopa Pangandusjärelevalve“), mis on määratud makseteenuse pakkujate suhtes kohaldatavate liidu või siseriiklike õigusaktide alusel.

- (27) Liikmesriigid peaksid kehtestama sätted käesoleva määruse rikkumise eest kohaldatavate karistuste kohta ning tagama, et need karistused oleksid tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad ning et neid kohaldatakse. Kõnealuseid karistusi ei tohiks kohaldada tarbijate suhtes.
- (28) Selleks et tagada käesoleva määruse ebaõigest kohaldamisest tingitud kahju hüvitamine, või kui makseteenuse kasutajate ja makseteenuse pakkujate vahel tekivad vaidlused käesolevast määrusest tulenevate õiguste ja kohustuste suhtes, peaksid liikmesriigid kehtestama asjakohased ja tõhusad kohtuvälised kaebuste lahendamise ja kahju hüvitamise menetlused. Liikmesriikidel peaks olema võimalik otsustada, et neid menetlusi kohaldatakse ainult tarbijatele või ainult tarbijatele ja mikroettevõtjatele.
- (29) Komisjon peaks esitama Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele, Euroopa Pangandusjärelevalvele ning Euroopa Kesk pangale aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta. Aruandele tuleks vajaduse korral lisada käesoleva määruse muutmise ettepanek.
- (30) Tagamaks, et eurodes tehtavate kredit- ja otsekorralduste suhtes kohaldatavad tehnilised nõuded püsiksid ajakohased, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte kõnealuste tehniliste nõuete kohta. Lissaboni lepingu vastu võtnud valitsustevahelise konverentsi lõppaktile lisatud deklaratsioonis (nr 39) Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 290 kohta võttis konverents arvesse komisjoni kavatsust jätkata finantsteenuste alal delegeeritud õigusaktide eelnõude ettevalmistamisel konsulteerimist liikmesriikide määratud asjatundjatega vastavalt oma väljakujunenud tavale. On eriti oluline, et komisjon korraldaks ettevalmistava töö käigus asjakohaseid ja läbi-paistvaid konsultatsioone, sealhulgas Euroopa Kesk pangaga ja kõigi asjaomaste sidusrühmadega. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (31) Kuna nendes liikmesriikides, mille rahaühik ei ole euro, asuvad makseteenuse pakkujad peaksid tegema spetsiaalset ettevalmistustööd väljaspool oma riigi vääringu makseturгу, peaks sellistel makseteenuse pakkujatel olema võimalik kõnealuste tehniliste nõuete kohaldamine teatavaks perioodiks edasi lükata. Liikmesriigid, mille rahaühik ei ole euro, peaksid siiski tehnilised nõuded täitma, et luua tõeline Euroopa maksepiirkond, mis tugedab siseturгу.
- (32) Selleks et kindlustada üldsuse laialdane toetus SEPA-le, on väga oluline tagada maksjate tõhus kaitse, eriti otsekorralduste puhul. Euroopa Maksenõukogu välja töötatud praeguse ja ainsa tarbijatele mõeldud üleeuroopalise otsekorralduste skeemiga nähakse ette „küsimusi esitamata“ ja tingimusteta õigus autoriseeritud maksete tagasimaksele kaheksa nädala jooksul alates kuupäevast, mil rahalised vahendid debiteeriti, samas kohaldatakse kõnealuse tagasimakseõiguse suhtes mitmeid direktiivi 2007/64/EÜ artiklite 62 ja 63 kohaseid tingimusi. Arvestades valitsevat turuolukorda ja vajadust tagada kõrgetasemeline tarbijakaitse, tuleks nende sätete mõju hinnata aruandes, mille komisjon esitab 1. novembriks 2012 vastavalt direktiivi 2007/64/EÜ artiklile 87 Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Euroopa Kesk pangale, lisades aruandele vajaduse korral ettepaneku selle läbivaatamiseks.
- (33) Käesoleva määruse alusel isikuandmete töötlemise suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta)⁽²⁾. SEPA-le üleminek ning ühtsete maksestandardite ja -eeskirjade kehtestamine peaks põhinema liikmesriikides tundlike isikuandmete kaitset reguleerivast siseriiklikust õigusest kinnipidamisel ja kaitsma liidu kodanike huve.
- (34) SEPA makseid ja ülekandeid käsitlevad sõnumid ei kuulu Euroopa Liidu ja Ameerika Ühendriikide vahelise 28. juuni 2010. aasta lepingu (mis käsitleb finantstehinguid käsitlevate sõnumiandmete töötlemist ja edastamist Euroopa Liidust Ameerika Ühendriikidesse terroristide rahastamise jälgimise programmi raames)⁽³⁾ reguleerimisalasse.
- (35) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt eurodes tehtavatele kredit- ja otsekorraldustele tehniliste ja ärilike nõuete kehtestamine, ei suuda liikmesriigid täielikult saavutada ning meetme ulatuse ja toime tõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikult kaugemale.

⁽¹⁾ ELT L 331, 15.12.2010, lk 12.

⁽²⁾ EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.

⁽³⁾ ELT L 195, 27.7.2010, lk 5.

- (36) Vastavalt määruse (EÜ) nr 924/2009 artikli 5 lõikele 1 tuleb liikmesriikidel vabastada makseteenuse pakkujad riigisisest arvelduspõhisest aruandluskohustusest esitada oma klientide kuni 50 000 euro suuruste maksetehingute kohta maksebilansistatistika. Arvelduspõhise maksebilansistatistika kogumist alustati pärast valuutakontrolli süsteemi lõppu ja see on olnud otseuuringute kõrval üks peamisi andmeallikaid, mis on aidanud tagada hea kvaliteediga statistikat. Mõned liikmesriigid on alates 1990ndatest aastatest otsustanud tugineda rohkem ettevõtjate ja majapidamistelt otse kogutud teabele, selle asemel, et tugineda pankade kaudu nende klientide nimel edastatud andmetele. Kuigi arvelduspõhine aruandlus kujutab endast lahendust, mis ühiskonna kui terviku seisukohast vähendab maksebilansi koostamise kulusid, tagades samas hea kvaliteediga statistika, võib üksnes piiriüleste maksete seisukohast vaadatuna sellise aruandluse säilitamine mõnes liikmesriigis vähendada tõhusust ja suurendada kulusid. Kuna SEPA üks eesmärk on vähendada piiriüleste maksete kulusid, tuleks arvelduspõhine maksebilansiaruandlus täielikult kaotada.
- (37) Tugevdamiseks õiguskindlust, on asjakohane ühtlustada määruse (EÜ) nr 924/2009 artikli 7 kohased vahendustasu suhtes kohaldatavad tähtjad käesoleva määruse sätetega.
- (38) Seepärast tuleks määrust (EÜ) nr 924/2009 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Reguleerimise ja -ala

1. Käesoleva määrusega sätestatakse liidusiseste eurodes tehtavate krediid- ja otsekorralduste eeskirjad, mida kohaldatakse juhul, kui maksja makseteenuse pakkuja ning makse saaja makseteenuse pakkuja asuvad liidus või kui ainus maksetehingus osalev makseteenuse pakkuja asub liidus.
2. Käesolevat määrust ei kohaldata järgmiste tehingute suhtes:
  - a) makseteenuse pakkujate, sealhulgas nende agentide või filiaalide vahel ja siseselt oma arvel tehtavad maksetehingud;
  - b) suurmaksete arveldussüsteemide kaudu töödeldud ja arveldatud maksetehingud, välja arvatud otsekorraldused, mille puhul maksja ei ole selgelt taotlenud seda, et makse liiguks suurmaksete arveldussüsteemi kaudu;
  - c) maksetehingud, mis tehakse maksekaardi või samalaadse abivahendiga, sealhulgas sularaha väljavõtmine, välja arvatud juhul, kui maksekaarti või samalaadset abivahendit kasuta-

takse üksnes vajaliku teabe saamiseks, et teha vahetult krediid- või otsekorraldus BBANi või IBANi tunnusega maksekontole ja maksekontolt;

- d) mis tahes telekommunikatsiooni-, digitaal- või IT-seadme abil tehtavad maksetehingud, kui nende maksetehingute tulemuseks ei ole krediid- või otsekorraldus, mis tehakse BBANi või IBANi tunnusega maksekontole ja maksekontolt;
- e) rahasiirdetehingud direktiivi 2007/64/EÜ artikli 4 punkti 13 tähenduses;
- f) maksetehingud, millega kantakse üle e-raha Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta direktiivi 2009/110/EÜ (mis käsitleb e-raha asutuste asutamist ja tegevust ning usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet)⁽¹⁾ artikli 2 punkti 2 tähenduses, välja arvatud juhul, kui sellised tehingud toovad kaasa krediid- või otsekorralduse BBANi või IBANi tunnusega maksekontole ja maksekontolt.

3. Kui makseskeemid põhinevad krediid- või otsekorralduste abil tehtavatel maksetehingutel, kuid nad sisaldavad lisaks vabahtlikke lisaelemente või teenuseid, kohaldatakse käesolevat määrust ainult aluseks olevate krediid- ja otsekorralduste suhtes.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „krediidkorraldus” – riigisisene või piiriülene makseteenus, millega makseteenuse pakkuja, kelle juures maksja maksekonto asub, krediteerib makse saaja maksekontot maksetehingu või järjestikuste maksetehingutega maksja maksekontolt maksja antud juhise alusel;
- 2) „otsekorraldus” – riigisisene või piiriülene makseteenus, mille eesmärk on debiteerida maksja maksekontot, kui maksetehingu on algatanud makse saaja maksja volituse alusel;
- 3) „maksja” – füüsiline või juriidiline isik, kes on maksekonto haldaja ja kes on lubanud teha maksekäsundi sellelt maksekontolt või, kui maksja maksekontot ei ole, füüsiline või juriidiline isik, kes teeb maksekäsundi makse saaja maksekontole;
- 4) „makse saaja” – füüsiline või juriidiline isik, kellel on maksekonto ja kes on maksetehinguga ette nähtud ülekantava raha saaja;
- 5) „maksekonto” – ühe või mitme makseteenuse kasutaja nimel olev konto, mida kasutatakse maksetehingute tegemiseks;

⁽¹⁾ ELT L 267, 10.10.2009, lk 7.

- 6) „maksüsteem” – ametlikel standarditel ja ühtsetel eeskirjadel põhinev arveldussüsteem maksetehingute töötlemiseks, kliiringuks või arveldamiseks;
- 7) „makseskeem” – kogu liidus ja liikmesriikidesiseselt maksetehingute tegemiseks kasutatavad makseteenuse pakkujate vahel kokku lepitud ühtsed eeskirjad, tavad, standardid ja/või rakendussuunised, mis on eraldatud mis tahes infrastruktuurist või maksüsteemist, mis toetab selle toimimist;
- 8) „makseteenuse pakkuja” – direktiivi 2007/64/EÜ artikli 1 lõikes 1 osutatud kategooriasse kuuluv makseteenuse pakkuja ning direktiivi 2007/64/EÜ artiklis 26 osutatud juriidiline või füüsiline isik, välja arvatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiivi 2006/48/EÜ (krediitiasutuste asutamise ja tegevuse kohta) ⁽¹⁾ artiklis 2 loetletud asutused, kelle suhtes kohaldatakse direktiivi 2007/64/EÜ artikli 2 lõike 3 kohast erandit;
- 9) „makseteenuse kasutaja” – füüsiline või juriidiline isik, kes kasutab makseteenust maksja või makse saajana;
- 10) „maksetehing” – selline maksja või makse saaja poolt algatatud rahaülekandetoiming maksekontode vahel liidus, mis ei sõltu makse aluseks olevatest kohustustest maksja ja makse saaja vahel;
- 11) „maksekäsund” – makseteenuse pakkujale maksja või makse saaja antud juhised maksetehingu täitmiseks;
- 12) „vahendustasu” – maksja makseteenuse pakkuja ja makse saaja makseteenuse pakkuja vahel kokku lepitud tasu otsekorralduste eest;
- 13) „mitmepoolne vahendustasu” – rohkem kui kahe makseteenuse pakkuja vahel sõlmitud kokkuleppe alusel kehtestatud mitmepoolne tasu;
- 14) „BBAN” – maksekonto tunnus, millega üheselt identifitseeritakse konkreetne maksekonto koos konkreetse makseteenuse pakkujaga liikmesriigis ja mida saab kasutada ainult riigisiseste maksetehingute tegemiseks, samal ajal kui selle sama maksekonto tunnus piiriüleste maksetehingute puhul on IBAN;
- 15) „IBAN” – rahvusvaheline maksekonto tunnus, millega üheselt identifitseeritakse konkreetne maksekonto liikmesriigis ja mille elemendid on kindlaks määranud Rahvusvaheline Standardiorganisatsioon;
- 16) „BIC” – makseteenuse pakkuja tunnuskoode, millega üheselt identifitseeritakse makseteenuse pakkuja ja mille elemendid on kindlaks määranud Rahvusvaheline Standardiorganisatsioon;
- 17) „standard ISO 20022 XML” – Rahvusvahelise Standardiorganisatsiooni kehtestatud standard finantstehinguid käsitlevate sõnumite väljatöötamiseks, mis hõlmab maksetehingute füüsilist esitamist XML-formaadis kooskõlas liidu selliste maksetehingute skeemide ärireeglite ja rakendussuunistega, mis kuuluvad käesoleva määruse reguleerimisalasse;
- 18) „suurmaksete arveldussüsteem” – maksüsteem, mille peamine eesmärk on esmatähtsate, kiireloomuliste ja eelkõige suuresummaliste ühekordsete maksetehingute töötlemine, tasaarveldamine või arveldamine;
- 19) „arvelduspäev” – päev, mil täidetakse raha ülekandmise kohustus maksja makseteenuse pakkuja ja makse saaja makseteenuse pakkuja vahel;
- 20) „nõuete täitmine” – otsekorralduse osa alates makse saaja nõude esitamisest kuni maksja maksekonto tavapärase debiteerimiseni;
- 21) „volitus” – maksja nõusoleku ja antud volituse väljendus makse saajale ja (otse või kaudselt makse saaja kaudu) maksja makseteenuse pakkujale, millega makse saajal lubatakse esitada nõue teatava summa ulatuses nõude täitmiseks, debiteerides maksja kindlaks määratud maksekontot, ning millega maksja makseteenuse pakkujal lubatakse vastavad juhised täita;
- 22) „jaemaksüsteem” – maksüsteem, mille peamine eesmärk on töödelda, tasaarveldada või arveldada krediid- või otsekorraldusi, mis on enamasti edastatud maksekäsundite kogumina ning on enamasti väikesesummalised ja väikese tähtsusega, ning mille puhul ei ole tegu suurmaksete arveldussüsteemiga;
- 23) „mikroettevõtja” – ettevõtja, mis makseteenuse lepingu sõlmimise ajal on komisjoni soovitusel 2003/361/EÜ ⁽²⁾ lisa artiklis 1 ning artikli 2 lõigetes 1 ja 3 määratletud ettevõtja;
- 24) „tarbija” – füüsiline isik, kes makseteenuse lepingutes tegutseb eesmärkidel, mis ei seondu tema kaubandus-, äri- või kutsetegevusega;
- 25) „R-tehing” – maksetehing, mida makseteenuse pakkujal ei ole võimalik nõuetekohaselt täita või mida töödeldakse erandina, muu hulgas rahaliste vahendite puudumise, tagasivõtmise, vale summa või vale kuupäeva, volituse puudumise või vale või suletud maksekonto tõttu;
- 26) „piiriülene maksetehing” – maksetehing, mis on algatatud maksja või makse saaja poolt ning mille korral maksja makseteenuse pakkuja ja makse saaja makseteenuse pakkuja asuvad eri liikmesriikides;
- 27) „riigisisene maksetehing” – maksetehing, mis on algatatud maksja või makse saaja poolt ning mille korral maksja makseteenuse pakkuja ja makse saaja makseteenuse pakkuja asuvad samas liikmesriigis;

⁽¹⁾ ELT L 177, 30.6.2006, lk 1.⁽²⁾ ELT L 124, 20.5.2003, lk 36.

28) „seotud isik” – füüsiline või juriidiline isik, kelle nimel maksja teeb makse või makse saaja saab makse.

Artikkel 3

Juurdepääs

1. Makse saaja makseteenuse pakkuja, kes on juurdepääsetav riigisiseste krediitkorralduste tegemiseks makseskeemi raames, on kooskõlas kogu liitu hõlmava makseskeemi eeskirjadega juurdepääsetav ka selliste krediitkorralduste tegemiseks, mille maksja on algatanud mis tahes liikmesriigis asuva makseteenuse pakkuja vahendusel.

2. Maksja makseteenuse pakkuja, kes on juurdepääsetav riigisiseste otsekorralduste täitmiseks makseskeemi raames, on kooskõlas kogu liitu hõlmava makseskeemi eeskirjadega juurdepääsetav ka selliste otsekorralduste täitmiseks, mille makse saaja on algatanud mis tahes liikmesriigis asuva makseteenuse pakkuja vahendusel.

3. Lõiget 2 kohaldatakse ainult nende otsekorralduste suhtes, mis on tarbijatele makseskeemi raames maksjatena kättesaadavad.

Artikkel 4

Koostalitlusvõime

1. Makseskeemid, mida makseteenuse pakkujad kasutavad krediit- ja otsekorralduste täitmiseks, vastavad järgmistele tingimustele:

- a) nende eeskirjad on samad nii riigisiseste kui ka liidusiseste piiriüleste krediitkorralduste puhul ning nii riigisiseste kui ka liidusiseste piiriüleste otsekorralduste puhul ja
- b) makseskeemi osalised moodustavad makseteenuse pakkujate enamuse enamikus liikmesriikides ja liidu piires selliste makseteenuse pakkujate valdava enamuse, kes osutavad krediit- või otsekorralduste teenust.

Esimese lõike punkti b kohaldamisel võetakse juhul, kui maksja ega makse saaja ei ole tarbija, arvesse ainult neid liikmesriike, kus makseteenuse pakkujad selliseid teenuseid osutavad, ja ainult neid makseteenuse pakkujaid, kes selliseid teenuseid osutavad.

2. Käitaja tagab või ametliku käitaja puudumisel tagavad liidusisese jaemaksesüsteemi osalised, et nende maksesüsteem on tehniliselt teiste liidusiseste jaemaksesüsteemidega koostalitlusvõimeline tänu selliste standardite kasutamisele, mille on välja töötanud rahvusvahelised või Euroopa standardiasutused. Samuti ei või nad kehtestada ärireegleid, mis piiravad koostalitlusvõimet teiste liidusiseste jaemaksesüsteemidega. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 1998. aasta direktiivi 98/26/EÜ (arvelduse lõplikkuse kohta makse- ja väärtpaberiarveldussüsteemides)

(¹) alusel määratud maksesüsteemide puhul nõutakse ainult seda, et need oleksid tehniliselt koostalitlusvõimelised teiste sama direktiivi kohaste maksesüsteemidega.

3. Krediit- ja otsekorralduste töötlemist ei või takistada tehnilised tõkked.

4. Makseskeemi valdaja või makseskeemi ametliku valdaja puudumise korral vähemalt kaheksas liikmesriigis osalisi omava turule siseneva uue jaemaksesüsteemi juhtiv osaline võib taotleda selle liikmesriigi pädevatelt ametiasutustelt, kus makseskeemi valdaja või juhtiv osaline asub, lõike 1 esimese lõigu punkti b tingimustest ajutise erandi tegemist. Pädevad ametiasutused võivad pärast teiste selliste liikmesriikide pädevate ametiasutustega, kus mõni turule siseneva uue makseskeemi osaline asub, ning komisjoni ja Euroopa Keskpannaga konsulteerimist maksimaalselt kolmeks aastaks teha sellise erandi. Pädevad ametiasutused tuginevad otsuse tegemisel potentsiaalile, mis turule siseneval uuel makseskeemil täieõiguslikuks üleeuroopaliseks makseskeemiks kujunemiseks on, ning selle panuse konkurentsi suurendamise või uuendustegevuse edendamiseks.

5. Käesolev artikkel jõustub 1. veebruaril 2014, välja arvatud selliste makseteenuste puhul, mille kohta kehtib artikli 16 lõikes 4 sätestatud vabastus.

Artikkel 5

Nõuded krediit- ja otsekorraldustele

1. Makseteenuse pakkujad täidavad krediit- ja otsekorraldusi kooskõlas järgmistele nõuetega:

- a) maksekontode tuvastamiseks peavad nad kasutama olenevata asukohast lisa punkti 1 alapunktis a täpsustatud maksekonto tunnust;
- b) makse edastamisel mõnele teisele makseteenuse pakkujale või makse tegemiseks jaemaksesüsteemi kaudu peavad nad kasutama lisa punkti 1 alapunktis b täpsustatud sõnumivormingut;
- c) sõltumata sellest, kas maksja makseteenuse pakkuja ja makse saaja makseteenuse pakkuja või ainus maksetehingus osalev makseteenuse pakkuja asuvad ühes ja samas liikmesriigis või kas mõni makseteenuse pakkujatest asub mõnes teises liikmesriigis, peavad nad tagama, et makseteenuse kasutaja kasutab maksekontode tuvastamiseks lisa punkti 1 alapunktis a täpsustatud maksekonto tunnust;
- d) makseteenuse pakkuja peab tagama, et sellise makseteenuse kasutaja puhul, kes ei ole ei tarbija ega mikroettevõtja, kuid kes algatab või saab krediit- või otsekorralduse alusel üksik-ülekandeid, mida ei kanta üle üksikult, vaid mis on ülekanamiseks kokku koondatud, kasutatakse lisa punkti 1 alapunktis b täpsustatud sõnumivormingut.

(¹) EÜT L 166, 11.6.1998, lk 45.

Ilma et see piiraks esimese lõigu punkti b kohaldamist, kasutavad makseteenuse pakkujad makseteenuse kasutaja nõudmisel suhetes selle makseteenuse kasutajaga lisa punkti 1 alapunktis b täpsustatud sõnumivormingut.

2. Kui direktiivi 95/46/EÜ rakendamiseks vastu võetud sise-riikliku õigusega kehtestatud kohustustest ei tulene teisiti, teevad makseteenuse pakkujad krediidikorraldusi vastavalt järgmistele nõuetele:

- a) maksja makseteenuse pakkuja peab tagama, et maksja esitab lisa punkti 2 alapunktis a täpsustatud andmed;
- b) maksja makseteenuse pakkuja peab esitama makse saaja makseteenuse pakkujale lisa punkti 2 alapunktis b täpsustatud andmed;
- c) makse saaja makseteenuse pakkuja peab esitama või tegema makse saajale kättesaadavaks lisa punkti 2 alapunktis d täpsustatud andmed.

3. Kui direktiivi 95/46/EÜ rakendamiseks vastu võetud sise-riikliku õigusega kehtestatud kohustusest ei tulene teisiti, teevad makseteenuse pakkujad otsekorraldusi vastavalt järgmistele nõuetele:

- a) makse saaja makseteenuse pakkuja peab tagama, et:
  - i) makse saaja esitab esimese otsekorralduse, samuti ühekordse otsekorralduse ning iga järgneva maksetehingu puhul lisa punkti 3 alapunktis a täpsustatud andmed;
  - ii) maksja annab nii makse saajale kui ka (vahetult või kaudselt makse saaja kaudu) enda makseteenuse pakkujale nõusoleku ning et volitused koos nende hilisemate muudatustega või tühistamistega säilitab makse saaja või tema nimel tegutsev kolmas isik ja makse saajat on teavitatud sellest nõudest vastavalt direktiivi 2007/64/EÜ artiklitele 41 ja 42 makseteenuse pakkuja poolt;
- b) makse saaja makseteenuse pakkuja peab esitama maksja makseteenuse pakkujale lisa punkti 3 alapunktis b täpsustatud andmed;
- c) maksja makseteenuse pakkuja peab esitama või teeb maksjale kättesaadavaks lisa punkti 3 alapunktis c täpsustatud andmed;
- d) maksjal peab olema õigus nõuda oma makseteenuse pakkujalt, et ta:
  - i) piirduks otsekorraldusnõuete täitmisel teatava summa või perioodilisuse või mõlemaga;
  - ii) juhul, kui makseskeemi raames antavas volituses tagasimakseõigust ette ei nähta, kontrolliks enne maksja maksekonto debiteerimist volitust käsitleva teabe alusel iga otsekorraldust, veendumaks, et esitatud otsekorralduse summa ja perioodilisus vastab volituse kohasele summale ja perioodilisusele;

- iii) blokeeriks mis tahes otsekorraldused tema maksekontole või mis tahes ühe või mitme konkreetse makse saaja algatatud otsekorraldused, või lubaks teha otsekorraldusi, mille on algatanud üksnes üks või mitu konkreetset makse saajat.

Kui maksja ega makse saaja ei ole tarbija, ei pea makseteenuse pakkuja täitma punkti d alapunktides i, ii või iii esitatud nõudeid.

Maksja makseteenuse pakkuja teavitab maksjat punktis d osutatud õigusest vastavalt direktiivi 2007/64/EÜ artiklitele 41 ja 42.

Makse saaja saab esimese otsekorralduse või ühekordse otsekorralduse ning iga järgneva otsekorralduse puhul oma makseteenuse pakkujale volitust käsitleva teabe ning saaja makseteenuse pakkuja edastab iga otsekorralduse puhul volitust käsitleva teabe maksja makseteenuse pakkujale.

4. Ainult juhul, kui see on vajalik, esitab krediidikorralduse makse saaja krediidikorraldusnõude korral lisaks lõikes 1 osutatud nõuetele oma maksjatele lisa punkti 1 alapunktis a täpsustatud maksekonto tunnuse ning kuni 1. veebruarini 2014 sooritatavate riigisiseste maksetehingute puhul ja kuni 1. veebruarini 2016 sooritatavate piiriüleste maksetehingute puhul oma makseteenuse pakkuja BICi.

5. Enne esimest otsekorraldust edastab maksja oma maksekonto tunnuse, mis on täpsustatud lisa punkti 1 alapunktis a. Ainult juhul, kui see on vajalik, edastab maksja kuni 1. veebruarini 2014 sooritatavate riigisiseste maksetehingute puhul ja kuni 1. veebruarini 2016 sooritatavate piiriüleste maksetehingute puhul oma makseteenuse pakkuja BICi.

6. Kui maksja ja maksja makseteenuse pakkuja vahelise lepingu tüüptingimustes ei nähta ette tagasimakseõigust, kontrollib maksja makseteenuse pakkuja enne maksja maksekonto debiteerimist volitust käsitleva teabe alusel, ilma et see piiraks lõike 3 punkti a alapunkti ii kohaldamist, iga otsekorraldust, veendumaks, et esitatud otsekorralduse summa vastab volitusekohasele summale ja perioodilisusele.

7. Riigisiseste maksetehingute puhul pärast 1. veebruari 2014 ja piiriüleste maksetehingute puhul pärast 1. veebruari 2016 makseteenuse pakkujad makseteenuse kasutajatelt maksja ega saaja BICi esitamist enam ei nõua.

8. Maksja makseteenuse pakkuja ega makse saaja makseteenuse pakkuja ei või kehtestada lisatasu andmete lugemise protsessi eest, mille käigus luuakse automaatselt volitus selliste maksetehingute jaoks, mis on müügipunktis algatatud maksekaardiga või mida tehakse maksekaardiga ja mille tulemuseks on otsekorraldus.

Artikkel 6

Tähtpäevad

1. Hiljemalt alates 1. veebruarist 2014 täidetakse krediidikorraldused vastavalt artikli 5 lõigetes 1, 2 ja 4 ning lisa punktides 1 ja 2 sätestatud tehnilistele nõuetele.
2. Hiljemalt alates 1. veebruarist 2014 täidetakse otsekorraldused vastavalt artikli 8 lõigetele 2 ja 3 ning artikli 5 lõigetes 1, 3, 5, 6 ja 8 ning lisa punktides 1 ja 3 sätestatud nõuetele.
3. Ilma et see piiraks artikli 3 kohaldamist, täidetakse otsekorraldused vastavalt artikli 8 lõikes 1 sätestatud nõuetele hiljemalt 1. veebruarist 2017 riigisiseste maksete ja hiljemalt 1. novembrist 2012 piiriüleste maksete puhul.
4. Riigisiseste maksete puhul võib liikmesriik või võivad asjaomase liikmesriigi heakskiidul liikmesriigi makseteenuse pakkujad kehtestada pärast oma kodanike ettevalmistatuse ja valmisoleku taseme arvesse võtmist ja hindamist lõigetes 1 ja 2 osutatud tähtpäevadest varasema tähtpäeva.

Artikkel 7

Volituste kehtivus ja tagasimakseõigus

1. Makse saaja kehtiv volitus, mille kohaselt võib korduvaid otsekorraldusi enne 1. veebruari 2014 vastu võtta nn pärandmaksesseemi raames, jääb pärast kõnealust kuupäeva kehtima ning kujutab endast nõusolekut selle kohta, et maksja makseteenuse pakkuja täidab nimetatud makse saaja poolt vastu võetavad korduvad otsekorraldused otsekorraldusvolituste kehtivust pikendava siseriikliku õiguse või kliendilepingute puudumisel vastavalt käesolevale määrusele.
2. Lõikes 1 osutatud volitus võimaldab teha tingimusteta tagasimakseid ja tagasimakstava makse tehingu kuupäeva seisuga tagasimakseid, kui sellised tagasimaksed on ette nähtud kehtivat volitust käsitlevates sätetes.

Artikkel 8

Vahendustasu otsekorralduste eest

1. Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, ei või otsekorralduste puhul kohaldada otsekorralduse pealt võetavat mitmepoolset vahendustasu või muud kokkulepitavat tasu, millel on samalaadne eesmärk või mõju.
2. R-tehingute puhul võib kohaldada mitmepoolset vahendustasu juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:

- a) kokkuleppe eesmärk on tõhusalt tagada, et kulud kannab selle makseteenuse pakkuja või sellise makseteenuse pakkuja makseteenuse kasutaja, kes R-tehingu põhjustas, võttes samas arvesse tehingukulusid, ja et tasu võtmine maksjalt ei toimu automaatselt ning et makseteenuse pakkuja ei võta maksetee-

nuse kasutajalt konkreetse R-tehingu liigiga seoses tasu, mis ületab kulu, mis makseteenuse pakkujal selliste tehingutega seoses tekkis;

- b) tasu on rangelt kulupõhine;
- c) R-tehingutelt võetav tasu ei ületa R-tehingute käitlemise tegelikke kulusid, mida kannab kõige kulutõhusam võrreldav makseteenuse pakkuja, kes on kokkuleppes osalejate hulgas representatiivne tehingumahu ja teenuste laadi osas;
- d) tasu kohaldamisel vastavalt punktidele a, b ja c ei nõua makseteenuse pakkuja oma makseteenuse kasutajalt lisatasu kulude puhul, mis on kaetud kõnealuse vahendustasuga;
- e) kokkuleppele ei ole praktilist ega majanduslikult põhjendatud alternatiivi, mis võimaldaks samaväärset või tõhusamat R-tehingute käitlemist ning millega kaasneksid kliendi jaoks madalamad või võrdsed kulud.

Esimese lõigu kohaldamisel võetakse R-tehingute tasude arvutamisel arvesse ainult neid kulukategooriad, mis on otseselt ja üheselt seotud R-tehingute käitlemisega. Kõnealused kulud määratakse täpselt kindlaks. Kulude jaotus, sealhulgas iga kulu-komponent eraldi, nähakse ette kokkuleppes, et oleks võimalik kulusid lihtsalt kontrollida ja jälgida.

3. Lõikeid 1 ja 2 kohaldatakse *mutatis mutandis* makseteenuse pakkuja ühepoolset kehtestatud korra ja makseteenuse pakkujate vahel sõlmitud kahepoolsete kokkulepete suhtes, millel on sama eesmärk või mõju kui mitmepoolset kokkuleppet.

Artikkel 9

Maksete kättesaadavus

1. Maksja, kes teeb krediidikorralduse makse saajale, kellel on liidus asuv maksekonto, ei täpsusta, millises liikmesriigis see maksekonto peab asuma, kui sellele maksekontole on juurdepääs vastavalt artiklile 3.
2. Makse saaja, kes nõustub krediidikorraldusega või kasutab otsekorraldust raha saamiseks maksjalt, kelle maksekonto asub liidus, ei täpsusta, millises liikmesriigis see maksekonto peab asuma, kui sellele maksekontole on juurdepääs vastavalt artiklile 3.

Artikkel 10

Pädevad asutused

1. Liikmesriigid määravad käesoleva määruse täitmise eest vastutavateks pädevateks asutusteks ametiasutused või siseriikliku õiguse alusel tunnustatud asutused või siseriikliku õiguse alusel otseselt selleks volitatud ametiasutused, sealhulgas liikmesriikide keskpangad. Liikmesriigid võivad määrata olemasolevad asutused tegutsema pädevate asutustena.

2. Liikmesriigid teavitavad komisjoni lõike 1 alusel määratud pädevatest asutustest hiljemalt 1. veebruariks 2013. Nad teavitavad komisjoni ja Euroopa järelevalveasutust (Euroopa Pangandusjärelevalve) (edaspidi „Euroopa Pangandusjärelevalve“) viivitamata kõigist kõnealuste asutustega seotud olulistest muudatustest.

3. Liikmesriigid tagavad, et lõikes 1 osutatud pädevatel asutustel on oma ülesannete täitmiseks kõik vajalikud volitused. Kui käesoleva määrusega reguleeritud küsimustega tegeleb liikmesriigi territooriumil mitu pädevat asutust, tagab liikmesriik nende asutuste tiheda koostöö, et nad saaksid oma ülesandeid tõhusalt täita.

4. Pädevad asutused kontrollivad tõhusalt, kas makseteenuse pakkujad täidavad käesolevat määrust, ja võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada selle täitmine. Nad teevad üksteisega koostööd vastavalt direktiivi 2007/64/EÜ artiklile 24 ja määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 31.

Artikkel 11

Karistused

1. Liikmesriigid kehtestavad hiljemalt 1. veebruariks 2013 eeskirjad käesoleva määruse rikkumise eest kohaldatavate karistuste kohta ning võtavad nende rakendamise tagamiseks kõik vajalikud meetmed. Sellised karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriigid teavitavad komisjoni kõnealustest eeskirjadest ja meetmetest hiljemalt 1. augustiks 2013 ja teavitavad viivitamata kõikidest nende hilisematest muudatustest.

2. Lõikes 1 osutatud karistusi ei kohaldata tarbijate suhtes.

Artikkel 12

Kohtuväline kaebuste lahendamise ja kahju hüvitamise menetlus

1. Liikmesriigid kehtestavad asjakohase ja tõhusa kohtuvälise kaebuste lahendamise ja kahju hüvitamise menetluse, et lahendada makseteenuse kasutajate ja makseteenuse pakkujate vahelisi vaidlusi, mis käsitlevad käesolevast määrusest tulenevaid õigusi ja kohustusi. Selleks määravad liikmesriigid olemasolevad asutused või, kui see on asjakohane, loovad uued asutused.

2. Liikmesriigid teavitavad komisjoni lõikes 1 osutatud asutustest hiljemalt 1. veebruariks 2013. Nad teavitavad komisjoni viivitamata kõigist kõnealuste asutustega seotud hilisematest muudatustest.

3. Liikmesriigid võivad sätestada, et käesolevat artiklit kohaldatakse ainult selliste makseteenuse kasutajate suhtes, kes on tarbijad, või ainult nende suhtes, kes on tarbijad ja mikroettevõtjad. Liikmesriigid teavitavad komisjoni kõikidest sellistest sätestest hiljemalt 1. augustiks 2013.

Artikkel 13

Volituste delegerimine

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 14 vastu delegeeritud õigusakte lisa muutmiseks, et võtta arvesse tehnika arengut ja turuolude muutumist.

Artikkel 14

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artiklis 13 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 31. märtsist 2012. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegerimist uuendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite, tehes seda hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 13 osutatud volituste delegerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 13 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kolme kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kolme kuu võrra.

Artikkel 15

Läbivaatamine

Komisjon esitab hiljemalt 1. veebruariks 2017 Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele, Euroopa Keskpankale ning Euroopa Pangandusjärelevalvele aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta ning lisab aruandele vajaduse korral ettepaneku.

Artikkel 16

Üleminekusätted

1. Erandina artikli 6 lõigetest 1 ja 2 võivad liikmesriigid kuni 1. veebruarini 2016 lubada makseteenuse pakkujatel pakkuda makseteenuse kasutajatele riigisiseste maksetehingute konverteerimise teenuseid, tänu millele on tarbijatest makseteenuse

kasutajatel võimalik jätkuvalt kasutada lisa punkti 1 alapunktis a täpsustatud maksekonto tunnuse asemel BBANi, tingimusel et koostalitlusvõime tagatakse maksja ja makse saaja BBANi tehnilise ja turvalise konverteerimisega lisa punkti 1 alapunktis a täpsustatud maksekonto tunnuseks. Maksekonto tunnus edastatakse vajaduse korral enne makse tegemist sellele makseteenuse kasutajale, kes tehingu algatas. Sellisel juhul ei kehtesta makseteenuse pakkujad makseteenuse kasutajale lisatasusid, mis on otseselt või kaudselt seotud kõnealuste konverteerimisteenustega.

2. Makseteenuse pakkujad, kes pakuvad eurodes nomineeritud makseteenuseid ja asuvad liikmesriigis, mille rahaühik ei ole euro, täidavad eurodes nomineeritud makseteenuseid pakkkudes artikli 3 sätteid hiljemalt pärast 31. oktoobrit 2016. Kui sellises liikmesriigis võetakse euro rahaühikuna kasutusele enne 31. oktoobrit 2015, asub kõnealuses liikmesriigis asuv makseteenuse pakkuja artikli 3 sätteid täitma ühe aasta jooksul alates kuupäevast, mil asjaomane liikmesriik liitus euroalaga.

3. Liikmesriik võib lubada oma pädevatel asutustel teha erandi kõnealuses liikmesriigis selliste krediid- või otsekorralduste suhtes, mille turuosa kokku moodustab Euroopa Keskpanga poolt igal aastal avaldatava ametliku maksestatistika kohaselt krediid- või otsekorralduste koguarvust vähem kui 10 %, kuni 1. veebruarini 2016 kõigist artikli 6 lõigete 1 ja 2 nõuetest või mõnest kõnealusest nõudest.

4. Liikmesriigid võivad lubada oma pädevatel asutustel teha erandi kõigist artikli 6 lõigete 1 ja 2 nõuetest või mõnest kõnealusest nõudest kuni 1. veebruarini 2016 selliste maksetehingute suhtes, mis on tehtud müügikohas maksekaardiga ja mille tulemuseks on otsekorraldus BBANi või IBANi tunnusega maksekontole ja -kontolt.

5. Erandina artikli 6 lõigetest 1 ja 2 võivad liikmesriigid kuni 1. veebruarini 2016 lubada oma pädevatel asutustel teha erandi artikli 5 lõike 1 punktis d sätestatud erinõudest, mille kohaselt tuleb makseteenuse kasutajate puhul, kes algatavad või saavad krediid- või otsekorralduse alusel üksikülekandeid, mis on edastamiseks kokku koondatud, kasutada lisa punkti 1 alapunktis b täpsustatud sõnumivormingut. Kui makseteenuse kasutaja sellist teenust soovib, täidavad makseteenuse pakkujad võimalikust erandist olenemata artikli 5 lõike 1 punktis d sätestatud nõudeid.

6. Erandina artikli 6 lõigetest 1 ja 2 võivad liikmesriigid artikli 5 lõigetes 4, 5 ja 7 sätestatud riigisiseste maksetehingute puhul BICi edastamise nõuete täitmiseiga viivitada kuni 1. veebruarini 2016.

7. Kui liikmesriik kavatseb lõigetes 1, 3, 4, 5 või 6 ette nähtud erandit kasutada, teavitab ta sellest hiljemalt 1. veebruariks 2013 komisjoni ning annab seejärel oma pädevale asutusele vajaduse korral õiguse teha kõigist või mõnest artiklis 5, artikli 6 lõikes 1 või 2 ja lisa sätestatud nõuetest vastavates lõigetes

nimetatud maksetehingute puhul erand ja seda ajavahemikuks, mis ei ole pikem kui erandi kehtivusaeg. Liikmesriigid teavitavad komisjoni maksetehingutest, mille suhtes erandit kohaldatakse, ja hilisematest muudatustest.

8. Makseteenuse pakkujad, kes asuvad liikmesriigis, mille rahaühik ei ole euro, ja makseteenuse kasutajad, kes kasutavad makseteenust liikmesriigis, mille rahaühik ei ole euro, täidavad artiklite 4 ja 5 nõuded hiljemalt 31. oktoobriks 2016. Sellise liikmesriigi jaemaksesüsteemide käitajad, mille rahaühik ei ole euro, täidavad artikli 4 lõike 2 nõuded hiljemalt 31. oktoobriks 2016.

Kui aga mis tahes sellises liikmesriigis võetakse enne 31. oktoobrit 2015 kasutusele euro, siis täidavad selles liikmesriigis asuvad makseteenuse pakkujad või vajaduse korral jaemaksesüsteemide käitajad ning selles riigis makseteenust kasutavad makseteenuse kasutajad vastavad nõuded ühe aasta jooksul alates kuupäevast, mil asjaomane liikmesriik euroalaga liitus, kuid mitte varem vastavast kuupäevast, mis on kehtestatud nende liikmesriikide jaoks, mille rahaühik on euro 31. märtsil 2012.

Artikkel 17

Määruse (EÜ) nr 924/2009 muudatused

Määrust (EÜ) nr 924/2009 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 2 punkt 10 asendatakse järgmisega:

„10. „raha” – pangatähed ja mündid, elektroonsel kujul edastatav raha ja e-raha, mis on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta direktiivi 2009/110/EÜ (mis käsitleb e-raha asutuste asutamist ja tegevust ning usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet) (*) artikli 2 punktis 2;

(*) ELT L 267, 10.10.2009, lk 7.”

2) Artikli 3 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Makseteenuse pakkuja võtab makseteenuse kasutajalt piiriüleste maksete eest sama suurt tasu kui see, mida ta võtab makseteenuse kasutajatel sama väärtusega ja samas vääringus riigisiseste maksete eest.”

3) Artiklit 4 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 2 jäetakse välja;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kui makseteenuse kasutaja annab makseteenuse pakkujale korralduse teha piiriülene makse, ilma et ta oleks talle teatanud teises liikmesriigis asuva maksekonto IBANi ning vajaduse korral ja vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2012 määrusele (EL) nr 260/2012 (millega kehtestatakse eurodes tehtavatele krediidit- ja otsekorraldustele tehnilised ja ärilised nõuded ning muudetakse määrust (EÜ) nr 924/2009) (*) sellega seotud BICi, võib makseteenuse pakkuja nõuda kõnealuselt makseteenuse kasutajalt artikli 3 lõike 1 kohaselt nõutavatele tasudele lisanduvat tasu. Nimetatud tasu peab olema kohane ja kulupõhine. Tasus lepivad kokku makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja. Makseteenuse pakkuja teatab makseteenuse kasutajale lisatasu summa aegsasti enne seda, kui asjaomane leping makseteenuse kasutajale siduvaks muutub.

(*) ELT L 94, 30.3.2012, lk 22.”

4) Artikli 5 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid vabastavad 1. veebruarist 2016 makseteenuse pakkujad riigisisese arvelduspõhisest aruandluskohustusest esitada oma klientide maksetehingute kohta maksebilansistatistikat.”

5) Artiklit 7 muudetakse järgmiselt:

a) lõikes 1 asendatakse kuupäev 1. november 2012 kuupäevaga 1. veebruar 2017 sobivas käändes;

b) lõikes 2 asendatakse kuupäev 1. november 2012 kuupäevaga 1. veebruar 2017 sobivas käändes;

c) lõikes 3 asendatakse kuupäev 1. november 2012 kuupäevaga 1. veebruar 2017 sobivas käändes.

6) Artikkel 8 jäetakse välja.

Artikkel 18

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strassbourg, 14. märts 2012

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
N. WAMMEN

LISA

TEHNILISED NÕUDED (ARTIKKEL 5)

1. Lisaks artiklis 5 sätestatud olulistele nõuetele kohaldatakse krediidit- ja otsekorraldustehingute suhtes järgmisi tehnilisi nõudeid.
  - a) Artikli 5 lõike 1 punktides a ja c osutatud maksekonto tunnus on IBAN.
  - b) Artikli 5 lõike 1 punktides b ja d osutatud sõnumivormingu standard on standard ISO 20022 XML.
  - c) Ülekande andmete väli peab mahutama vähemalt 140 tähemärki. Makseskeem võib võimaldada kasutada rohkem tähemärke, välja arvatud juhul, kui teabe edastamiseks kasutataval seadmel on tähemärkidega seotud tehnilised piirangud; sel juhul kohaldatakse kõnealuse seadme tehnilist piirangut.
  - d) Käesoleva lisa punktide 2 ja 3 kohaselt esitatud ülekandealane kontrollteave ja muud andmed tuleb edastada makseahelas ühelt makseteenuse pakkujalt teisele terviklikult ja muutmata kujul.
  - e) Kui vajalikud andmed on kättesaadavad elektrooniliselt, peavad maksetehingud võimaldama täisautomaatset elektroonilist töötlemist protsessi kõigis etappides kogu makseahela ulatuses (täisautomaatne töötlus), mis võimaldab kogu makseprotsessil kulgeda elektrooniliselt, ilma et tuleks andmeid ümber kodeerida või manuaalselt sekkuda. See kehtib võimaluse korral ka krediidit- ja otsekorraldustehingute erikäitlemise korral.
  - f) Makseskeemidega ei tohi kehtestada krediidit- ja otsekorraldustega tehtavate maksete alammäära, kuid nullväärtusega maksetehinguid nad töötlemata ei pea.
  - g) Makseskeemid ei ole kohustatud täitma krediidit- ja otsekorraldusi, mille maht ületab 999 999 999,99 eurot.
2. Lisaks punktis 1 osutatud nõuetele kohaldatakse krediidikorraldustehingute suhtes järgmisi nõudeid.
  - a) Artikli 5 lõike 2 punktis a osutatud andmed on järgmised:
    - i) maksja nimi ja/või maksja maksekonto IBAN;
    - ii) krediidikorralduse summa;
    - iii) makse saaja maksekonto IBAN;
    - iv) võimaluse korral makse saaja nimi;
    - v) mis tahes ülekandealane teave.
  - b) Artikli 5 lõike 2 punktis b osutatud andmed on järgmised:
    - i) maksja nimi;
    - ii) maksja maksekonto IBAN;
    - iii) krediidikorralduse summa;
    - iv) makse saaja maksekonto IBAN;
    - v) mis tahes ülekandealane teave;
    - vi) makse saaja tunnuskoode;
    - vii) makse saajaga seotud isiku nimi;
    - viii) krediidikorralduse eesmärk;
    - ix) krediidikorralduse eesmärgi liik.
  - c) Lisaks esitab maksja makseteenuse pakkuja makse saaja makseteenuse pakkujale järgmised kohustuslikud andmed:
    - i) maksja makseteenuse pakkuja BIC (kui maksetehingus osalevad makseteenuse pakkujad ei ole kokku leppinud teisiti);

- ii) makse saaja makseteenuse pakkuja BIC (kui maksetehingus osalevad makseteenuse pakkujad ei ole kokku leppinud teisiti);
  - iii) makseskeemi tunnuskoode;
  - iv) krediidikorralduse arvelduspäev;
  - v) maksja makseteenuse pakkuja krediidikorraldussõnumi viitenumber.
- d) Artikli 5 lõike 2 punktis c osutatud andmed on järgmised:
- i) maksja nimi;
  - ii) krediidikorralduse summa;
  - iii) mis tahes ülekandevaline teave.
3. Lisaks punktis 1 osutatud nõuetele kohaldatakse otsekorraldustehingute suhtes järgmiseid nõudeid.
- a) Artikli 5 lõike 3 punkti a alapunktis i osutatud andmed on järgmised:
- i) otsekorralduse tüüp (korduv, ühekordne, esimene, viimane või tagasipööratud);
  - ii) makse saaja nimi;
  - iii) makse saaja selle maksekonto IBAN, mida nõude täitmisel krediteeritakse;
  - iv) võimaluse korral maksja nimi;
  - v) maksja selle maksekonto IBAN, mida nõude täitmisel debiteeritakse;
  - vi) volituse kordumatu viitenumber;
  - vii) kui maksja volitus on antud pärast 31. märtsini 2012, siis kuupäev, mil volitus allkirjastati;
  - viii) maksesumma;
  - ix) kui volituse on võtnud üle muu kui volituse andnud makse saaja, siis algse makse saaja antud volituse kordumatu viitenumber;
  - x) makse saaja tunnus;
  - xi) kui volituse on võtnud üle muu kui volituse andnud makse saaja, siis volituse andnud algse makse saaja tunnus;
  - xii) mis tahes ülekandevaline teave makse saajalt maksjale;
  - xiii) nõude täitmise eesmärk;
  - xiv) nõude täitmise eesmärgi liik.
- b) Artikli 5 lõike 3 punktis b osutatud andmed on järgmised:
- i) makse saaja makseteenuse pakkuja BIC (kui maksetehingus osalevad makseteenuste pakkujad ei ole kokku leppinud teisiti);
  - ii) maksja makseteenuse pakkuja BIC (kui maksetehingus osalevad makseteenuste pakkujad ei ole kokku leppinud teisiti);
  - iii) maksjaga seotud isiku nimi (kui on märgitud elektroonilises volituses);
  - iv) maksjaga seotud isiku tunnuskoode (kui on märgitud elektroonilises volituses);
  - v) makse saajaga seotud isiku nimi (kui on märgitud elektroonilises volituses);
  - vi) makse saajaga seotud isiku tunnuskoode (kui on märgitud elektroonilises volituses);
  - vii) makseskeemi tunnuskoode;
  - viii) nõude täitmise arvelduspäev;
  - ix) makse saaja makseteenuse pakkuja viitenumber nõude täitmisel;

- x) volituse tüüp;
  - xi) otsekorralduse tüüp (korduv, ühekordne, esimene, viimane või tagasipööratud);
  - xii) makse saaja nimi;
  - xiii) makse saaja selle maksekonto IBAN, mida nõude täitmisel krediteeritakse;
  - xiv) võimaluse korral maksja nimi;
  - xv) maksja selle maksekonto IBAN, mida nõude täitmisel debiteeritakse;
  - xvi) volituse kordumatu viitenumber;
  - xvii) volituse allkirjastamise kuupäev, kui maksja on volituse andnud pärast 31. märtsini 2012;
  - xviii) maksesumma;
  - xix) algse makse saaja antud volituse kordumatu viitenumber (kui volituse on võtnud üle muu kui volituse andnud makse saaja);
  - xx) makse saaja tunnus;
  - xxi) volituse andnud algse makse saaja tunnus (kui volituse on võtnud üle muu kui volituse andnud makse saaja);
  - xxii) mis tahes ülekandevaline teave makse saajalt maksjale.
- c) Artikli 5 lõike 3 punktis c osutatud andmed on järgmised:
- i) volituse kordumatu viitenumber;
  - ii) makse saaja tunnus;
  - iii) makse saaja nimi;
  - iv) maksesumma;
  - v) mis tahes ülekandevaline teave;
  - vi) makseskeemi tunnuscode.
-

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 261/2012,

14. märts 2012,

millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1234/2007 seoses lepinguliste suhetega piima- ja piimatootesektoris

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti artikli 42 esimest lõiku ja artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Ühise turukorralduse järjestikused reformid piima ja piimatoodete valdkonnas, mis on nüüd esitatud nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määruses (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus), ⁽⁴⁾ keskendusid turule suunatusele, st lastes põllumajandustootjatel otsustada hinnasignaali alusel, mida ja kui palju toota, et tugevdada piimasektori konkurentsivõimet ja selle jätkusuutlikkust ülemaailmse kaubanduse kontekstis. Seetõttu otsustati kvote järk-järgult suurendada, võttes vastu nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 72/2009, milles käsitletakse ühise põllumajanduspoliitika muudatusi, muutes määrusi (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 320/2006, (EÜ) nr 1405/2006, (EÜ) nr 1234/2007, (EÜ) nr 3/2008 ja (EÜ) nr 479/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 1883/78, (EMÜ) nr 1254/89, (EMÜ) nr 2247/89, (EMÜ) nr 2055/93, (EÜ) nr 1868/94, (EÜ) nr 2596/97, (EÜ) nr 1182/2005 ja (EÜ) nr 315/2007, ⁽⁵⁾ (ühise põllumajanduspoliitika läbivaatamise reform 2008–2009), et tagada piimakvootide süsteemi sujuv kaotamine 2015. aastaks.

(2) Ajavahemikul 2007–2009 toimusid piima ja piimatootesektori turgudel erandlikud arengud, mis viisid lõpuks hindade järsu languseni 2008/2009. aastal. Esiteks tingisid äärmuslikud ilmastikuolud Okeaanias tarnete märkimisväärse kahanemise, mis viis hindade kiire ja märkimisväärse tõusuni. Kuigi maailma tarded hakkasid taastuma ja hinnad normaalsete tasemeteni jõudma, mõjus järgnenud finants- ja majanduskriis liidu piimatootjatele negatiivselt, süvendades hinna volatiilsust. Kõrgemad toorainehinnad tõid kaasa sööda ja muude sisendite, sealhulgas energia, märkimisväärse kallinemise. Seejärel tõi nii kogu maailma kui ka liidu nõudluse, sealhulgas nõudluse piima ja piimatoodete järele, vähenemine perioodil, mil liidu tootmine püsis stabiilsena, kaasa liidu hindade langemise madalamale tasemele kui stabiilsuse tagamiseks vajalik. Piima toorainehindade järsk langus ei kajastunud täielikult madalamates piimahindades tarbijate jaoks, vaid suurendas enamikes riikides enamike piimatoodete puhul brutomarginaali tootmisahela järgmistes sektorites ning takistas nõudluse kohandumist madalate toorainehindadega, aeglustades nii hindade taastumist ja süvendades madalate hindade mõju piimatootjatele, kelle tegevuse jätkumine sattus tõsisesse ohtu.

(3) Vastuseks piima jaoks raskele turuolukorrale loodi 2009. aasta oktoobris piimandusküsimustega tegelev kõrgetasemeline eksperdirühm (edaspidi „kõrgetasemeline eksperdirühm“), eesmärgiga leida piima- ja piimatootesektorile keskpikki ja pikaajalisi lahendusi, mis seoses piimakvootide kaotamisega 2015. aastal aitaks stabiliseerida turgu ja piimatootjate sissetulekuid ning parandaks läbipaistvust sektoris.

(4) Euroopa piimatoodete tarneahela suuremad sidusrühmad, mis esindavad põllumajandustootjaid, piimatöötlejaid, hulgimüüjaid, jaemüüjaid ja tarbijaid, esitasid kõrgetasemelise eksperdirühmale suuliselt ja kirjalikult oma seisukohad. Lisaks sellele tegid kõrgetasemelise eksperdirühmale ettepanekuid kutsutud akadeemilised eksperdid, kolmandate riikide esindajad, riikide konkurentsiametid ja komisjoni talitused. Piimasektori sidusrühmade konverents toimus 26. märtsil 2010 ning seal esitas oma seisukohad tarneahelas tegutsejate laiem ring. Kõrgetasemeline eksperdirühm esitas 15. juunil 2010 aruande. Aruanne sisaldas piimasektori hetkeolukorra analüüsi ja mitmeid soovitusi, milles keskenduti lepinguliste suhetele, tootjate läbirääkimisjõule, kutsealadevahelistele või tootmisaheladevahelistele organisatsioonidele, läbipaistvusele (sealhulgas Euroopa hindade jälgimise vahendi edasisele täiendamisele), turumeetmetele ja turufutuuridele, turus- tusnormidele ja päritolumärgistusele ning innovatsioonile ja teadusuuringutele. Esimese sammuna käsitletakse käesolevas määruses neist teemadest nelja esimest.

⁽¹⁾ ELT C 218, 23.7.2011, lk 110.

⁽²⁾ ELT C 192, 1.7.2011, lk 36.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 15. veebruari 2012. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 28. veebruari 2012. aasta otsus.

⁽⁴⁾ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

⁽⁵⁾ ELT L 30, 31.1.2009, lk 1.

- (5) Kõrgetasemeline eksperdirühm märkis, et piima tootmis- ja töötlemissektorid on liikmesriigiti väga erinevad. Selgelt eristatavad erinevused on ka ettevõtjate ja ettevõtjate liikide vahel ühe liikmesriigi piires. Paljudel juhtudel on pakkumise koondumine siiski väike, mille tõttu ei ole põllumajandustootjate ja meiereide vahelised läbirääkimispositsioonid tarneahelas tasakaalus. See võib kaasa tuua ebaõiglased kaubandustavad; sageli ei pruugi just põllumajandustootjad tarnimise hetkel teada, millist hinda nad piima eest saavad, sest meiereid määravad sageli hinna saadud lisandväärtuse alusel palju hiljem ja põllumajandustootjatel ei ole selle üle mingit kontrolli.
- (6) Probleeme on seega hindade ülekandumisega tarneahelas, eelkõige põllumajandustootja hindu silmas pidades, mille tase üldiselt ei kerki kooskõlas kasvavate tootmiskuludega. Vastupidi, 2009. aastal ei kohandunud piima pakkumine kohe väiksema nõudlusega. Mõnes suuremas tootjal liikmesriigis reageerisid põllumajandustootjad madalamatele hindadele, tootes rohkem piima kui aasta varem. Lisandväärtus koondub üha enam piimaahela järgnevatesse sektoritesse, eelkõige meiereide ja jaemüüjate tasandile, mille tõttu lõplik tarbijahind ei kajastu piimatootjatele makstavas hinnas. Piimatoodete tarneahela kõiki osalisi, sealhulgas turustussektorit, tuleks julgustada tegema koostööd selle tasakaalustamatuse lahendamiseks.
- (7) Hooaja jooksul meiereidele tarnitavad piimakogused ei ole nende seisukohalt alati hästi planeeritavad. Isegi piimaühistute puhul (58 % liidu toorpiimast töödeldakse piimaühistutes, mille omanikeks on põllumajandustootjad ja millele kuuluvad töölusrajatised) on võimalik, et pakkumine ei kohandu nõudlusega, sest põllumajandustootjad on kohustatud tarnima kogu piima ühistutele ja ühistud on kohustatud selle piima vastu võtma.
- (8) Enne tarnimist sõlmitud kirjalike tüüplepingute kasutamine, kus on sätestatud peamised tingimused, ei ole levinud. Sellised lepingud võivad siiski aidata tõsta piimaahelas osalejate vastutust ning tõsta teadlikkust, mis väljendub suuremas arvestamises turusignaalidega, hindade ülekandumise parandamises ja pakkumise kohandamises nõudlusega, ning võivad aidata ära hoida teatavaid ebaõiglasi kaubandustavasid.
- (9) Nimetatud lepinguid käsitlevate liidu õigusaktide puudumisel võivad liikmesriigid otsustada teha oma lepinguõiguse raames selliste lepingute kasutamise kohustuslikuks tingimuseks, et ei rikuta liidu õigust ning tagatakse siseturu ja ühise turukorralduse nõuetekohane toimimine. Arvestades lepinguõiguse valdkonnas valitseva olukorra ebaühtlust liidus, peaks selliste otsuste tegemine jääma subsidiaarsuse huvides liikmesriikide pädevusse. Ühe territooriumi piires peaksid kõigi toorpiima tarnete suhtes kehtima võrdsed tingimused. Kui mõni liikmesriik otsustab, et tema territooriumil peab iga toorpiima tarne põllumajandustootjalt töötlejale põhinema pooltevahelisel kirjalikul lepingul, siis tuleks seda nõuet kohaldada ka teistest liikmesriikidest saabuvate toorpiima tarnete suhtes, kuid selle kohaldamine ei ole vajalik tarnete suhtes teistesse liikmesriikidesse. Subsidiaarsuse põhimõtte kohaselt tuleks jätta liikmesriikide otsustada kas nõuda, et esmaostja teeb põllumajandustootjale kirjaliku pakkumise niisuguse lepingu sõlmimiseks.
- (10) Lepingute asjakohaste miinimumnõuete ning siseturu ja ühise turukorralduse nõuetekohase toimimise tagamiseks tuleb liidu tasandil siiski kehtestada lepingute kasutamise põhitingimused. Kõik need põhitingimused peaksid siiski olema osapoolte vahel vabalt kokkulepitavad. Et kindlustada piimaturu stabiilsust ja piimatootjate turustusvõimalusi teatud liikmesriikides, kus äärmiselt lühiajalised lepingud on väga levinud, peaks liikmesriikidel siiski olema lubatud kehtestada lepingu miinimumtähtaeg, mis tuleb niisugustele lepingutele ja/või pakkumistele lisada. Seda miinimumtähtaega tuleks aga kohaldada ainult esmaostja ja piimatootja vahelistele lepingutele või esmaostja poolt piimatootjale tehtud pakkumistele. Lisaks ei tohiks see kahjustada siseturu nõuetekohast toimimist ja piimatootjatele peab jääma võimalus soovi korral loobuda niisuguse miinimumkestuse kohaldamisest. Mis puudutab põhitingimusi, on oluline, et tarne eest makstav hind võib olla osapoolte valikul lepingus sätestatud kas püsiva hinnana või hinnana, mis sõltub kindlaksmääratud teguritest nagu tarnitava toorpiima kogused, kvaliteet või koostis; välistada ei tuleks ka võimalust kasutada samas lepingus nende kahe variandi kombinatsiooni – püsiv hind teatud koguste eest ja valemi järgi arvutatav hind tarnitava toorpiima täiendavate koguste eest.
- (11) Piimaühistu, mille põhikirjas või sellel põhinevates eeskirjades ja otsustes on käesolevas määruses sätestatud lepingute põhitingimustega samaväärse mõjuga sätted, peaks olema lihtsuse huvides kirjaliku lepingu sõlmimise nõudest vabastatud.
- (12) Nimetatud lepingute põhise süsteemi tulemuslikkuse tugevdamiseks juhtudel, kus vahendajad koguvad põllumajandustootjalt piima ja viivad selle töötlejale, peaks liikmesriikidele olema antud võimalus kohaldada seda süsteemi ka nende vahendajate suhtes.

- (13) Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artiklis 42 on sätestatud, et liidu konkurentsieeskirju kohaldatakse põllumajandussaaduste tootmise ja nendega kauplemise suhtes ainult ulatuses, mille määravad Euroopa Parlament ja nõukogu vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 43 lõikele 2, milles nähakse ette ühise põllumajanduse turukorralduse kehtestamine.
- (14) Tootmise elujõulise arengu ja piimatootjatele rahuldava elatustaseme tagamiseks tuleks parandada nende läbirääkimispositsiooni meiereidega, mille tulemusel jaguneks lisandväärtus tarneahelas ühtlasemalt. Seega tuleks ühise põllumajanduspoliitika eesmärkide saavutamiseks võtta ELi toimimise lepingu artikli 42 ja artikli 43 lõike 2 alusel vastu säte, mis võimaldaks ainult piimatootjatest või nende ühendustest koosnevatel tootjaorganisatsioonidel pidada meiereidega oma liikmete toodangu või selle osa suhtes ühiselt läbirääkimisi lepingutingimuste, sealhulgas hinna üle. Nimetatud sätet tuleks siiski kohaldada vaid tootjaorganisatsioonide suhtes, kes taotlevad tunnustamist või on tunnustatud määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 122 alusel. Lisaks ei tuleks kõnealust sätet kohaldada tunnustatud tootjaorganisatsioonide, sealhulgas ühistute suhtes, kes töötlevad kogu oma liikmete toorpiima, kuna see ei mõjuta toorpiima tarneid muudele töötlejatele. Lisaks tuleks sätestada võimalus, et käesoleva määrusega tunnustatakse *de facto* tootjaorganisatsioone, mida on tunnustatud liikmesriigi õiguse alusel.
- (15) Et mitte kahjustada ühistute tõhusat toimimist ning selguse huvides tuleks täpsustada, et kui põllumajandus- tootja kuulumisega ühistusse kaasnevad kohustused selle tootja kasu või kogu piimatoodangu kohta, kohustades teda tarnima toorpiima ühistu põhikirjas või sellel põhinevates eeskirjades või otsustes kehtestatud tingimustel, siis ei toimu nende tingimuste üle läbirääkimisi tootjaorganisatsiooni kaudu.
- (16) Piimaturul tõhusa konkurentsi säilitamiseks tuleks selle võimaluse suhtes lisaks kohaldada asjakohaseid piirnorme, mida väljendatakse osakaaluna liidu piimatoodangust ja selliste läbirääkimistega hõlmatud liikmesriigi piimatoodangust. Piirnormi, mis on väljendatud osakaaluna liikmesriigi toodangust, tuleks esmalt kohaldada tootjaliiikmesriigis või eraldi kõigis tootjaliiikmesriikides toodetud toorpiima koguste suhtes. Sama protsentuaalset piirnormi tuleks kohaldada ka toorpiima koguse suhtes, mis tarnitakse teatud konkreetsele sihtliikmesriiki.
- (17) Arvestades kaitstud päritolunimetuse ja kaitstud geograafilise tähise olulisust eeskätt kehvemate tingimustega maapiirkondades, samuti selleks, et tagada lisandväärtus ja säilitada teatud juustude kvaliteeti, millel on kaitstud päritolunimetus või kaitstud geograafiline tähis, ja arvestades piimakvootide kaotamist, peaks liikmesriikidel olema lubatud kohaldada eeskirju, et reguleerida niisuguste määratletud geograafilises piirkonnas toodetud juustude tarnet. Need eeskirjad peaksid hõlmama kogu asjaomase juustu tootmist ja neid peaks taotlema tootmisharudevaheline organisatsioon, tootjaorganisatsioon või nõukogu 20. märtsi 2006. aasta määruses (EÜ) nr 510/2006 põllumajandustoodete ja toidu geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta⁽¹⁾ määratletud rühm. Taotlust peaks toetama suur enamik piimatootjatest, kes toodavad suurema osa kõnealuse juustu tootmiseks kasutatavast piimast, ning tootmisharudevaheliste organisatsioonide ja rühmade puhul suur enamik kõnealuse juustu tootmist esindavatest juustutootjatest. Lisaks tuleks neile eeskirjadele kohaldada rangeid tingimusi, eeskätt selleks, et mitte kahjustada kauplemist toodetega teistel turgudel ja et kaitsta vähemuste õigusi. Liikmesriigid peaksid vastuvõetud eeskirjad kohe avaldama ja teavitama neist komisjoni, tagama regulaarse kontrolli ning mittevastavuse korral eeskirjad kehtetuks tunnistama.
- (18) Mõnes sektoris on tootmisharudevaheliste organisatsioonide eeskirjad liidu tasandil juba kehtestatud. Nendel organisatsioonidel võib olla oluline tähtsus tarneahelas osalejate vahelise dialoogi algatamisel, parimate tavade edendamisel ja turu läbipaistvuse suurendamisel. Selliseid eeskirju tuleks kohaldada ka piima- ja piimatootesektoris võrdselt sätetega, milles selgitatakse nende organisatsioonide konkurentsioigusejärgset seisundit, eeldusel et nimetatud organisatsioonide tegevusega ei moonutataks konkurentsi ega siseturgu ega halvendataks ühise põllumajanduse turukorralduse sujuvat toimimist. Liikmesriigid peaksid ergutama kõiki asjaomaseid osalisi osalema tootmisharudevahelistes organisatsioonides.
- (19) Turu arengu jälgimiseks vajab komisjon aegsasti teavet tarnitava toorpiima koguse kohta. Seepärast tuleks tagada, et esmaostja edastaks sellist teavet liikmesriikidele korrapäraselt ja et liikmesriik teavitaks sellest komisjoni.
- (20) Komisjon vajab samuti liikmesriikide teatise seoses läbirääkimistega lepingute sõlmimiseks, tootjaorganisatsioonide ja nende liitude ning tootmisharudevaheliste organisatsioonide tunnustamise ning piima- ja piimatootesektori lepinguliste suhetega käesoleva määruse kohaldamise järelevalveks ja analüüsimiseks, eeskätt pidades silmas

(¹) ELT L 93, 31.3.2006, lk 12.

raportite koostamist, mida komisjon peaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule piimaturu arengu kohta esitama.

- (21) Käesolevas määruses sätestatud meetmed on piimaturu praegustes majandustingimustes ja tarneahela praeguse struktuuri puhul õigustatud. Selleks et meetmete mõju oleks täielik, tuleks neid kohaldada piisavalt pika aja jooksul. Kuna meetmed on oma olemuselt siiski ulatuslikud, peaksid need olema ajutised ja kuuluma läbivaatamisele, et hinnata nende toimet ja kohaldamise jätkamise vajalikkust. Seda tuleks käsitleda komisjoni kahes aruandes piimaturu arengu kohta ning nimetatud aruanded peaksid hõlmama võimalikke ettepanekuid põllumajandustootjate julgustamiseks sõlmida ühistootmislepinguid; esimene aruanne esitatakse 30. juuniks 2014 ja teine aruanne 31. detsembriks 2018.
- (22) Liidu teatud ebasoodsates tingimustes olevate piirkondade majandus sõltub suuresti piimatoodangust. Nende piirkondade eripära tõttu tuleb üldist poliitikat kohendada, et see vastaks paremini nende vajadustele. Ühine põllumajanduspoliitika juba hõlmab nende ebasoodsatele piirkondadele suunatud erimeetmeid. Käesolevas määruses sätestatud täiendavad poliitikameetmed võivad aidata nende piirkondade piimatootjate seisundit tugevdada. Neid meetmeid tuleks nimetatud aruannetes siiski hinnata ning nende põhjal peaks komisjonil vajaduse korral olema võimalik esitada Euroopa Parlamendile ja nõukogule ettepanekuid.
- (23) Et tagada piima- ja piimatootesektori tootjaorganisatsioonide ja nende liitude eesmärkide ja kohustuste selge määratlemine, tuleks komisjonile delegeerida õigus vastu võtta õigusakte vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 290 sellistes küsimustes nagu tingimused riikidevaheliste tootjaorganisatsioonide ja riikidevaheliste tootjaorganisatsioonide liitude tunnustamiseks, riikidevahelise koostöö korraldusabi andmist ja selle tingimusi käsitlevad eeskirjad ning tootjaorganisatsiooni poolt läbiraakimistega hõlmatud toorpiima koguse arvutamine. Seega on eriti tähtis, et komisjon korraldaks ettevalmistustöö tege- mise ajal asjakohase arutelu, sh eksperditaandil. Komisjon peaks delegeeritud õigusaktide ettevalmistamise ja koostamise ajal tagama asjakohaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (24) Et tagada ühetaolised tingimused käesoleva määruse rakendamiseks, tuleks komisjonile anda rakendusvolitused. Tootjaorganisatsioonide ja nende liitude ning tootmisharudevaheliste organisatsioonide tunnustamise tingimusi käsitlevaid rakendusvolitusi, nende organisatsioonide teatise läbiraagivate toorpiima koguste kohta, liikmesriikide kohustust teavitada komisjoni nendest organisatsioonidest, samuti eeskirjadest kaitstud päritolunime- tuse või kaitstud geograafilise tähisega juustu tarne reguleerimise kohta, üksikasjalikest eeskirjadest kokkulepete, otsuste ja kooskõlastatud tegevuse kohta piima- ja piimatootesektoris, selle sektori kohustuslike deklaratsioonide

sisu, vormi ja esitamise aja kohta, toorpiima tarnet põllumajandustootjalt käsitlevate lepingute teatud aspektide kohta ja komisjoni teavitamist liikmesriigi valikutest selles osas tuleks teostada vastavalt Euroopa Parlamenti ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrusele (EL) nr 182/2011 (millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamislõpetuste teostamise suhtes) ⁽¹⁾.

- (25) Võttes arvesse komisjoni volitusi liidu konkurentsipoliitika alal ja arvestades nende õigusaktide eripära, peaks komisjon otsustama ilma määrust (EL) nr 182/2011 kohaldamata, kas teatavad lepingud ja kooskõlastatud tegevus piima- ja piimatoodete sektoris on kooskõlas liidu konkurentsieeskirjadega, kas tootjaorganisatsioon võib pidada läbiraakimisi rohkem kui ühe liikmesriigiga ja kas liikmesriikides kehtestatud teatud eeskirjad, millega reguleeritakse kaitstud päritolunime tuse või kaitstud geograafilise tähisega juustu tarnet, tuleks tunnustada kehtetuks.
- (26) Seetõttu tuleks määrust (EÜ) nr 1234/2007 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 1234/2007 muudatused

Määrust (EÜ) nr 1234/2007 muudetakse järgmiselt.

- 1) Artikli 122 punkti a esimesse lõiku lisatakse järgmine alapunkt:
- „iia) piim ja piimatooted;”.
- 2) Artiklisse 123 lisatakse järgmine lõik:
- „4. Liikmesriigid võivad tunnustada tootmisharudevahelisi organisatsioone, mis:
- a) on tunnustamist ametlikult taotlenud ja koosnevad sellise majandustegevuse esindajatest, mis on seotud toorpiima tootmisega ja vähemalt ühega järgmistest tarneahela etappidest: piima- ja piimatootesektori toodete tootmine või kaubandus, kaasa arvatud turustamine;
- b) on moodustatud kõigi või osa punktis a osundatud esindajate algatusel;

⁽¹⁾ ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

c) võttes arvesse nende tootmisharudevaheliste organisatsioonide ja tarbijate huve, teostavad liidu ühes või mitmes piirkonnas ühte või enam järgmistest tegevustest:

- i) tootmise ja turuga seotud teadlikkuse ja läbipaistvuse suurendamine, sealhulgas statistiliste andmete avaldamine hinna, koguste ja toorpiima tarneid käsitlevate lepingute kehtivuse kohta ning analüüside esitamine võimalike edasiste turusuundumuste kohta piirkondlikul, riigi ja rahvusvahelisel tasandil;
- ii) piima- ja piimatootesektori toodete turuleviimise paremale koordineerimisele kaasaaitamine, eelkõige teadus- ja turu-uuringute kaudu;
- iii) tarbimise edendamine ning piima ja piimatoodete kohta teabe pakkumine sise- ja välisurul;
- iv) potentsiaalsete eksporditurude uurimine;
- v) liidu eeskirjadega kokkusobivate tüüplepingute koostamine, et müüa toorpiima kokkuostjatele ja/või tarnida töödeldud tooteid turustajatele ja jaemüüjatele, võttes arvesse vajadust saavutada õiglased konkurentsitingimused ja vältida turumoonutusi;
- vi) teabe kogumine ja uuringute teostamine, et kohandada tootmist teatud toodete kasuks, mis sobivad paremini turunõuete ning tarbijate eelistuste ja ootustega, eriti seoses tootekvaliteedi ja keskkonnanõuetega;
- vii) piimasektori tootmispotentsiaali säilitamine ja arendamine, muu hulgas innovatsiooni edendamisega ning teadus- ja arendustegevuses rakendatavate programmide toetamisega, et täielikult ära kasutada piima ja piimatoodete potentsiaali eelkõige selleks, et luua lisandväärtusega tooteid, mis on tarbijale huvipakkuvad;
- viii) võimaluste otsimine loomatervise toodete kasutuse piiramiseks, muude sisendite haldamise parandamiseks ning toiduohutuse ja loomatervise parandamiseks;
- ix) kõigil tootmis- ja turustamisetappidel kasutatavate tootekvaliteedi parandamise meetodite ja vahendite arendamine;
- x) mahepõllumajanduse potentsiaali kasutamine ja selle kaitsmine ja edendamine, samuti päritolunimetuste, kvaliteedimärkide ja geograafiliste tähistega kaupade tootmise kaitsmine ja edendamine;
- xi) integreeritud tootmise või muude keskkonناسäästlike tootmismeetodite edendamine.”

3) II osa II jaotise II peatükki lisatakse järgmine jagu:

„IIA jagu

Piima- ja piimatootesektori tootjaorganisatsioonid ja tootmisharudevahelised organisatsioonid käsitlevad eeskirjad

Artikkel 126a

Tootjaorganisatsioonide ja nende liitude tunnustamine piima- ja piimatootesektoris

1. Liikmesriik tunnustab tootjaorganisatsioonidena piima- ja piimatootesektoris kõiki juriidilisi isikuid või juriidilise isiku selgelt määratletud osi, mis taotlevad sellist tunnustamist, tingimusel et:

- a) nad vastavad artikli 122 esimese lõigu punktides b ja c sätestatud nõuetele;
- b) neil on miinimumarv liikmeid ja/või nad tagavad oma tegutsemispiirkonnas turustatava toodangu miinimumkoguse, mille kehtestab asjaomane liikmesriik;
- c) on piisavalt tõendatud, et nad suudavad pikema aja jooksul nõuetekohaselt ja tõhusalt ja pakkumist kontsentreerides tegutseda;
- d) neil on põhikiri, mis vastab käesoleva lõike punktidele a, b ja c.

2. Vastuseks taotlusele võib liikmesriik piima- ja piimatootesektori tunnustatud tootjaorganisatsioonide liitu tunnustada, kui asjaomane liikmesriik on seisukohal, et nimetatud liit suudab tunnustatud tootjaorganisatsiooni tegevust tõhusalt ellu viia ning et see vastab lõikes 1 sätestatud tingimustele.

3. Liikmesriik võib otsustada, et enne 2. aprilli 2012 siseriikliku õiguse alusel tunnustatud tootjaorganisatsioone, mis vastavad käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud tingimustele, peetakse artikli 122 esimese lõike punkti a punkti iii kohaselt tunnustatud tootjaorganisatsioonideks.

Enne 2. aprilli 2012 siseriikliku õiguse alusel tunnustatud tootjaorganisatsioonid, mis ei vasta käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud tingimustele, võivad jätkata oma tegevust siseriikliku õiguse kohaselt kuni 3. oktoobrini 2012.

4. Liikmesriigid:

- a) teevad otsuse tootjaorganisatsiooni tunnustamise kohta nelja kuu jooksul alates avalduse ja kõikide nõutavate lisamaterjalide esitamisest; taotlus esitatakse liikmesriigis, kus asub organisatsiooni peakorter;

- b) kontrollivad enda määratud ajavahemiku järel, kas tunnustatud tootjaorganisatsioonid ja tootjaorganisatsioonide liidud vastavad käesoleva peatüki nõuetele;
- c) juhul, kui leitakse mittevastavusi või rikkumisi käesolevas peatükis ette nähtud meetmete rakendamisel, määravad neile organisatsioonidele ja liitudele asjakohase ettenähtud karistuse ning vajadusel otsustavad, kas tühistada tunnustamine;
- d) teatavad komisjonile kord aastas ja hiljemalt 31. märtsiks igast otsusest tunnustuse andmise, selle andmisest keeldumise või selle tühistamise kohta, mille nad on teinud eelmise kalendriaasta jooksul.

Artikkel 126b

Piima- ja piimatootesektori tootmisharudevaheliste organisatsioonide tunnustamine

1. Liikmesriik võib tunnustada piima- ja piimatootesektori tootmisharudevahelisi organisatsioone, kui nimetatud organisatsioonid:

- a) vastavad artikli 123 lõikes 4 sätestatud nõuetele;
- b) tegutsevad asjaomase territooriumi ühes või mitmes piirkonnas;
- c) esindavad märkimisväärset osa artikli 123 lõike 4 punktis a osutatud majandustegevusest;
- d) ei tegele ise piima- ja piimatootesektori toodete tootmise, töötlemise ega turustamisega.

2. Liikmesriik võib otsustada, et enne 2. aprilli 2012 siseriikliku õiguse alusel tunnustatud tootmisharudevahelisi organisatsioone, mis vastavad lõikes 1 sätestatud tingimustele, peetakse artikli 123 lõike 4 kohaselt tunnustatud tootmisharudevahelisteks organisatsioonideks.

3. Kasutades võimalust tunnustada tootmisharudevahelist organisatsiooni vastavalt lõigetele 1 ja 2, liikmesriik:

- a) teeb otsuse tootmisharudevahelise organisatsiooni tunnustamise kohta nelja kuu jooksul pärast avalduse ja kõikide asjakohaste tõendusmaterjalide esitamist; taotlus esitatakse liikmesriigis, kus asub organisatsiooni peakorter;
- b) kontrollib enda määratud ajavahemiku järel, kas tunnustatud tootmisharudevahelised organisatsioonid vastavad nende tunnustamise tingimustele;
- c) juhul, kui leitakse mittevastavusi või rikkumisi käesolevas määruses sätestatud meetmete rakendamisel, määrab sellele organisatsioonile asjakohase karistuse ning otsustab vajaduse korral, kas tunnustamine tuleks tühistada;
- d) tühistab tunnustamise, kui:

i) ei täideta enam käesolevas artiklis sätestatud tunnustamise nõudeid ja tingimusi;

ii) tootmisharudevaheline organisatsioon on seotud artikli 177a lõikes 4 osutatud kokkulepete, otsuste või kooskõlastatud tegevusega, ilma et see piiraks muude karistuste määramist siseriikliku õiguse kohaselt;

iii) tootmisharudevaheline organisatsioon ei täida artikli 177a lõikes 2 osutatud teavitamiskohustust;

e) teatab komisjonile kord aastas ja hiljemalt 31. märtsiks igast otsusest tunnustuse andmise, selle andmisest keeldumise või selle tühistamise kohta, mille ta on teinud eelmise kalendriaasta jooksul.

Artikkel 126c

Läbirääkimised lepingute sõlmimiseks piima- ja piimatootesektoris

1. Artikli 122 alusel tunnustatud piima- ja piimatootesektori tootjaorganisatsioonid võivad pidada põllumajandustootjatest liikmete nimel kogu ühise toodangu või selle osa suhtes läbirääkimisi lepingute üle, mis käsitlevad toorpiima tarnet põllumajandustootjalt toorpiima töötlejale või kogujale artikli 185f lõike 1 teise lõigu tähenduses.

2. Tootjaorganisatsioon võib pidada läbirääkimisi:

a) olenemata sellest, kas toorpiima omandiõigus antakse põllumajandustootjalt tootjaorganisatsioonile või mitte;

b) olenemata sellest, kas kokkulepitud hind on mõne või kõikide põllumajandustootjatest liikmete ühise toodangu jaoks sama või mitte;

c) tingimusel, et nimetatud tootjaorganisatsiooni puhul:

i) ei ületa nimetatud läbirääkimistega hõlmatud toorpiima kogus 3,5 % liidu kogutoodangust ning

ii) nimetatud läbirääkimistega hõlmatud toorpiima kogus, mis toodetakse konkreetses liikmesriigis, ei ületa 33 % asjaomase liikmesriigi kogutoodangust ning

iii) nimetatud läbirääkimistega hõlmatud toorpiima kogus, mis tarnitakse konkreetses liikmesriigis, ei ületa 33 % asjaomase liikmesriigi kogutoodangust;

d) tingimusel, et asjaomased põllumajandustootjad ei ole ühegi teise tootjaorganisatsiooni liikmed, mis peab samuti nende nimel läbirääkimisi sarnaste lepingute üle; liikmesriigid võivad nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel teha sellest tingimusest siiski erandi, kui põllumajandustootjate kaks eraldi tootmisüksust paiknevad erinevates geograafilistes piirkondades, ning

e) tingimusel, et toorpiima suhtes ei ole põllumajandus- tootja liikmesuse tõttu ühistus kehtestatud tarnekohustust vastavalt ühistu põhikirjas sätestatud tingimustele või nimetatud põhikirjas sätestatud või sellest tulenevatele eeskirjadele ja otsustele, ning

f) tingimusel, et tootjaorganisatsioon teavitab pädevaid asutusi liikmesriigis või liikmesriikides, milles ta tegutseb, nimetatud läbirääkimistega hõlmatud toorpiima kogusest.

3. Piiramata lõike 2 punkti c alapunktides ii ja iii sätes- tatud tingimusi, võib tootjaorganisatsioon lõike 1 kohaselt läbi rääkida tingimusel, et selle tootjaorganisatsiooni läbirää- gitav toorpiima kogus, mida toodetakse või tarnitakse liik- mesriigis, mille toorpiima aastane kogutoodang on alla 500 000 tonni, ei ületa 45 % selle liikmesriigi kogutoodan- gust.

4. Käesoleva artikli kohaldamisel tõlgendatakse viidet tootjaorganisatsioonidele ka viitena tootjaorganisatsioonide liitudele.

5. Lõike 2 punkti c ja lõike 3 kohaldamisel avaldab komisjon talle sobival viisil liidus ja liikmesriikides toodetud toorpiima kogused, kasutades kõige ajakohasemat olemas- olevat teavet.

6. Erandina lõike 2 punktist c ja lõikest 3, isegi kui selles sätestatud künniseid ei ületata, võib käesoleva lõike teises lõigus osutatud konkurentsiasutus üksikjuhtudel otsustada, et tootjaorganisatsioon peaks uuesti või üldse mitte konk- reetseid läbirääkimisi pidama, kui asjaomane asutus leiab, et see on vajalik konkurentsi välistamise vältimiseks või selleks, et ära hoida VKE toorpiima töötajate tõsist kahjustamist liikmesriigis.

Rohkem kui ühte liikmesriiki hõlmavate läbirääkimiste korral teeb komisjon esimeses lõigus osutatud otsuse, ilma et ta kohaldaks artikli 195 lõikes 2 või artikli 196b lõikes 2 osutatud menetlust. Muudel juhtudel teeb selle otsuse läbi- rääkimistega hõlmatud liikmesriigi riiklik konkurentsiasutus.

Käesolevas lõikes osutatud otsuseid ei kohaldata enne asjaomastele ettevõtjatele teatamise tähtpäeva saabumist.

7. Käesolevas artiklis kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „riiklik konkurentsiasutus” – nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1/2003 (Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklites 101 ja 102 sätestatud konku- rentsieeskirjade rakendamise kohta) (*) artiklis 5 osutatud asutus;

b) „VKE” – mikro-, väikese või keskmise suurusega ettevõtte komisjoni 6. mai 2003. aasta soovitusel 2003/361/EÜ (mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete määrat- luse kohta) (**) tähenduses.

8. Liikmesriik, kus peetakse käesoleva artikli kohaseid läbirääkimisi, teatab komisjonile lõike 2 punkti f ja lõike 6 kohaldamisest.

Artikkel 126d

Kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega juustu pakkumise reguleerimine

1. Artikli 122 esimese lõigu punkti a alusel tunnustatud tootjaorganisatsiooni, artikli 123 lõike 4 alusel tunnustatud tootmisharudevahelise organisatsiooni või määruse (EÜ) 510/2006 artikli 5 lõikes 1 osutatud ettevõtjate rühma taot- lusel võivad liikmesriigid kehtestada piiratud ajavahemikuks siduvad eeskirjad määruse (EÜ) nr 510/2006 artikli 2 lõike 1 punkti a ja b kohase kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega juustu tarne reguleerimise kohta.

2. Lõikes 1 osutatud eeskirjad peavad vastama lõikes 4 sätestatud tingimustele ja määruse (EÜ) nr 510/2006 artikli 4 lõike 2 punktis c osutatud geograafilisest piirkonnast päri- nevad osalised peavad nende suhtes eelnevalt kokku leppima. Nimetatud kokkulepe sõlmitakse vähemalt kahe kolmandiku piimatootjate või nende esindajatega, kes kasutavad vähemalt kahte kolmandikku toorpiimast, millest toodetakse lõikes 1 osutatud juustu, ja vajaduse korral vähemalt kahe kolman- diku selle juustu tootjatega, kes toodavad vähemalt kaks kolmandikku juustust määruse (EÜ) nr 510/2006 artikli 4 lõike 2 punktis c osutatud geograafilises piirkonnas.

3. Lõike 1 kohaldamisel seoses kaitstud geograafilise tähi- sega juustuga on juustu spetsifikaadis märgitud toorpiima geograafiline päritolupiirkond sama kui selle juustu geograa- filine piirkond, millele on osutatud määruse (EÜ) nr 510/2006 artikli 4 lõike 2 punktis c.

4. Lõikes 1 osutatud eeskirjad:

a) hõlmavad üksnes asjaomase toote pakkumise regulee- rimist ja nende eesmärk on viia juustu pakkumine koos- kõlla nõudlusega;

b) on kohaldatavad ainult asjaomase toote suhtes;

c) võidakse teha siduvaks mitte rohkem kui kolmeks aastaks ja neid võidakse selle ajavahemiku järel taotluse alusel uuendada, nagu on osutatud lõikes 1;

d) ei kahjusta toodetega kauplemist, välja arvatud tooted, mille suhtes kohaldatakse lõikes 1 osutatud eeskirju;

e) ei või puudutada asjaomase juustu esmaturustamisele järgnevaid tehinguid;

- f) ei luba hindade kindlaksmääramist, sealhulgas juhul, kui hinnad määratakse juhindumiseks või soovitusena;
- g) ei või muuta ülemäära suures ulatuses kättesaamatuks asjaomast toodet, mis muidu oleks kättesaadav;
- h) ei põhjusta diskrimineerimist, ei takista uute ettevõtete tulekut turule ega mõjuta negatiivselt väiketootjaid;
- i) aitavad kaasa asjaomase toote kvaliteedi säilitamisele ja/või arendamisele;
- j) ei piira artikli 126c kohaldamist.

5. Lõikes 1 osutatud eeskirjad avaldatakse asjaomase liikmesriigi ametlikus väljaandes.

6. Liikmesriigid viivad läbi kontrollid, et tagada lõikes 4 sätestatud tingimuste järgimine, ja juhul kui pädevad riiklikud asutused avastavad, et neid tingimusi ei ole järgitud, tühistavad lõikes 1 osutatud eeskirjad.

7. Liikmesriigid teatavad komisjonile viivitamata lõikes 1 osutatud eeskirjade vastuvõtmisest. Komisjon teavitab liikmesriike eelnimetatud eeskirjadest teatamistest.

8. Komisjon võib igal ajal võtta vastu rakendusakte kus nõutakse, et liikmesriik peab kehtetuks tunnistama lõike 1 kohaselt vastu võetud eeskirjad, kui komisjon jõuab järeldusele, et need eeskirjad ei vasta lõikes 4 sätestatud tingimustele, takistavad või moonutavad konkurentsi olulisel osal siseturust või takistavad vaba kaubandust või seavad ohtu ELi toimimise lepingu artikli 39 eesmärkide saavutamisele. Need rakendusaktid võetakse vastu ilma artikli 195 lõikes 2 või artikli 196b lõikes 2 osutatud menetlust kasutamata.

Artikkel 126e

Komisjoni volitused seoses piima- ja piimatootesektori tootjaorganisatsioonide ja tootmisharudevaheliste organisatsioonidega

1. Selle tagamiseks, et piima- ja piimatootesektori tootjaorganisatsioonide ja tootjaorganisatsioonide liitude eesmärgid ja vastutusvaldkonnad oleksid selgelt kindlaks määratud ning et aidata kaasa selliste organisatsioonide tegevuse tõhususele ilma neid liigselt koormamata, antakse komisjonile õigus võtta kooskõlas artikliga 196a vastu delegeeritud õigusakte, millega sätestatakse:

- a) tingimused riikidevaheliste tootjaorganisatsioonide ja riikidevaheliste tootjaorganisatsioonide liitude tunnustamiseks;
- b) riikidevahelise koostöö korral asjaomaste konkurentsiastutuste poolt haldusabi andmist ja selle tingimusi käsitlevad eeskirjad;

- c) täiendavad eeskirjad, millega reguleeritakse artikli 126c lõike 2 punktis c ja lõikes 3 osutatud läbirääkimistega hõlmatud toorpiima koguse arvutamist.

2. Komisjon võib vastu võtta rakendusakte, millega nähakse ette üksikasjalikud eeskirjad:

- a) artiklites 126a ja 126b sätestatud tootjaorganisatsioonide ja nende liitude ning tootmisharudevaheliste organisatsioonide tunnustamise tingimuste rakendamiseks;
- b) artikli 126c lõike 2 punktis f osutatud teatamise kohta;
- c) komisjoni teavitamise kohta liikmesriikide poolt vastavalt artikli 126a lõike 4 punktile d, artikli 126b lõike 3 punktile e, artikli 126c lõikele 8 ja artikli 126d lõikele 7;
- d) riikidevahelise koostöö korral antava haldusabiga seotud menetluste kohta.

Need rakendusaktid võetakse vastu artikli 196b lõikes 2 osutatud kontrollimenetluse kohaselt.

(*) EÜT L 1, 4.1.2003, lk 1. Märkus: määruse (EÜ) nr 1/2003 pealkirja on kohandatud, et võtta arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklite numeratsiooni muutumist vastavalt Lissaboni lepingu artiklile 5; esialgne viide oli asutamislepingu artiklitele 81 ja 82.

(**) ELT L 124, 20.5.2003, lk 36."

- 4) Artiklis 175 asendatakse tekst „vastavalt käesoleva määruse artiklitele 176–177” tekstiga „vastavalt käesoleva määruse artiklitele 176–177a”.
- 5) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 177a

Kokkulepped, otsused ja kooskõlastatud tegevus piima- ja piimatootesektoris

1. ELi toimimise lepingu artikli 101 lõiget 1 ei kohaldata tunnustatud tootmisharudevaheliste organisatsioonide kokkulepete, otsuste ja kooskõlastatud tegevuse suhtes, mille eesmärk on käesoleva määruse artikli 123 lõike 4 punktis c osundatud tegevuse teostamine.

2. Lõiget 1 kohaldatakse ainult juhul, kui:

- a) kokkulepetest, otsustest ja kooskõlastatud tegevusest on komisjonile teatatud ja
- b) kolme kuu jooksul pärast vajalike andmete saamist ei ole komisjon artikli 195 lõikes 2 või artikli 196b lõikes 2 osutatud menetlust kohaldamata leidnud, et kõnealused kokkulepped, otsused või kooskõlastatud tegevus on liidu eeskirjadega vastuolus.

3. Kokkuleppeid, otsuseid ega kooskõlastatud tegevust ei või rakendada enne lõike 2 punktis b osutatud tähtaja lõppu.

4. Igal juhul tunnistatakse liidu eeskirjadega vastuolus olevaks kokkulepped, otsused ja kooskõlastatud tegevus, mis:

- a) võivad põhjustada liidu turgude mis tahes vormis jaotamist;
- b) võivad mõjutada turukorralduse nõuetekohast toimimist;
- c) võivad tekitada konkurentsimoonutusi ega ole vajalikud tootmisharudevahelise organisatsiooni tegevuse kaudu taotletavate ühise põllumajanduspoliitika eesmärkide saavutamiseks;
- d) toovad kaasa hindade kindlaksmääramise;
- e) võivad põhjustada diskrimineerimist või kõrvaldada konkurentsi kõnealuste toodete olulise osa puhul.

5. Kui komisjon leiab pärast lõike 2 punktis b osutatud ajavahemiku lõppu, et lõike 1 kohaldamise tingimused ei ole täidetud, teeb ta ilma artikli 195 lõikes 2 või artikli 196b lõikes 2 osutatud menetlust kohaldamata otsuse ELI toimimise pingu artikli 101 lõike 1 kohaldamise kohta kõnealuse kokkuleppe, otsuse või kooskõlastatud tegevuse suhtes.

Kõnealust komisjoni otsust ei kohaldata enne sellest asjaomasele tootmisharudevahelisele organisatsioonile teatamise kuupäeva, välja arvatud juhul, kui tootmisharudevaheline organisatsioon on esitanud ebaõigeid andmeid või kuritarvitanud käesoleva artikli lõikes 1 ette nähtud erandit.

6. Mitmeaastaste lepingute puhul kehtib esimese aasta kohta teatamise kohustus ka järgnevatel lepingu kehtimise aastatel. Sel juhul võib komisjon siiski igal ajal omal algatusel või mõne muu liikmesriigi taotlusel teha avalduse mittevastavuse tuvastamise kohta.

7. Komisjon võib võtta vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse käesoleva artikli ühtseks kohaldamiseks vajalikud meetmed. Need rakendusaktid võetakse vastu artikli 196b lõikes 2 osutatud kontrollimenetluse kohaselt."

6) Artiklit 184 muudetakse järgmiselt:

a) punkt 6 asendatakse järgmisega:

„6. Euroopa Parlamendile ja nõukogule 31. detsembriks 2010 ja 31. detsembriks 2012 aruande turuolukorra muutumise ja seejärel piimakvootide süsteemi sujuva kaotamise tingimuste kohta, vajaduse korral koos asjakohaste ettepanekutega.”;

b) lisatakse järgmine punkt:

„9. 30. juuniks 2014 ja 31. detsembriks 2018 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande turuolukorra muutumise kohta piima- ja piimatootesektoris ning eelkõige artikli 122 esimese lõigu punkti a alapunkti iiiia, artikli 123 lõike 4 ja artiklite 126c, 126d, 177a,

185e ja 185f kohaldamise kohta; aruandes hinnatakse eriti piimatootjate ja piimatootmisele avalduvat mõju ebasoodsates piirkondades seoses üldise eesmärgiga nimetatud piirkondades tootmine säilitada ning see hõlmab võimalikke algatusi põllumajandustootjate julgustamiseks sõlmida ühistootmislepinguid koos asjakohaste ettepanekutega.”

7) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 185e

Piima- ja piimatootesektori kohustuslikud deklaratsioonid

Alates 1. aprillist 2015 deklareerivad toorpiima esmaostjad pädevatele riiklikele ametiasutustele igal kuul neile tarnitud toorpiima kogused.

Käesoleva artikli ja artikli 185f kohaldamisel tähendab „esmaostja” ettevõtet või ettevõtete rühma, kes ostavad piimatootjalt piima, et:

- a) seda koguda, pakendada, ladustada, jahutada või töödelda, sealhulgas lepingu alusel;
- b) müüa seda ühele või mitmele piima või muud piimatootet ümbertöötavale või töötlevale ettevõtjale.

Liikmesriigid teatavad komisjonile esimeses lõigus osutatud toorpiima koguse.

Komisjon võib võtta vastu rakendusakte, millega kehtestatakse eeskirjad selliste deklaratsioonide sisu, vormi ja esitamise aja ning meetmete kohta, mis on seotud liikmesriikide poolse teavitamisega vastavalt käesolevale artiklile. Need rakendusaktid võetakse vastu artikli 196b lõikes 2 osutatud kontrollimenetluse kohaselt.

Artikkel 185f

Lepingulised suhted piima- ja piimatootesektoris

1. Kui liikmesriik otsustab, et iga oma territooriumil toimuva toorpiima tarne kohta oma põllumajandustootjalt toorpiima töötlejale tuleb sõlmida poolte vahel kirjalik leping, ja/või, et esmaostja peab tegema kirjaliku pakkumise lepingu sõlmimiseks toorpiima tarnimiseks põllumajandustootjalt, peab selline leping ja/või lepingu pakkumine vastama lõikes 2 sätestatud tingimustele.

Kui liikmesriik otsustab, et toorpiima tarne kohta põllumajandustootjalt toorpiima töötlejale tuleb sõlmida kirjalik leping, määrab ta kindlaks ka selle, millise tarneetapi või -etappide kohta tuleb poolte vahel sõlmida kirjalik leping, kui piima tarnitakse ühe või mitme koguja kaudu. Käesoleva artikli mõistes on koguja ettevõtja, kes transpordib toorpiima põllumajandustootjalt või teiselt kogujalt toorpiima töötlejale või teisele kogujale, kusjuures toorpiima omandiõigus antakse iga kord üle.

2. Leping ja/või lepingu pakkumine:

- a) sõlmitakse enne tarnimist;
- b) sõlmitakse kirjalikult ning
- c) hõlmab eelkõige järgmisi elemente:
  - i) tarne eest makstav hind, mis:
    - ei muutu ja mis sätestatakse lepingus ja/või
    - mida arvutatakse, ühendades lepingus sätestatud erinevad tegurid, mis võivad hõlmata turutingimuste muutumist kajastavaid turunäitajaid, tarnitavaid koguseid ning tarnitava toorpiima kvaliteedi või koostise muutumist;
  - ii) toorpiima kogus, mida võidakse tarnida ja/või mida peab tarnima ja selliste tarnete ajakava;
  - iii) lepingu kehtivus, mis võib olla kas kindla või määramatu tähtajaga koos lepingu lõpetamise säte- tega;
  - iv) üksikasjad maksetähtaegade ja maksekorra kohta;
  - v) toorpiima kogumise või tarnimise kord ning
  - vi) vääramatu jõu korral kohaldatavad eeskirjad.

3. Erandina lõikest 1 ei ole leping ja/või lepingu pakkumine nõutav, kui põllumajandustootja tarnib toorpiima ühiste, mille liige põllumajandustootja on ja kui ühistu põhikirjas või põhikirja alusel sätestatud eeskirjades ja otsustes sisalduvad sätted, millel on lõike 2 punktides a, b ja c sätestatutega sarnane mõju.

4. Põllumajandustootjate, kogujate või toorpiima töötajate sõlmitud toorpiima tarnimist käsitlevate lepingute kõik punktid, sealhulgas lõike 2 punktis c sätestatu, on poolte vahel vabalt kokkulepitavad.

Piiramata esimest lõiku:

- i) kui liikmesriik otsustab teha kirjaliku lepingu toorpiima tarnimiseks käesoleva artikli lõike 1 kohaselt kohustuslikuks, võib ta kehtestada lepingu miinimumkestuse, mida kohaldatakse ainult põllumajandustootja ja toorpiima esmaostja vahel sõlmitava kirjaliku lepingu suhtes. Sellise miinimumkestuse pikkuseks on vähemalt kuus kuud ja see ei tohi takistada siseturu nõuetekohast toimimist ja/või
- ii) kui liikmesriik otsustab, et toorpiima esmaostja peab tegema lõike 1 kohaselt põllumajandustootjale kirjaliku lepingu pakkumise, võib ta sätestada, et pakkumine peab sisaldama lepingu miinimumkestust, mis on sätestatud sel eesmärgil siseriiklikus õiguses. Sellise miinimumkestuse pikkuseks on vähemalt kuus kuud ja see ei tohi takistada siseturu nõuetekohast toimimist.

Teine lõik ei piira põllumajandustootja õigust keelduda sellisest miinimumkestusest, juhul kui ta teeb seda kirjalikult. Sel

puhul on osalistel õigus pidada läbirääkimisi kõigi lepingu aspektide üle, mis hõlmavad ka lõike 2 punktis c osutatud aspekte.

5. Liikmesriik, kes kasutab käesolevas artiklis osutatud võimalusi, teatab komisjonile nende kohaldamise viisist.

6. Komisjon võib vastu võtta rakendusaktid, millega kehtestatakse meetmed, mis on vajalikud käesoleva artikli lõike 2 punktide a ja b ning lõike 3 ühtseks kohaldamiseks, ning meetmed, mis on seotud käesolevas artiklis sätestatud liikmesriikide teavitamiskohustusega. Need rakendusaktid võetakse vastu artikli 196b lõikes 2 osutatud kontrollimenetluse kohaselt."

8) VII osa I peatükile lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 196a

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile delegeeritakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 126e lõikes 1 osutatud volitused võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 2. aprillist 2012. Komisjon esitab volituste delegeerimise kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist uuendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab uuendamisele vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppu.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 126e lõikes 1 osutatud volituste delegeerimise tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hili-semal kuupäeval. Otsus ei mõjuta juba kehtivate delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teatab ta sellest viivitamata Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 126e lõike 1 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist esitanud selle kohta vastuväiteid või kui mõlemad institutsioonid on enne selle tähtaja möödumist teatanud komisjonile, et neil ei ole õigusakti kohta vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 196b

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee, millele osutatakse kui põllumajandusturgude ühise korralduse komiteele. Kõnealune komitee on komitee Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määruse (EL) nr 182/2011

(millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes) (*) tähenduses.

2. Käesolevale lõikele osutamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

(*) ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.”

9) Artiklile 204 lisatakse järgmine lõige:

„7. Piima- ja piimatootesektori puhul kohaldatakse artikli 122 esimese lõigu punkti a alapunkti iia, artikli 123 lõiget 4

ning artikleid 126a, 126b, 126e ja 177a alates 2. aprillist 2012 kuni 30. juunini 2020 ja artikleid 126c, 126d, 185e ja 185f alates 3. oktoobrist 2012 kuni 30. juunini 2020.”

Artikkel 2

Jõustumine

1. Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

2. Seda kohaldatakse alates 2. aprillist 2012.

Käesoleva määrusega määrusesse (EÜ) nr 1234/2007 lisatud artikleid 126c, 126d, 185e ja 185f kohaldatakse siiski alates 3. oktoobrist 2012.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 14. märts 2012

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
N. WAMMEN

Tellimishinnad aastal 2012 (ilma käibemaksuta, sisaldavad tavalise saatmise kulusid)

<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	1 200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria paberkandjal + DVD-l aastane väljaanne	ELi 22 ametlikus keeles	1 310 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	840 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria igakuiselt ja kumulatiivselt DVD-l	ELi 22 ametlikus keeles	100 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) kord nädalas DVD-l	mitmekeelne: ELi 23 ametlikus keeles	200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria – värbamiskonkursid	konkursside keeled	50 eurot aastas

Euroopa Liidu Teatajat saab tellida Euroopa Liidu 22 ametlikus keeles. Teataja on jaotatud L-seeriaks (õigusaktid) ja C-seeriaks (teave ja teatised).

Iga keeleversioon tuleb tellida eraldi.

Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 920/2005, mis avaldati ELTs L 156 18. juunil 2005 ja milles sätestatakse, et Euroopa Liidu institutsioonid ei ole ajutiselt kohustatud koostama ja avaldama kõiki õigusakte iiri keeles, müüakse ELT iirikeelseid väljaandeid eraldi.

Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) tellimus sisaldab kõiki 23 keeleversiooni ühel mitmekeelsel DVD-l.

Soovi korral saab koos *Euroopa Liidu Teataja* tellimusega mitmesuguseid *Euroopa Liidu Teataja* kaasandeid. Kaasannete ilmumisest teavitatakse tellijaid teadaande vahendusel, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Müük ja tellimused

Erinevate tasuliste perioodikaväljaannete tellimusi, k.a *Euroopa Liidu Teataja* tellimust, saab vormistada meie edasimüüjate kaudu. Edasimüüjate nimekiri on kättesaadav järgmisel veebilehel:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm

EUR-Lexi (<http://eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET